

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก
เรื่อง "พบ"

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555 - 2556

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกเรื่อง “พบ”
DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE “IT’S NOT FEBRUARY ”

นางสาว อภิสสร่า ไพรสินธุ์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

b. 12641406
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกเรื่อง "พบ"

DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE "IT'S NOT FEBRUARY "

นางสาวอภิสรรา ไพรสินธุ์
Miss. APIZSARA PRAISIN

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ ๒๑ ก.พ. ๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (อาจารย์กิตติ ธรรมณี) เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกเรื่อง “ พบ ”
DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM
TITLE “IT’S NOT FEBRUARY ”

ชื่อ นางสาวอภิษฐา ไพโรจน์
สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดิโอ
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2555
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกเรื่อง “พบ” ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่อง ความเชื่อในเรื่องของวิญญาณที่ยังคงวนเวียนอยู่ นำมาขยายความเป็นเรื่องของความรักต่างภพ ของชายผู้มีชีวิตเป็นมนุษย์ปกติ และวิญญาณหญิงสาวผู้มีตัวตนแต่ในเพียงจินตนาการ โดยเล่า เรื่องผ่านชีวิตของชายนักดนตรีที่มีชีวิตเป็นนักดนตรีกลางคืน ที่ได้พบกับหญิงสาวลึกลับในค่ำคืนหนึ่ง หลังจากนั้นเธอทำให้เขาแต่งเพลงจนเสร็จสมบูรณ์ได้

ภาพยนตร์แนวโรแมนติกเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่มีกลิ่นอายความลึกลับ โดยทำที่สุดแล้ว ภาพยนตร์เรื่องนี้จะทำให้ผู้ชมรู้สึกร่วม และได้รับบรรยากาศความลึกลับของเรื่องราวที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้.....	4
ข้อมูลที่ใช้ประกอบการเขียนบทภาพยนตร์.....	4
ความเชื่อหลังความตาย.....	4
ความเชื่อด้านความรักกับศาสนาพุทธ.....	5
เจ้ากรรมนายเวรกับพรหมลิขิต.....	5
วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้.....	6
แหล่งข้อมูลตัวละคร.....	7
บทสัมภาษณ์นักแต่งเพลง คุณเจษฎา หิ้นช่อ.....	7
บทสัมภาษณ์นักร้องนำวง Cocktail คุณปัดทพล.....	8
วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้.....	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
ข้อมูลประกอบกระบวนการผลิตภาพยนตร์.....	11
โทนสีและอารมณ์ของภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Late Autumn	11
เทคนิคในการตัดต่อภาพยนตร์.....	12
เพลงประกอบภาพยนตร์.....	13
วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้.....	14
3 บทภาพยนตร์.....	15
แนวทางของภาพยนตร์.....	15
ประเด็นของเรื่อง.....	15
โครงเรื่องย่อ.....	15
โครงเรื่องขยาย.....	15
บทภาพยนตร์เรื่อง “พบ” ฉบับร่างที่ 1 (Draft 1).....	18
การปรับปรุงการเขียนบทภาพยนตร์.....	41
สรุปการเขียนบทภาพยนตร์.....	41
การปรับปรุงบทภาพยนตร์ฉบับร่างที่ 2 - 5.....	41
การพัฒนาบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์ (Final Draft).....	42
บทภาพยนตร์เรื่อง “พบ” ฉบับสมบูรณ์ (Final Draft).....	43
บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำ (Shooting Script).....	64
4 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	79
การคัดเลือกนักแสดง.....	79
การคัดเลือกตัวละครหลัก “ซัน”	80
การคัดเลือกตัวละครหลัก “ลิน”	81
เพลงประกอบภาพยนตร์.....	82
สถานที่ในการถ่ายทำ.....	83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
การออกแบบงานสร้าง.....	84
โทนสีและอารมณ์ของภาพ.....	84
เสื้อผ้าของนักแสดง.....	86
บทภาพ (Storyboard).....	87
เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet).....	89
เอกสารการถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN).....	91
เอกสารนัดหมายเวลาและทีมงาน (CALL SHEET).....	96
5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	101
การกำกับการแสดง.....	101
การถ่ายทำภาพยนตร์.....	102
อุปกรณ์ที่ใช้ถ่ายทำ.....	102
วิธีการถ่ายทำภาพยนตร์.....	104
การถ่ายทำจากอพาร์ทเมนต์ของซัช.....	104
การถ่ายทำจากตาดฟ้า.....	106
การถ่ายภาพ Slow Motion.....	108
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	109
การตัดต่อภาพยนตร์.....	109
การตัดต่อภาพและเสียง.....	109
การปรุงแต่งเสียง.....	110
การปรับสีภาพ.....	110
การตัดต่อแบบหยาบ.....	111
สรุปปัญหาและการแก้ไขหลังการตัดต่อ.....	117
การตัดต่อที่สมบูรณ์โดยละเอียด.....	118
ดนตรีประกอบภาพยนตร์.....	125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	126
ข้อสรุป.....	126
ปัญหาในการทำงาน.....	127
ข้อเสนอแนะ.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ภาคผนวก	131
ประวัติผู้วิจัย.....	132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพคุณเจษฎา หันซ้อ ระหว่างการสัมภาษณ์.....	7
2	ภาพคุณบัณฑิตพล ประสารราชกิจ.....	8
3	ภาพวง cocktail	9
4	ภาพชุดจากภาพยนตร์เรื่อง Late Autumn	11
5	ตัวอย่างการลำดับภาพแบบย้อนเวลา จากเรื่อง The Bourne Ultimatum ..	12
6	ภาพนักแสดงต้นแบบ (References) แทน ฮองจูลี อดีตศิลปินวง Prince ...	80
7	ภาพนักแสดงต้นแบบ (References) ใหม่ ดาวิกา โฮเน่ อาชีพ นักแสดง.....	81
8	ภาพสถานที่ถ่ายทำจากคาเฟ่ รอยัลพลาซ่าคอนโด แยกราชประสงค์.....	83
9	ภาพสถานที่ในการถ่ายทำจากร้านรีคโคบาร์ ร้าน Brownsugar ถนน	84
10	ภาพวิดีโอที่ใช้เป็นตัวอย่างโทนสีและอารมณ์ของภาพ.....	85
11	ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของลิน ตัวละครนำหญิง.....	86
12	ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าและทรงผมของซัท ตัวละครนำชาย.....	86
13	บทภาพ (Storyboard) จากป้ายรถเมล์	87
14	บทภาพ (Storyboard) จากคาเฟ่.....	87
16	บทภาพ (Storyboard) จากเล่นดนตรีในร้าน.....	87
17	บทภาพ (Storyboard) จากคุยกันที่สะพาน	88
18	ภาพตัวอย่าง Canon DSLR 5D Mark III	102
19	ภาพตัวอย่างเลนส์ที่ใช้ในการถ่ายทำ	103
20	ตัวอย่างภาพในฉากอพาร์ทเมนต์.....	105
21	ภาพผังการจัดไฟฉากอพาร์ทเมนต์.....	105
22	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากอพาร์ทเมนต์.....	106
23	ตัวอย่างภาพในฉากคาเฟ่	106
24	ภาพผังการจัดไฟฉากในห้องนอนของซัท	107
25	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากคาเฟ่.....	107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบให้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
26 ตัวอย่างการถ่ายภาพ Slow Motion ในฉากทางเดิน.....	108
27 ภาพหน้าจอชี้แจงการตัดต่อภาพยนตร์ (ภาพจากโปรแกรม.....	109
28 ภาพ Timeline แยกเสียงส่วนต่างๆ (ภาพจากโปรแกรม Adobe	110
29 ภาพเปรียบเทียบก่อนการปรับสีและหลังการปรับสีแล้ว	110
30 ภาพชี้แจงการปรับสีในโปรแกรม (ภาพจากโปรแกรม Adobe	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ในโลกปัจจุบันนี้แม้ทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่มีการพัฒนาในทุกๆเรื่อง แต่สิ่งที่ยังไม่เปลี่ยนไปคือเรื่องความเชื่อและความศรัทธาของคนเรา โดยเฉพาะความเชื่อของคนเอเชียในเรื่องภูตผีและวิญญาณต่างๆ รวมถึงความลึกลับและเรื่องเร้นลับในประเทศแถบเอเชียรวมถึงประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในนั้น

โดยศิลปินพันธ์ชื่นนี้ ได้นำเอาแง่คิดด้านความเชื่อในเรื่องของวิญญาณที่ยังคงวนเวียนอยู่มาขยายความเป็นเรื่องของความรักต่างภพระหว่างของชายผู้มีชีวิตเป็นมนุษย์ปกติและวิญญาณหญิงสาวผู้ไม่มีตัวตนจริงๆแต่มีตัวตนในจินตนาการโดยเล่าเรื่องผ่านชีวิตของชายนักดนตรีที่มีชีวิตเป็นนักดนตรีกลางคืน

นอกจากจะภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องนี้จะเป็นภาพยนตร์แนวโรแมนติกแล้ว ยังมีการเล่าเรื่องในเชิงลึกลับซึ่งจะช่วยเพิ่มเสน่ห์ของภาพยนตร์ให้มีลักษณะเฉพาะตัวมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นความชอบส่วนบุคคลของผู้สร้างภาพยนตร์ทำให้บรรยากาศในภาพยนตร์เกิดความรู้สึกลึกลับและน่าค้นหา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษากระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกที่แสดงเนื้อหาถึงความรักที่บริสุทธิ์

ปราศจากข้อผูกมัดหรือรักแบบเสแสร้ง

2. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์ให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกในเชิงลึกลับ

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก ถ่ายทำด้วยระบบดิจิทัล ความยาวประมาณ 20 นาที
ระบบ DV PAL 720x576 ในรูปแบบ DVD

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก ว่าด้วยเรื่องของชายนักดนตรีกลางคืนธรรมดา คนหนึ่งที่ได้มาพบกับหญิงสาวลึกลับ ซึ่งเธอช่วยทำให้เพลงที่เขากำลังแต่งอยู่เสร็จสมบูรณ์ได้ สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้นอกจากจะให้ความรู้สึกโรแมนติกแล้ว ยังมีการเน้นความรู้สึกให้เกิด ความลึกลับอีกด้วย

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นหาและสรุปข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลเรื่องความเชื่อเรื่องวิญญาณและความรักต่างภพและนำไปปรับใช้ในบทภาพยนตร์
- ศึกษาข้อมูลนักดนตรีจากวารสารนิตยสารบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ภาพยนตร์เกิดความสมจริง

2. เขียนบทภาพยนตร์โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่ค้นหา

3. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

- คัดเลือกนักแสดงโดยเน้นหนักไปที่นักแสดงนำชายและนักแสดงนำหญิง
- หาตัวอย่างและแต่งเพลงที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์
- เตรียมงานในส่วนของการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารที่ 4. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production) การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
-ถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนงานที่วางไว้

5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

-ตัดต่อภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์ (Rough Cut)

-ปรับปรุงการตัดต่อ และแปลงสัญญาณภาพออกมาในระบบ DVD PAL ขนาด 720x576

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษากระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก
2. สามารถกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกในเชิงลึกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างขึ้นจากความชอบส่วนตัวของข้าพเจ้า เป็นเรื่องราวของนักดนตรีกับความรักรักที่ลึกซึ้งโดยส่วนตัวข้าพเจ้าเป็นคนสนใจเกี่ยวกับเรื่องของดนตรีค่อนข้างมาก แต่ถึงอย่างไรข้อมูลนั้นคงไม่เพียงพอต่อการสร้างภาพยนตร์ เพราะการสร้างภาพยนตร์เรื่องหนึ่งเราจำเป็นต้องหาข้อมูลให้สมจริง เพื่อให้คนดูรู้สึกเข้าไปกับตัวภาพยนตร์ด้วยรวมถึงการศึกษาระบบการคิด และผลิตหนังโรแมนติคในเชิงลึกซึ้งซึ่งจำเป็นต้องหาข้อมูลประกอบในหลายๆอย่าง ทั้งในการเขียนบทภาพยนตร์และการออกแบบงานสร้างที่จะทำให้ภาพยนตร์ที่สร้างออกมานั้นสมบูรณ์มากที่สุด ดังนั้นการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลมีความจำเป็นอย่างมากในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการเขียนบทภาพยนตร์

1. ความเชื่อหลังความตาย

ความเชื่อหลังความตายโดยส่วนใหญ่มีที่มาจากศาสนาพุทธ จริงๆแล้วขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางศาสนาหรือความเชื่อของผู้นั้น ทวีปเอเชียมีความศรัทธาในเรื่องของวิญญาณและการเวียนว่ายตาย ความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดของชีวิตความตายนั่นถือเป็นเพียงการจากไปสู่โลกจิตวิญญาณซึ่งเป็นบ้านที่แท้จริงของเราหลังความตาย ผู้คนทุกวันนี้รู้จักเรื่องทางโลกด้วยรายละเอียดที่มากกว่าในอดีต แต่สำหรับเรื่องสำคัญทางจิตวิญญาณ เช่น ความตายและโลกหลังความตายอาจกล่าวได้ว่าผู้คนในอดีตมีความรู้มากกว่าเรามาก ข้อมูลเกี่ยวกับโลกหลังความตายไม่มีสอนในโรงเรียนผู้คนมากมายเชื่อว่าการพูดถึงโลกหลังความตายเป็นเรื่องล้าสมัย และใช้ชีวิตอย่างเพิกเฉยต่อเรื่องนี้ เป็นผลให้เกิดเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนอดทำให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ความสับสนทุกรูปแบบเมื่อคนเหล่านี้ตายลงและกลับสู่ความตายที่แท้จริง ไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อร่างกายไม่ว่ากรรมใดทางสน อักทั้งห้ามมิให้คิดแปลบแปลน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ หยุดทำงานห้วงเวลาแห่งความตายที่แท้จริงคือเมื่อ “เส้นด้ายสีเงิน” ที่เชื่อมโยงร่างกายและวิญญาณ

ขาดออกตามปกติแล้วจะเกิดขึ้นประมาณหนึ่งวันหลังความตายของร่างกายและยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความเร็วในการยอมรับความจริงว่าตนเองนั้นตายแล้ว¹

1. ความเชื่อด้านความรักของศาสนาพุทธ

พุทธศาสนามองว่าความรักมีสองประเภท ประเภทที่หนึ่งเป็นความรักที่มีความยึดมั่นถือมั่นเป็นเจ้าของเจ้าของเพื่อตอบสนองตัวตน หรือหวังความสุขเพื่อปรนเปรอตัวตน เราเรียกว่า สิเนหะ หรือเสนหา เป็นความรักที่ภาษาสมัยใหม่เรียกว่ารักแบบมีเงื่อนไข เช่น ต้องถูกใจฉัน ต้องพะเน้าพะนอฉัน ความรักอีกประเภทหนึ่งเป็นความรักที่เป็นความปราถนาดี ไม่มุ่งหรือคาดหวังให้เขามาปรนเปรอตัวตน เป็นความปราถนาดีโดยปราศจากความเห็นแก่ตัว อันนี้เรียกว่าเมตตาที่มีความแตกต่างระหว่างเมตตากับสิเนหะ พุทธศาสนามองว่าสิเนหะเป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ เพราะว่าถ้าคาดหวังให้เป็นไปตามใจตัวแล้ว เมื่อไม่เป็นอย่างที่หวังก็ทุกข์ เกิดความพลัดพรากสูญเสียไปก็ทุกข์ แต่เมตตานั้นเนื่องจากไม่มีความยึดมั่นถือมั่นเป็นเจ้าของ พระพุทธเจ้าตรัสว่า พระองค์มีความเมตตาต่อพระเทวทัตเท่ากับพระราหุล เมตตาคือความรักโดยไม่แบ่งแยก เป็นความรักที่ไม่มีประมาณ ไม่มีเงื่อนไข ขณะเดียวกันเมื่อเกิดอะไรขึ้นกับเขา เขาก็ไม่ทุกข์เพราะไม่ได้ยึดติดถือมั่นว่าเป็นของเรา หรือต้องอยู่กับเราชั่ววันจิณฺณันดร²

2. เจ้ากรรมนายเวรกับพรหมลิขิต

คนส่วนใหญ่มักจะเข้าใจเรื่องเจ้ากรรมนายเวรไม่ค่อยถูกต้องนัก มักจะเข้าใจเพียงประเด็นนั้นคือเจ้ากรรมนายเวรก็คือดวงวิญญาณของคนที่เราเคยกระทำไม่ดีในอดีตชาติ และก็ยังไม่ได้ไปผูกไปเกิดในภพภูมิใหม่ ชีวิตปัจจุบันล้วนเป็นผลมาจากกรรมที่ทำได้แต่ปางก่อนทั้งสิ้น ผลเสียก็คือ ทำให้เราต้องก้มหน้ารับกรรม เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถบริหารจัดการอะไรในชีวิตนี้ได้เลย เพราะเหตุอยู่ในชาติที่แล้ว ชาตินี้ต้องรับผลอย่างเดียว จะแก้ไขเหตุก็ไม่ได้ เพราะเป็นคนละภพละชาติ ลัทธินี้คือที่มาของคำกล่าวที่ว่าเกิดมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

¹ The Philosophy [นามแฝง]. ความตายและชีวิตหลังความตาย [ออนไลน์]. สืบค้น 13 พฤษภาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://happyscience-thai.org/basic-teachings/9/77-ความตายและชีวิตหลังความตาย.html>

² พระไพศาล วิสาโล. ความเชื่อและความรักที่แท้จริง [ออนไลน์]. สืบค้น 15 มกราคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.visalo.org/columelnterview/5502TheExit.htm>.

ชีวิตของมนุษย์ล้วนถูกลิขิตมาแล้วจากเทพเจ้าเบื้องบน ในความเชื่อแบบอินเดียโบราณเราเรียกชื่อลัทธินี้ว่า “พรหมลิขิต” กล่าวคือ ชีวิตมนุษย์นั้นถูก “เขียนบท” มาเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ต้นจนจบ มนุษย์คือ ของเล่นในหัตถ์แห่งเทพเจ้า เมื่อเชื่อเช่นนั้น ผลเสียก็คือ มนุษย์หมดอิสรภาพในการบริหารจัดการชีวิตของตนเอง จะทำอะไรต้องงงหน้าหาเทพเจ้า นี่คือการมาของการทำพิธีบวงสรวง บูชา เช่น ไหว้เทพเจ้ากันเป็นการใหญ่ แต่ก็แทบไม่ช่วยให้อะไรในชีวิตดีขึ้นเพราะแท้ที่จริง เทพเจ้านั้นเกิดขึ้นมาจากจินตนาการของมนุษย์เองทั้งสิ้นกล่าวให้ถูกก็ ต้องบอกว่า มนุษย์สร้างเทพ ไม่ใช่เทพสร้างมนุษย์ ความเป็นไปในชีวิตของมนุษย์นั้นไม่มีแบบแผนอะไรเลย อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด อะไรจะเป็นก็ต้องเป็น ไม่ต้องไปสืบหาต้นสายปลายเหตุให้ยุ่งยาว เราเรียกอีกอย่างว่าลัทธิแล้วแต่โชคชะตาวันไหนจะชวย วันไหนจะเฮง ก็ไม่รู้ สิ่งต่างๆ ไม่มีเหตุ ไม่มีปัจจัยเมื่อเชื่อเช่นนั้นก็ทำให้คนส่วนใหญ่ปล่อยชีวิตเป็นไปตามยถากรรม หรือ ตามเวรตามกรรม อย่างที่เราคนไทยใช้คำว่า แล้วแต่ดวง³

เจ้ากรรมนายเวรกับเรื่องของความรัก การที่มีปัญหาเกี่ยวกับความรัก สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งนั้น มาจากการที่ชาติหนึ่งชาติใดเคยสร้างกรรมเอาไว้และอาจจะมีกรรมผูกพันจากการอธิษฐานเอาไว้ จากการสถาปนาของเจ้ากรรมนายเวร การมีหนี้กรรมที่ต้องชดใช้ ก่อนอื่นนั้นครูบาอาจารย์ท่านแนะนำให้ทำการถอนการอธิษฐานเสียก่อน เหมือนกับเราไปขอแก้ไขในสิ่งที่เราทำเอาไว้ ซึ่งจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จนั้น ต้องอยู่ที่บุญของตนเองด้วย⁴

วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

จากการได้ศึกษาเรื่องราวของความเชื่อในเรื่องความตายของชาวเอเชีย ความรักและรวมถึงวัฒนธรรมทางศาสนา ทำให้ได้รับข้อมูลโดยเฉพาะความเชื่อของคนเอเชียในเรื่องภูตผีและวิญญาณ รวมถึงความลึกลับและเรื่องเร้นลับต่างๆ ซึ่งมีอยู่จริง ในส่วนนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเราอยู่ในดินแดนแห่งอารยธรรม เอเชียันนี้อยู่คู่กับศาสนาพุทธ ความศรัทธาต่างๆ นั้นทำให้เกิดสิ่งมหัศจรรย์ได้ ซึ่งถือว่าเรื่องราวเหล่านี้มีความเชื่อมานานกว่าหลายร้อยปีแล้ว ในส่วนของเรื่องเร้นลับถือเป็นส่วนสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนาเขียนในบทภาพยนตร์ได้ ถือเป็นเสน่ห์ของภาพยนตร์ การที่ได้หาข้อมูลทำให้รู้ว่าความเชื่อนี้มันมีอยู่จริง ทำให้รู้สึกว่เรื่องราวนี้มันสัมผัสได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³ ท่าน วรวิมธึ.. อย่่าจ่านกับกรรมเก่า [ออนไลน์]. สืบค้น 15 มกราคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://www.teamzab.com/thread-1074-1-1.html>.

⁴ ฐ.ธรรมรักษ์. เคล็ดลับความเชื่อในเรื่องกรรมที่มาจากความรัก [ออนไลน์]. สืบค้น 10 มกราคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://torthammarak.wordpress.com/2012/03/02/เคล็ดลับความเชื่อในเรื่อง>.

แหล่งข้อมูลตัวละคร

1. บมสัมภาษณ์นักแต่งเพลง คุณเจษฎา หันซ้อ⁵

แนวคิดในการแต่งเพลงมันเหมือนการออกแบบ เราเป็นนักคิด เป็นครีเอทีฟ เราต้องฝึกคิดทุกวัน เราทำเป็นนิสัยจนคิดมันได้เพราะเราแต่งเพลงเป็นอาชีพ เราจำเป็นต้องมองอะไรเยอะๆ ดูอะไรเยอะๆ เข้าใจในตัวของคนอื่น ที่มาของเพลงแต่ละเพลง มันไม่มีอะไรชัดเจนขนาดนั้น เราแค่คิดมันออกมาเราเขียนภาพยนตร์มาด้วย เราโดยสอนให้คิด ให้มองเป็นภาพเราได้เปรียบเทียบว่าคนที่เรียนดนตรีมากในระดับหนึ่ง เพราะเรานึกตามภาพออกทันทีว่าถ้าเพลงเป็นแบบนี้ ความรู้สึกภาพจะเป็นยังไง ทุกๆ เพลงไม่มีเพลงไหนมาจากเรื่องจริงเลย มันเป็นงานศิลปะ เรานั่งคิดอยู่ๆ มันก็ออกมา แต่มันก็มาจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา แต่มันก็มีนะ ศิลปินที่แต่งเพลงจากชีวิตจริง แต่จากเรื่องจริงที่พบที่เจอมาเลยก็มีนะ ยกตัวอย่างวงไฮเปอร์ เพลงของวงนี้ทุกเพลงนั้นมาจากเรื่องจริงทั้งหมดเลย

ชีวิตนักดนตรีและนักแต่งเพลง พูดถึงชีวิตต่างๆ ที่ผ่านมาจากประสบการณ์ที่พบเจอ มีหลายประเภทหลายแบบ ไม่เหมือนกัน ไม่มีใครมีชีวิตตายตัว ส่วนตัวเป็นนักแต่งเพลง เพลงที่มีการดำเนินชีวิตต่างจากคนอื่น เป็นคนไม่ดื่มเหล้าไม่สูบบุหรี่ และไม่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงในยามกลางคืน แต่ถ้าได้ไปก็ไปกับบริษัทหรือกับศิลปิน

ภาพที่ 1 ภาพคุณเจษฎา หันซ้อ ระหว่างการสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵ สัมภาษณ์ เจษฎา หันซ้อ. นักแต่งเพลง, 28 กันยายน 2555.

นักดนตรีกลางคืนในความคิดนั้นเป็นอาชีพที่จริงๆคนที่ไม่ได้อยู่ไม่ได้อยากจะทำ ซึ่งส่วนใหญ่ที่นักดนตรีก็ต้องอยากออกอัลบั้ม และมีเพลงเป็นของตัวเอง แต่ว่าในปัจจุบันก็วงดนตรีที่เล่นโคฟเวอร์ในสไตล์ตัวเองจนมีชื่อเสียง มีวงดนตรีหลายแบบมาก แต่สังคมความเป็นอยู่นั้นค่อนข้างไปในเชิงแง่ลบในส่วนใหญ่ มีปัญหาระหว่างร้าน ปัญหาเรื่องอู่กันนักดนตรีด้วยตัวเอง เล่นดนตรีเสร็จส่วนใหญ่ก็สังสรรค์กินเหล้าต่อ แต่มันก็มีนักดนตรีที่เล่นแล้วกลับเลย มีงานต่อที่อื่นประมาณนั้น ส่วนเรื่องการที่นักดนตรีแต่งเพลง เป็นเรื่องนอกเหนือแล้ว ไรซ์ดจกั๊ด ใครๆ ก็แต่งเพลงได้ มีความเป็นไปได้หมด นักเรียนแพทย์ยังแต่งเพลงได้ มันไม่เกี่ยวที่ว่าต้องเป็นนักดนตรีถึงแต่งเพลงได้ แต่ในกรณีอย่างเราเป็นนักแต่งเพลงอาชีพ เราเลยมีข้อจำกัดที่มากกว่าคนอื่น มีจุดประสงค์ชัดเจนในการแต่งนั่นเอง

2.บทสัมภาษณ์นักร้องนาง Cocktail คุณปิ่นทพล ประสารราชกิจ⁶

ส่วนตัวเป็นนักดนตรีมานานแล้ว เป็นนักดนตรีที่แต่งเพลงให้กับวงตัวเองวงเดียว ชีวิตในการเป็นนักร้องวง cocktail ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรมากจากเดิมที่เคยทำเพลงได้ดินมาก่อน แต่ก่อนเราเคยทำเพลงอิสระยังไง พอมาเข้าแกรมมี่ก็ยังคงได้อิสระเท่าเดิม

ภาพที่ 2 ภาพคุณปิ่นทพล ประสารราชกิจ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁶สัมภาษณ์ ปิ่นทพล ประสารราชกิจ, นักดนตรี, 25 กันยายน 2555.

แรงบันดาลใจในการแต่งเพลงแต่ละเพลงนั้น คือสิ่งที่พบเจอตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน การรับรู้ในแต่ละวันที่ผ่านไป สิ่งทีกลั่นกรองออกมาเป็นเนื้อเพลง ของแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกัน แต่สุดท้ายแล้วทุกคนก็นำมันจากประสบการณ์ที่คล้ายๆ กัน เช่นเรื่องความรัก ครอบครัว เพื่อน ความฝัน ทุกๆ สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา แต่บางครั้ง ส่วนใหญ่ศิลปินโดนถามว่าการแต่งเพลงมาจากเรื่องจริง ส่วนนี้ไม่เป็นจริงทุกเพลงเสมอไปมัน ไม่ได้มาจากประสบการณ์ตรงเสมอไป มันเป็นเรื่องแต่ง เหมือนกันนิยาย การที่คนเรา แต่งนิยายเพชรพระอุมาไม่ได้หมายความว่าเขาเคยไปสู้ในป่า แต่เขาสามารถแต่งขึ้นได้ เพราะสิ่งสมประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ การอ่านการดู ในการแต่งเพลงๆ หนึ่ง ส่วนใหญ่ เราจะต้องตั้งโจทย์กว้างๆ ว่าเป็นเพลงเศร้า เช่น เพลงเธอทำให้ฉันเสียใจ เพลงนี้ตอนที่แต่งนั้นไม่ได้มีเรื่องเศร้าอะไรมากมายแต่เราจินตนาการในตอนที่เราเศร้าไปในอดีต เราพยายามนึกถึงมัน นึกถึงสิ่งที่เราเคยเจอ แต่การที่ตอบออกสื่อไปว่าเป็นเรื่องจริงนั้นก็เกี่ยวกับความรักที่โดนคนรักบอกเลิกเลยทำเพลงนี้ออกมา ส่วนนี้มันไม่ใช่ที่ชาวออกไปมันเป็นเรื่องของการตลาด

ภาพที่ 3 ภาพวง cocktail

ที่มา : Cheerscocktail. [นามแฝง], สืบค้น 20 เมษายน 2556. เข้าถึงได้จาก

http://www.facebook.com/cheercocktail/photo_albums.

สำหรับที่มาของเพลงแต่ละเพลง เกิดจากเมื่อจินตนาการของเราถูกขยายตัวขึ้น ความคิดถึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ถูกขยายตัวตาม มันไม่มีที่มาเลยในแต่ละเพลง มันเกิดจากการนั่งคิด เล่นไปเรื่อยๆ ร้องไปเรื่อยๆ จนได้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ สิ่งที่เราต้องการ เราก็ขยายตรงนั้นออกมา หลังจากได้คำที่โดนใจหรือที่ถูกใจแล้ว เราก็จดไว้จากนั้นก็

ทำการตกแต่งบริเวณใกล้ๆ คำนั้นออกมา อันที่จริงมันก็สะท้อนบุคลิกเราออกมา ถ้าจะบอกว่าไม่มีที่มาเลยก็คงไม่ใช่ มันคงมาจากจิตใต้สำนึกของเรา สะท้อนความเป็นตัวตนของเรา

การแต่งเพลงมันขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ไม่มีตายตัวหรอก นักดนตรีเป็นคนทั่วไป ไม่มีทางที่จะคิด จะแต่งเพลง จะมีไลฟ์สไตล์เหมือนกัน อาจจะคล้ายๆ กัน หรือไม่เหมือนกัน เลยก็เป็นได้ นักดนตรีคนนี้อาจจะชอบแต่งเพลงแล้วเวลาว่างชอบไปตกปลากรณีคิดเพลงไม่ออก ในการที่แต่งเพลงไม่ออก ยกตัวอย่างเพลงเวลา ใช้เวลาแต่ง 2 ปี ไม่ได้หมายความว่าแต่งทั้ง 2 ปี แต่ช่วงเวลาที่แต่งค้างไว้รู้สึกว่ามันไม่ใช่ เลยปล่อยทิ้งไว้ 2 ปี กลับมา 2 ปีมาเขียน ใช้เวลาเขียน 5 นาที โดยรวมๆ ใช้เวลาทั้งหมด 10 นาที การที่เราคิดอะไรไม่ออก สิ่งที่เราควรทำคือกลับไปทำในสิ่งที่เราไม่ได้ทำแล้วในปัจจุบัน เคยทำในอดีต แล้วเราจะรู้สึกดี เช่น ไม่เคยเล่นบาสเกตบอลแล้ว ตอนนี้อยากกลับไปเล่นดู เราอาจจะได้อะไรใหม่ๆ ได้แนวคิดใหม่ๆ

วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

จากการค้นคว้าหาข้อมูลด้านการเขียนบทภาพยนตร์ พบว่าการเขียน ภาพยนตร์ออกมาให้สมจริงนั้น ต้องอาศัยข้อมูลจริง การค้นคว้าที่หยั่งรู้จริง บทสัมภาษณ์ ของนักแต่งเพลงอาชีพกับนักแต่งเพลงให้เฉพาะวงดนตรีตัวเอง สร้างความแตกต่างและทำให้เกิดมุมมองใหม่ๆ ในการคิดเรื่องราว การสัมภาษณ์ทำให้รู้ว่าสิ่งไหนเราไม่ควรเขียน สิ่งไหนเรา ควรเขียนลงไป โดยสรุปเรื่องราวได้ดังนี้

ตัวละคร ในส่วนนี้เราสามารถสร้างขึ้นมาได้ แต่ต้องคำนึงถึงความเป็นจริง อันประกอบไปด้วย ชีวิตนักดนตรีกลางคืน ซึ่งมีหลายรูปแบบ สร้างตัวละครได้ แต่ต้องคำนึงถึงบุคลิกภาพของนักดนตรีทั่วไป ไม่มีข้อจำกัดของการออกแบบตัวละคร ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องการให้ตัวละครเป็นอย่างไรไปในทิศทางไหน

แรงบันดาลใจในการแต่งเพลง ที่ต้องนำมาประกอบในการเขียนบทภาพยนตร์ ในส่วนนี้ความจริงที่ว่า นักแต่งเพลงได้แรงบันดาลใจจากเรื่องจริงนั้นมีค่อนข้างน้อย ส่วนมาก ใช้เรื่องราวที่พบขึ้นจริง แต่ไม่เขียนลงไปตรงๆ แต่จะกลั่นกรองก่อนแล้วจึงนำมาเขียน ในส่วน นี้ต้องคำนึงตรงข้อนี้ เพื่อไม่ให้บทภาพยนตร์ไม่ดูเป็นเรื่องแต่งมากเกินไป แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การแต่งเพลงนั้นเหมือนงาน

ศิลปะไม่จำเป็นต้องยึดติด เราสามารถจินตนาการได้เลย เพียงแต่คำนึงถึงเหตุผลของเหตุการณ์ด้วย เวลาเขียนลงไปในบทภาพยนตร์มากกว่า

บทสัมภาษณ์จากพี่เจษฎาและพี่โอม เป็นข้อมูลสำคัญที่นำไปใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ให้ดูสมจริงมากยิ่งขึ้น ทั้งการใช้ชีวิตและงานอดิเรกต่างๆ ก่อนการสัมภาษณ์และหลังสัมภาษณ์ ทำให้ได้แง่คิดมากยิ่งขึ้นและสามารถนำไปปรับเขียนกับบทภาพยนตร์ได้ดีขึ้น เพราะตอนแรกข้อมูลค่อนข้างมีน้อย และไม่แน่ใจในการเขียนว่าสอดคล้องและสมจริงกับอาชีพนักดนตรีมากแค่ไหน อีกทั้งการค้นคว้าครั้งนี้มีผลใช้กับการออกแบบงานสร้างด้วย ในการสร้างสรรค์ตัวละครให้เป็นไปในทิศทางที่วางไว้ในบทภาพยนตร์

ข้อมูลประกอบกระบวนการผลิตภาพยนตร์

1. โทนสีและอารมณ์ของภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Late Autumn

ภาพยนตร์เรื่อง LATE AUTUMN (2011) กำกับภาพยนตร์โดย คิมแทยอง เป็นภาพยนตร์จากประเทศเกาหลีใต้ เรื่องนี้เกิดขึ้นที่เมือง Seattle หญิงสาวที่อพยพย้ายถิ่นมาจากเมืองจีน เพราะเธอจำเป็นต้องโทษถูกจำคุกนาน 5 ปี เนื่องจากเธอได้ฆ่าสามีเธอเพื่อป้องกันตัวจากการถูกสามีทำร้ายร่างกายและได้ถูกตัดสินว่ากระทำผิดจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : Antastesia.[นามแฝง], สืบค้น 10 มกราคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://antastesia.blogspot.com>

2.เทคนิคในการตัดต่อภาพยนตร์⁷

การลำดับภาพแบบย่นย่อเวลา (Compressing Time) ถือเป็นกรให้ข้อมูลผู้ชมให้รวดเร็วขึ้น โดยปกติการตัดต่อแบบนี้จะให้ความรู้สึกการเคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็ว ยุ่งเหยิง สะดุ้ง และน่ากลัว ซึ่งทำให้ผู้ชมถูกกระตุ้นอย่างรุนแรง โดยอาจจะใช้บทสนทนา เทคนิคเสียงประกอบ (Sound Effect) อื่นๆในการเร่งความเร็ว การตัดย่นย่อเวลาในฉากเดินทางไกลๆ ก็สามารถให้ความรู้สึกห่างไกลของสถานที่ที่ต้องใช้เวลานานมากในการเดินทาง และยังเล่าเรื่องได้กระชับด้วยส่วนการที่ตัวละครเดินผ่านห้อง หรือเคลื่อนที่ผ่านจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ก็สามารถตัดให้กระชับเพื่อไม่ให้คนดูเกิดความเบื่อหน่ายได้ การตัดต่อแบบย่นย่อเวลายังถูกใช้บ่อยครั้งในภาพการเจริญเติบโตหรือการเปลี่ยนแปลงเวลา

ภาพที่ 5 ตัวอย่างการลำดับภาพแบบย่นย่อเวลา จากเรื่อง The Bourne Ultimatum

ที่มา : hidden.[ออนไลน์],สืบค้น 10 ตุลาคม 2555. เข้าถึงได้จาก

[http://www.rlslog.net/the-bourne-ultimatum-dvdscr-xvid-imbt.](http://www.rlslog.net/the-bourne-ultimatum-dvdscr-xvid-imbt)

มองทาจ (Montage) คือการแทรกภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกัน มีลักษณะเฉพาะตัว มาทำการเรียงต่อกันเป็นตอน (Sequence) ด้วยความสั้นกระชับ ซึ่งสามารถถ่ายทอดข้อมูลสรุปข้อมูลของข้อเท็จจริง ความคิด ความรู้สึก โดยปกติแล้วประโยชน์ของมองทาจ เหมือนกับการแสดงสลับฉาก เปรียบเสมือนการปะติดปะต่อ เวลา สถานที่ ความรู้ ที่ค่อยพัฒนากลายเป็นภาพรวมขนาดใหญ่

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁷ อาจารย์เช มังกรวงษ์.(2555).หลักการและแนวคิดของการตัดต่อภาพยนตร์.60-85.

การติดต่อแบบมองทาจจะทำให้ผู้ชมเข้าใจในสิ่งที่ผู้สร้างต้องการจะเล่าโดยไม่ต้องใช้บทพูดอย่างไรก็ตามมองทาจบางตัวอาจจะมีการใช้เสียงที่ทับซ้อนกัน หรือเสียงที่ได้จากพูดเท็จ หรือไม่มีเสียงใดๆเลย นอกจากนั้นยังมีประเด็นที่แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ดราม่า ตลกขบขัน หรือเป็นภาพข่าวจำแนกได้เป็นประเภทใหญ่ไม่กี่ประเภท บางตัวชี้ให้เห็นถึงความซ้ำซากน่าเบื่อ และนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการหยอกล้อเรื่องราว เช่น การทำให้เห็นถึงอารมณ์การสูญเสียความรักให้ดูเกินเลย เช่น ให้เห็นเป็นฟ้าถล่มดินทลาย หรือใช้ในการโหมโรงก่อนเข้าสู่เรื่องราวที่ยิ่งใหญ่

3. เพลงประกอบภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำเพลงประกอบภาพยนตร์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ในการเล่าเรื่องให้สมบูรณ์ เพลงที่จัดทำขึ้นถูกแต่งขึ้นมาใหม่ ทั้งเนื้อร้อง เพลง ทำนอง โดยเริ่มแรกนั้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแนวดนตรีที่เหมาะสมกับภาพยนตร์แนวโรแมนติกในเชิงลึกลับ แนวเพลงที่สอดคล้องกับทิศทางของภาพยนตร์ คือโพสต์ร็อก (Post Rock) มันคือแนวดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีร็อก ได้แก่ กีตาร์ เบส กลอง หรืออะไหล่อื่นๆมาเล่น โดยเปลี่ยนโครงสร้างไม่ให้ป็นร็อก ซึ่งอาจจะมีซาวด์บรรยากาศเพิ่มขึ้นมา หรือใส่เครื่องเป่า ค้อนข้างออกแนวเป็นการทดลอง ฟังแล้วรู้สึกจินตนาการผืนๆ ฟุ้งๆ โดยแนวเพลงนี้นั้นมีทั้งแบบบรรเลงและมีเนื้อร้อง แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเน้นเป็นดนตรีบรรเลงมากกว่า

สำหรับโพสต์ร็อก จุดเริ่มต้นของมันจริงๆ เกิดขึ้นในช่วงปลายทศวรรษที่ 80 และต้นทศวรรษที่ 90 ที่เริ่มมีการรวมองค์ประกอบของดนตรีแนวอื่นๆ อย่าง ซูเกซ อิเล็กทรอนิกส์ มินิมอลลิสต์ และเคราต์ ร็อก มีการประสานเสียง ทำนองเพลง และ ลักษณะของเสียงร้องหรือเสียงจากเครื่องดนตรี ในบางครั้งก็ดูเป็นงานทดลองมาก หรือจะเป็นสไตล์บรรเลงไปเรื่อยๆ เป็นแนวที่มีเสียงกีตาร์ที่ค้อนข้าง มีกลิ่นเป็นของตนเองแล้วทำนองจะลอยๆ ฟุ้งๆ ก็มีบ้างที่มีเสียงแตกบ้างในบางอารมณ์เน้นบรรยากาศ ในบทเพลง บทเพลงมักจะนำพาจากความเบาบางไปจนถึงหนักหน่วง เหมือนปลดปล่อยอารมณ์ หรือ จากความรุนแรงและมีดดำไปสู่ความสดใส จากขาวไปดำเลยก็มี อาจจะมีคนร้องหรือไม่ก็แล้วแต่ ดังนั้นมันจึงหลากหลายและน่าค้นหาในตัวของมันเอง⁸

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸ ใฉ่ มะเซือฟง. อะไรคือ Post Rock [ออนไลน์]. สืบค้น 22 มีนาคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://www.outloei.com/index.php/Talk-about-Movies-Sport-Music/647-อะไรคือ-Post-Rock>.

วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

จากการศึกษาภาพยนตร์เรื่อง LATE AUTUMN ข้าพเจ้าได้ข้อมูลอ้างอิงเรื่องภาพและสีภาพ มุมกล้องในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการจัดองค์ประกอบได้ดี รวมถึงบรรยากาศโดยรวม สีของหนังมีความอบอุ่นแต่แฝงไปด้วยนัยยะต่างๆ เช่น ความหมองหม่นของตัวละคร ทำให้ภาพยนตร์มีความรู้สึกเศร้า แต่ยังคงแสดงถึงความโรแมนติกในหนังด้วย จึงเป็นที่มาในการอ้างอิง ในที่นี้เราใช้หลักการคัดเลือกเสื้อผ้ามาเป็นส่วนช่วยในการคุมโทนสี ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการกำกับภาพที่ยอดเยี่ยม เราสามารถที่จะนำมาปรับใช้กับหนังของเราได้ และใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ได้อีกด้วย เพราะบทภาพยนตร์นั้นต้องเขียนให้เห็นภาพ การที่เราศึกษาเรื่องนี้โดยตรง ก็มีส่วนช่วยให้เขียนบทภาพยนตร์ให้ดีขึ้น

สำหรับเทคนิคการลำดับภาพนั้น เทคนิคต่างๆ ที่ช่วยเล่าเรื่องนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจริงๆ แล้วจุดประสงค์ของการผลิตภาพยนตร์นี้ คือต้องการนำเสนอเทคนิคการเล่าเรื่องแบบใหม่ การตัดต่อแบบย่นย่อเวลาและมองทาจ ล้วนแต่เป็นวิธีการตัดต่อที่ทำให้เนื้อเรื่องกระชับและไม่น่าเบื่อ ทำให้มีความหลากหลายทางด้านภาษาภาพ เหมาะเป็นอย่างยิ่งในการนำมาช่วยในการเล่าเรื่องภาพยนตร์เรื่องนี้ การตัดต่อต่างๆ ที่ค้นคว้ามาล้วนแต่มีประโยชน์ และคาดว่าจะนำมาใช้จริงในขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ต่อไป

ในส่วนของเพลงประกอบภาพยนตร์ ถือเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาอารมณ์ของเรื่องให้ไปในทิศทางที่กำหนดไว้ หลังจากที่ได้ค้นคว้าทำให้ได้รับความรู้ทางด้านแนวเพลงที่จะนำไปใช้ประกอบการแต่งเพลง ซึ่งเพลงเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ภาพยนตร์สมบูรณ์มากขึ้น เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นว่าด้วยเรื่องของการแต่งเพลงของตัวละคร ซึ่งเราจำเป็นต้องค้นคว้าและหาข้อมูลให้พอเหมาะ กับบุคลิกของตัวละครและแนวทางของภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบทภาพยนตร์ที่ถูกเขียนไว้เมื่อช่วงเวลาที่ศึกษาอยู่
ชั้นปีที่ 2 นำมาดัดแปลงพล็อตเรื่องจากหนังแนวชีวิตให้กลายเป็นหนังโรแมนติกสำหรับภาพยนตร์เรื่อง
นี้นอกจากจะให้ความรู้สึกโรแมนติกแล้วยังมีการเน้นความรู้สึกให้เกิดความลึกซึ้งอีกด้วย

ประเด็นของเรื่อง(Theme)

ความรักบริสุทธิ์ที่ไร้ข้อผูกมัดและความยึดติด

โครงเรื่องย่อ(Plot)

ซันนักร้องวัย 27 ปี เล่นกีตาร์และร้องเพลงประจำที่ร้านร็อคโคบาร์ชายหนุ่มชื่อเหงา ที่ใช้
ชีวิตอยู่ไปวันๆกับการเล่นดนตรีแต่งเพลงถ่ายภาพในช่วงเวลานั้นเขาได้พบกับหญิงสาวลึกลับเธอทำ
ให้เขาเกิดแรงบันดาลใจในการแต่งเพลงซันแต่งเพลงนี้จบได้ก็เพราะเธอ

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

เอกสารไปเป็นอาสาสมัครที่งานไปช่วยนักร้องทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นานเอกสารก็หันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ซันนักร้องกลางคืนเขาเล่นประจำที่ร้านร็อคโคบาร์งานอดิเรกของเขาคือชอบถ่ายภาพรูปตึกใน
ยามค่ำคืนชีวิตของซันเรียบง่าย หลังเลิกงานซันจะพายกอล์ฟและชาตั่ง และวันนี้เขาได้พบกับ

ผู้หญิงคนหนึ่ง เธอยืมให้เขาขณะที่ซัซร้องเพลงอยู่บนเวที ซัซรู้สึกตัวเอง ตกอยู่ในภวังค์ พอมองไปอีก ที่เขาก็ไม่เห็นเธอแล้ว ระหว่างทางเดินกลับปาร์ทเมนต์ ซัซมอง เหม่อรอบๆเมือง เพราะเขาไม่เห็น บ้านเมืองในตอนกลางวันสักเท่าไรนัก สายตาเขา เหลือบไปเจอผู้หญิงคนหนึ่งที่มาทางเขา เธอ สวยมาก ซัซมองตาเธออยู่ครู่หนึ่ง เขาหันซ้าย ขวาไปดู ว่าเธอมองเขาหรือมองใครที่ยืนอยู่ข้างหลังตัว เขารีบเล่า หันกลับมาอีกที เธอก็เดิน กลับไปแล้ว ซัซมีท่าที่เหม่อลอย เพราะนึกถึงหญิงสาวที่เขาได้ สบตาเพียงครู่เดียว เพื่อนๆเข้า มาทักว่าเขาแปลกๆไป เด็กเสิร์ฟเดินเข้ามาพร้อมกระดาษโน้ตขอ เพลง เพื่อนของซัซหยิบขึ้น มาอ่านแล้วแปลกใจกับกระดาษโน้ตที่เขียนแค่คำไม่กี่คำ ไม่บอกชื่อ ศิลปิน ซัซไม่ได้ใส่ใจ เขาหยิบ กระดาษโน้ตขึ้นมาดู เก็บใส่กระเป๋าเสื้อ

ซัซกลับมาที่ห้องทั้งตัวนอนลงบนเตียง จิตใจเขาวุ่นเหลือเกิน เขาไม่เข้าใจว่าทำไม ถึง ตื่นเต้นกับหญิงสาวผู้นี้เหลือเกิน เขาติดตัวขึ้นและไปนั่งที่โซฟา จับกีตาร์ ถือปากกาขึ้นมา พยายามจะ แต่งเพลง จากช่วงแรกอารมณ์ดีๆ เขาคิดเนื้อเพลงไม่ออก ซัซหงุดหงิดจนลุกออกจากโซฟาออกไปดู หนูรี่ข้างนอกกระเบียง ตกเย็นซัซเล่นดนตรีที่ร้านเช่นเคย เขาร่ำเรียงผิดปกติ จนหลายคนผิดสังเกต

ซัซอยากจะเจอลินอีกครั้ง แต่แล้วเขาก็ไม่พบเธอ เขายังเฝ้ารอเจอลินอีกครั้งระหว่าง ทางที่ เขาเดินกลับปาร์ทเมนต์ ซัซพาเธอไปยังดาดฟ้า สถานที่ประจำที่เขามักจะมา ถ่ายรูปที่นี่ ซัซตั้ง กล้องทิ้งไว้ ทั้งสองยืนคุยกันที่ดาดฟ้า ลินไม่ค่อยพูด เธอมักจะยิ้มและพยักหน้ากับ เรื่องราวที่ซัซเล่า ให้ฟัง ยิ่งสนิทมากขึ้น ซัซจะเริ่มพูดมากขึ้นเรื่อยๆ รอยยิ้มอยู่บนใบหน้าของพวกเขาทั้งสอง ซัซ กลับมาที่ห้องของตนเอง แต่เขานอนไม่หลับ จึงพยายามแต่งเพลงใหม่ที่ ตนเองตั้งใจไว้ให้จบ ซัซแต่ง มาได้ครึ่งเพลง แล้วเขาก็พักทั้งตัวนอนบนเตียง และหลับไป

วันต่อมาที่ร้าน ซัซชะเง้อมองหาลิน เพราะเขานัดลินที่ร้านที่เขาเล่นดนตรี ซัซรอ เป็น ชั่วโมงแต่ไม่มีวี่แววว่าลินจะมา บาร์เทนเดอร์ในร้าน ที่สนิทกับซัซแปลกใจกับ ท่าที่ ของซัซ ซัซขึ้นไป เล่นดนตรีบนเวทีเมื่อถึงเวลาและแล้วเธอก็ไม่มา ซัซผิดหวัง เด็กเสิร์ฟเดินเข้ามาพร้อม กระดาษโน้ต ขอเพลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากข้อมูลที่มีอยู่ ณ วันที่พิมพ์เอกสารนี้
 ไม่ว่าการใช้เอกสารนี้เป็นการรับประกันคุณภาพและต้องรับผิดชอบต่อผู้ใช้งาน
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากข้อมูลที่มีอยู่ ณ วันที่พิมพ์เอกสารนี้
 ไม่ว่าการใช้เอกสารนี้เป็นการรับประกันคุณภาพและต้องรับผิดชอบต่อผู้ใช้งาน
 ซัซเดินอย่างผิดหวัง ซัซพยายามคิดว่าทำไมเธอถึงไม่มา เขาเดินไปเรื่อยๆ ซัซสะพาย กระเป๋าที่กีตาร์ เขายืนบนดาดฟ้าที่ประจำที่ของเขา ซัซยืนมองวิวอยู่นาน ถอนหายใจก่อนจะ เอากีตาร์ ออกมาเล่น เขายิ้มเพลงที่เขาแต่งจนสะดุดตอนที่แต่งไม่ได้ ซัซส่ายหน้าไปมาหันไป เจอลินที่ยืนอยู่

ข้างหลัง เธอยิ้มให้เขา ชัชตกใจก่อนจะตามมาด้วยรอยยิ้ม เขาแปลกใจ ที่เจอลินที่นี่ แต่ก็รู้สึกดี อย่างบอกไม่ถูก ทั้งสองนั่งคุยกัน ชัชถามว่าลินได้ ยินที่เขาร้องตั้งแต่ ต้นเลย์รีเปล่า ลินพยักหน้า พร้อมยิ้มเบาๆ เธอพูดนิ่งๆว่า “อยากฟังเพลงของคุณ “

ชัชกลับขึ้นห้อง เขาพยายามแต่งเพลง จนแผลอหลับไป ชัชตื่นอีกที 1 ทุ่ม เขา รีบแต่งตัวและออกไปที่ร้าน ก่อนขึ้นเล่นชัชได้รับโน้ตเพลงอีกเช่นเคย เขาเปิดอ่านมัน ผ่านๆ จน มาถึงโน้ตอีกใบที่ไม่ระบุศิลปิน ชัชส่ายหน้า ก่อนจะเก็บโน้ตทั้ง 3-4 ใบไว้ในกระเป๋า เสื้อ เขาเล่น ดนตรี แวบเดียวที่เขาเห็นลินยิ้มให้เขาอยู่ แต่อีกแวบเธอหายไปแล้ว ชัชเพิ่ง ไป และคิดว่า ตัวเองตาฝาดอีกแล้ว เขาส่ายหัวเบาๆ

กลับถึงห้องกระดาษโน้ตหล่นจากกระเป๋าเสื้อ ชัชนั่งลงบนโซฟา ชัชเปิดออก มา อ่านดู “ รอยยิ้มของเธอ” ชัชเพิ่งมองที่กระดาษโน้ต แล้วจู่ๆเขารีบหยิบกีตาร์ขึ้นมาเล่นเพลง ที่ ตัวเองแต่งค้างไว้ ชัชเบิกตาราวกับว่ามันคือสิ่งที่รอคอย เขาเขียนคำๆนี้ลงไปบนกระดาษ

ชัชกลับมาที่ห้อง ชัชถอดเสื้อคลุม นั่งที่โซฟา ถอนหายใจ สักพัก ลมพัดเบาๆ เศษกระดาษริมห้องปลิวกองมา มันปลิวมาโดนขาของเขา ชัชเพิ่งมองกระดาษ ที่เขียนด้วย ลายมือด้วยคำต่างๆ กระดาษโน้ตขอเพลง ที่ลายมือเหมือนกัน มีอยู่หลายใบ ชัชเพิ่งและ ใช้มือ แยกกระดาษโน้ต กับกระดาษของเขาที่เขาขยำเอง ชัชบิดมารวมๆกัน เขางงกับ สิ่งที่เกิดขึ้น ชัช เอากระดาษเนื้อเพลงที่เขาแต่งเสร็จมาเทียบดู ชัชลองวางกระดาษ หลายๆใบ สลับไปมา มันเป็น ทั้งหมดของเนื้อเพลงที่เขาแต่ง ชัชขง พุดอะไรไม่ออก ชัชเดินถอยออกมา เขายืนนิ่งอยู่ในห้อง เพียงลำพัง

ชัชตัดสินใจเอาเพลงที่แต่งไปเล่นที่ร้าน เพราะเธอเคยบอกกับเขาไว้ ชัชเล่น ดนตรี ที่ร้าน เขาร้องและเล่นกีตาร์คนเดียว ไม่มีวีแววของลิน หญิงสาวนั่งยิ้มให้ชัชจากโต๊ะเดิม ที่เธอ เคยนั่ง แต่ไม่นานเธอก็หายไปเหมือนครั้งแรกที่เธอเคยมาที่นี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง “พบ” ฉบับร่างที่ 1 (Draft 1)

ฉาก 1. ภายในหน้าร้านรีคโคบาร์-กลางคืน

ณ ร้านรีคโคบาร์ บาร์แอนด์เรสเทอรองย่านลาดพร้าว เสียงเพลงดังก้องออกมา นอกร้าน
ท่ามกลางค่ำคืนฤดูหนาว มองเห็นเงาชายหนุ่มรูปร่างสูงยืนอยู่บริเวณพนักงานหน้าร้าน มือขวาของเขา
ถือบุหรี่ กระเป๋าคาดำสีดำวางตั้งอยู่ข้างๆเขา คิวบุนุหรี่ถูกปล่อยทิ้งปิดบังใบหน้าของเขา ชัชหิงบุหรี่
ลงพื้นก่อนจะเดินเข้าร้าน วงดนตรีกำลังเล่นอยู่บนเวที ชัชเดินเข้ามา นั่งลงที่โต๊ะบริเวณด้านหน้าของ
ร้าน เพื่อนๆในวงของเขานั่งกันคุยกันเสียงจ้อแจ๊ เอก มือเบส ในวง เดินเข้ามาจากทางข้างหลัง

เอก
เหย มาแล้วเหรวะ

เอกตบไหล่ของชัช เขานั่งลงข้างๆชัช พัทมือกลองพยักหน้าและหันมา

พัท

ไจวะ เพลงใหม่ที่แต่งเป็นไจมั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซถอนหายใจและพูดขึ้นมาหนึ่งๆ เขาสายหน้าเบาๆ

ซัซ

ยังไม่ถึงไหนเลยหว่า

เอกตบไหล่ของซัซ เขานั่งลงข้างๆซัซ นัทมือก็ตำารอีกคนพูดขึ้นแซว

นัท

อะไรวะ หรือช่วงนี้อยู่คนเดียวมานานไปวะ เลยเปื่อยๆ

ซัซยิ้มหนึ่งๆ เขาสายหน้าเบาๆ

ซัซ

เดี่ยวเหอะมึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 2. ภายนอก.ศาลฟ้าบนตึก-กลางคืน

ชัชยืนมองท้องฟ้าในยามค่ำคืน ช่างๆ เขามีกล้องถ่ายรูปที่ถูกตั้งด้วยขาตั้งกล้อง ชัชกดชัตเตอร์ และเดินออกมาในที่มานั่งบริเวณมุมหนึ่งของศาลฟ้า ชัชมองเหม่อไปที่ตึก แสงสียามค่ำคืนที่สาดส่องตึก เรียงรายที่อยู่เบื้องหน้าเขา ชัชยืนอยู่หน้ากล้อง เขามองไปที่ ตึก เฟ้งไฟก็สักก่อนจะกดถ่ายมัน ภาพในกล้องปรากฏเห็นตึกและท้องฟ้ายามค่ำคืน

ฉาก 3.ภายใน.อพาร์ทเมนต์ของชัช-กลางวัน

ท้องฟ้ายามบ่าย ชัชยืนดูบรูหรืออยู่บริเวณระเบียงห้องของเขา เขาเดินเข้ามาในห้อง ยืนนั่งกลางห้อง สักพัก เขาถอนหายใจใน เผยให้เห็นผนังห้องเบื้องหลังของเขาที่ถูกติดด้วยรูปตึก มากมาย ไม่นานนัก เขาเดินมาที่โซฟา เผยให้เห็นกีตาร์หลายตัวที่ตั้งอยู่ข้างๆ และเติมไปด้วย cd เพลงที่วางเรียงราย กีตาร์โปร่งตัวหนึ่งวางอยู่บนโซฟา ชัชหยิบมันขึ้นมา สายตาของเขาเหลือบไป มองกระดาษ a4 สีขาว ที่อยู่บนโต๊ะเบื้องหน้าเขา หัวกระดาษยังไม่มียี่ห้อเพลง มันถูกขึ้นเป็น เครื่องหมายคำถามไว้ ชัชมองข้อความที่อยู่บนกระดาษ สีหน้าเขาจางง ชิดล่าข้อความนั้นทิ้ง ชัชส่ายหัวเบาๆ เขาเล่นกีตาร์ไปเรื่อยๆ สายตามองเหม่อไปทางระเบียง ชัชเล่นกีตาร์และ ฮัมเพลงเบาๆ เขากดปากกาลงที่กระดาษ เป็นจังหวะ สายตาของเขาเพ่งเล็งไปที่กระดาษ

ชัช

ทำไมแหม่งไม่ได้ชั้ทีวะ

ชัชเล่นกีตาร์ตีคอร์ดไปเรื่อยๆ เขาฮัมเพลงเบาๆ จังหวะกดปากกาเริ่มถี่ขึ้นเรื่อยๆ ชัชวาง ปากกาลง เอกสารนี้ กระแทกโต๊ะ สายตามองไปที่กระดาษ ชัชส่ายหน้า ชัชนั่งนิ่งสักพัก คำที่เขียนถูก ชิดค่าทิ้งไปเรื่อยๆ ไม่ว่าจะกริ เขาทำแบบนี้อยู่สักพัก ชัชมองดูที่กระดาษด้วยท่าทีหนึ่งๆ ก่อนจะลุกออกจากโซฟาไปที่มีการนำไปใช้

ฉาก 4.ภายนอก.ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางวัน

ซัชถือถุงใบหนึ่ง เขายืนอยู่ระหว่างทางม้าลายที่มีคนยืนอยู่ประมาณหนึ่ง เขาเดินข้าม ทางม้าลายไป ซัชเดินเข้าร้านก๋วยเตี๋ยวข้างทาง เขาเดินไปสั่งป้า

ในขณะที่เขากำลังจะเดินไปนั่งลงที่โต๊ะตัวหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งลุกขึ้นพอดี เขาแปลลไปชนกับเธอ สีหน้าของซัชจ้องกับถุงกระดาษของเขาที่กำลังจะตก ซัชไม่ได้ใส่ใจ เขาเอียงหน้าหันไปพูด แต่ไม่ทันเห็นเธอ ซัชเอ่ยขอโทษแต่ไม่ได้มองหน้าเธอ ระหว่างนั้นป้าเดินมาเสิร์ฟก๋วยเตี๋ยว ที่โต๊ะของเขาพอดี

ซัช
ขอโทษครับ

หลังจากเขากินก๋วยเตี๋ยวเสร็จ ซัชเดินกลับอพาร์ทเมนต์ ในระหว่างที่เขาเดินอยู่ไปได้ระยะหนึ่ง ช่วงที่ซัชเงยหน้าขึ้น เขาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดินมุ่งหน้ามาที่เขา ซัชนั่งมอง เธอยิ้มให้เขาและเดินผ่านไป เขาเหลือวกลับไปมองเธอ ซัชหันหน้าตัวเองที่มองตามเธอกลับมา ซัชรู้สึกตกอยู่ในภวังค์ เขาหันไปอีกที เธอก็หายไปไหนแล้วไม่รู้ ซัชยังคงชะเง้อและนั่งคิดกับสิ่งที่เขาได้พบ

ฉาก 5. ภายในร้านร้อยโคบาร์-กลางคืน

ซัชนั่งบริเวณบาร์ที่ร้าน เขามีท่าทีเหม่อลอย ซัซยกแก้วเบียร์ขึ้นมา เขาจิบมันนิดๆ ซัซวางแก้วลง สีหน้าของเขามีรอยยิ้มออกมาบางๆ พัทเดินเข้ามา เขานิ่งมองซัซอยู่ครู่หนึ่ง

มีพนักงานในร้านเดินเข้ามาที่โต๊ะของเขา และยื่นกระดาษโน้ตใบเล็กๆ 2-3 ใบให้ซัซ ซัซทำหน้าฉงนกับกระดาษโน้ตใบนั้นแต่ก็รับมันมา พัทหยิบกระดาษใบหนึ่งขึ้นมาดู พัทถามขึ้นขณะที่ กำลังถือแก้วเบียร์

ใครขอเพลงวงเนี่ย เขียนแต่เพลง ไม่เขียนชื่อนักร้อง กูจะไปเล่นให้ถูกได้ไงวะ

ซัซเอื้อมมือไปหยิบ เขามองดูกระดาษ ซัซสายหน้า เขาไม่ทันได้อ่านมัน เขายัดมันไว้ในกระเป๋าอย่างเดิม ซัซสายหน้าเบาๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงแก้ไข ไม่มีอะไรหุ่อกมึง อิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงเพลงดังขึ้น ไฟในร้านเริ่มสลัวลง ชัชเริ่มร้องเพลงและเล่นกีตาร์ เสียงดนตรีบรรเลง ระหว่างท้องโหลโลกกีตาร์ สายตาของเขาเหลือบไปเห็นใครคนหนึ่ง ชัชหันกลับไปมองอีกที เขามองไม่เห็นใครแล้ว ชัชเหลือบไปอีกที สายตาของชัชปะทะกับหญิงสาวคนหนึ่ง ชัชเพ่งไปที่เธอ สายตาที่มองมาพร้อมกับรอยยิ้มทำให้ชัชตกอยู่ในภวังค์ ชัชรู้สึกถูกดึงดูดในหัวเวลาหนึ่ง ขณะที่ เพลงก็ยังคงดำเนินต่อไป ชัชยังคงมองหน้าเธอ รวบรวมว่าในร้านมีเพียงเธอกับเขาอยู่สองคน ผมสีน้ำตาลเข้มของเธอยาวสลวย รับกับใบหน้า ชัชยังคงมองเธออยู่ เธอยิ้มให้เขาอย่างเป็นมิตร รอยยิ้มนั้นทำให้ชัชไม่อาจจะสายตาไปได้เลย เขก มือเบสในวงเริ่มสังเกตเห็นอาการเหม่อลอย ของเพื่อนที่ผิดแปลกไป เขาสะกิดชัชจนเขาตื่นจากภวังค์ พอชัชหันกลับมาอีกที เธอก็หายไปแล้ว เสียงดนตรียังคงบรรเลง ชัชยังคงร้องเพลงต่อไป

เหนื่อยใจที่มีเธออยู่ เหน็ดเหนื่อยกับการรอคอย
จิตใจรับมาเลื่อนลอย ฝ้าคอยใครสักคน ...

เขาพยายามมองหาเธอ หลังเพลงจบ ชัชรีบลงจากเวทีและพยายามเดินมองหาหญิงสาวลึกลับ ที่เขาพบเจอ เขาถอนหายใจ เขาส่ายหน้ากับท่าทีเง่าของตัวเอง เขาคงตาฝ้าไป

ฉาก 6. ภายนอก.ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

ชัชนั่งกินก๋วยเตี๋ยวร้านเดิม กระเป๋ากีตาร์ถูกวางข้างๆ โต๊ะของเขา ชัชลุกขึ้นเดินไปจ่าย ดังค์ค่าก๋วยเตี๋ยวกับป้า ชัชหันตัวกลับมา เขากำลังจะเดินออกจากร้านไป ระหว่างนั้น เธอคนนั้นกำลังเดินเข้ามา ชัชเพ่งมองที่เธออย่างคาดไม่ถึงว่าจะเจอเธอที่นี้เธอยิ้มให้เขาและ เดินผ่านไปส่งก๋วยเตี๋ยวกับป้า ชัชแทบจะหยุดนิ่งไปทั้งตัวระหว่างที่เธอเดินผ่านไป หญิงสาวส่ง ก๋วยเตี๋ยวกับป้าก่อนจะกลับมา

นั่งที่โต๊ะ ชัชยังนั่งมอง รู้สึกตัวอีกที เขากลับไปนั่งที่โต๊ะข้างหลัง เธอ ชัชนั่งมองเธอจากด้านหลัง หญิงสาวลุกขึ้นไปเอาน้ำ แต่เธอกลับนั่งที่โต๊ะเหมือนเดิม แต่เธอเปลี่ยนฝั่ง สายตาของชัชสบตากับเธอ หญิงสาวมีท่าทีฉงนนิดหน่อยแต่เธอก็ยิ้มให้เขา บางๆ ชัชทำตัวไม่ถูกเขาได้แต่ยิ้มและเกาหัวตัวเองเบาๆ

ทั้งสองคนเดินด้วยกันระหว่างทางที่กลับ ชัชทิ้งระยะห่างประมาณ 1 เมตร ชัชมีท่าที เชนอายุ เขาทำอะไรไม่ถูก หันมาที่ไร เธอก็ยิ้มให้เขาทุกที

หญิงสาวยิ้มบางๆ

ชัชยิ้มให้เธอ ลินหยุดเดิน เธอยืนอยู่เบื้องหน้าของเขา

ลิน

ไปก่อนนะคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ชัชตั้งตัวไม่ทัน เขาหยุดนิ่งสั๊กพัก

ซัซ

เอ๋อ... ผมชื่อซัซนะครับ ไม่ทราบว่าคุณชื่ออะไร

หญิงสาวหันกลับมา พร้อมยิ้มบางๆ

ลิน
ชื่อลินค่ะ

เธอพยักหน้ายิ้มเหมือนบอกลา ซัซมองผ่านแผ่นหลังเธอไปด้วยสีหน้าที่ดูเพ้อๆ

ฉาก 7. ภายใน. อพาร์ทเมนต์ของซัซ-กลางคืน

ซัซนอนก่ายหน้าผากอยู่บนเตียง เสียงของลินก้องเข้ามาในหัวของเขา สีหน้าของซัซ เบี่ยมไปด้วยรอยยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ลิน VO.

ชื่อลินค่ะ

ซัซลุกขึ้นจากเตียง เขาหยิบกระดาษโน้ตเขียนเพลงบนโต๊ะขึ้นมาดู หยิบกีตาร์ขึ้นมาเริ่มแต่งเพลง ซัซ
เอกสารณียะของซัซที่ส่งวัน ว่างให้พร้อมสำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น หวังว่าครูดีที่เห็นใบเข็บวะ เช่นนี้ดำเนินการค้า
ไม่ว่ากรณียะที่เห็นซัซที่เห็นนั้นเป็นงานที่เห็นเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซ

สิ่งที่ได้เจอในตอนนี้ อาจเป็นเพียงสิ่งเดียวที่ตัวฉัน

ซัซฮัมเพลงสลับกับเขียนเนื้อ สีหน้าซัซครุ่นคิด ซัซกดปากกลางเป็นจังหวะๆ ตามเพลงที่เขาฮัม เขา
สายหน้า ซิดฆ่าข้อความทิ้ง ซัซเริ่มฮัมเพลงอีกรอบ

ซัซ

สิ่งที่ได้เจอในตอนนี้ อาจเป็นเพียงสิ่งเดียวที่ตัวฉัน

อยากรู้ว่าเธอเป็นใครที่

ซัซหยุดฮัมเพลง ซัซสายหน้า เขาวางปากกลาง เวลาผ่านไป เขาวางก็ต๋าวรัง สายตาของ เขามอง
ไปที่พื้น สภาพห้องของเขาเต็มไปด้วยกระดาษอ่อนเต็มห้อง ซัซมองไปที่หน้าต่างบนพื้น ห้องเต็มไปด้วย
กระดาษที่ปลิวทั่วบริเวณพื้น มีทั้งกระดาษที่ถูกขยำและถูกทิ้งไว้ ซัซใช้ขาเตะมัน กองไปที่มุมเดิม
เขาจัดของที่รกๆออกจากโซฟานิดหน่อยพอให้เดินออกไปได้

ฉาก 8. ภายในร้านรีอคโคบาร์-กลางคืน

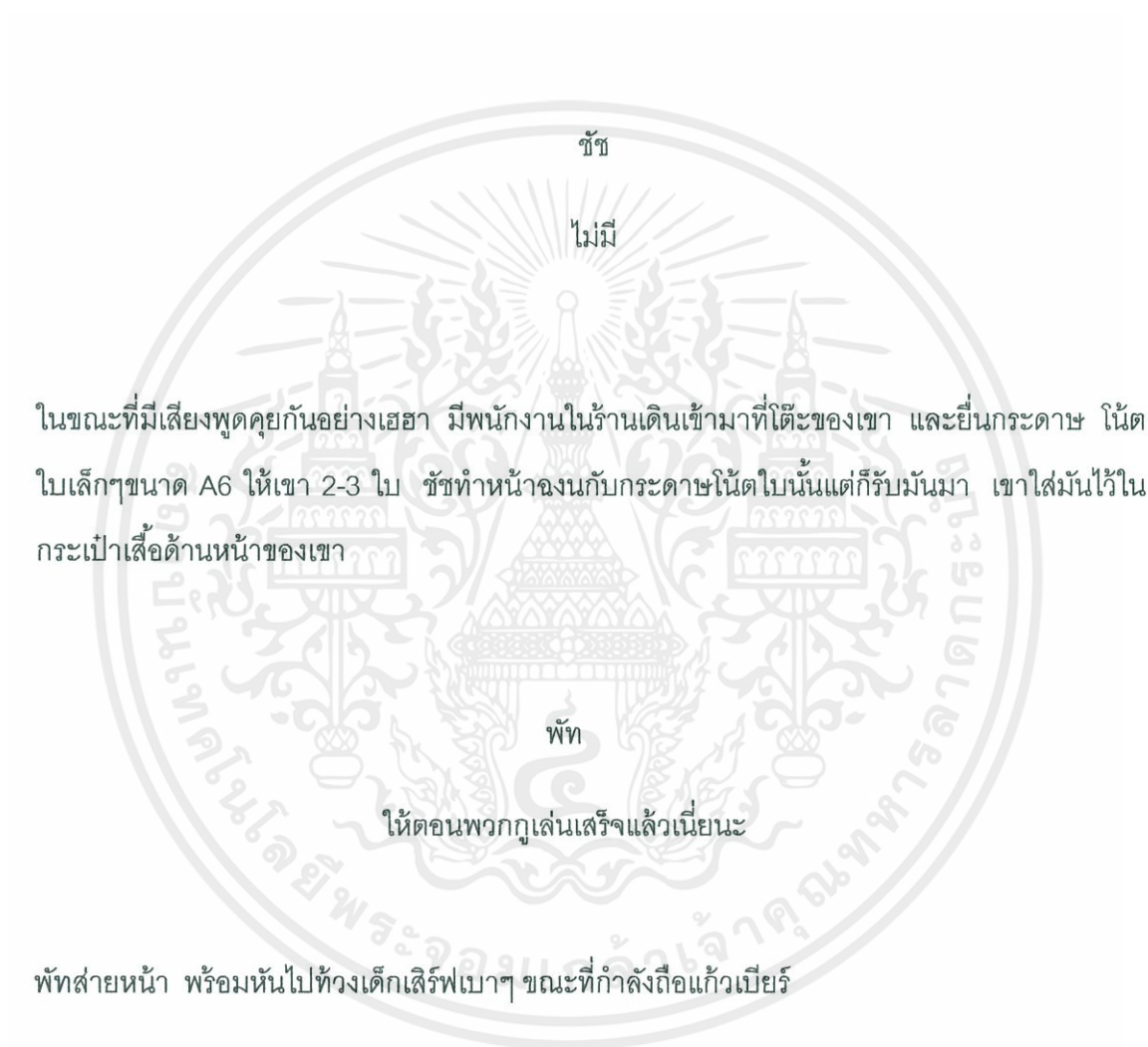
ซัซนั่งอยู่ที่โต๊ะ ขวดเบียร์เรียงรายอยู่บนโต๊ะประมาณ 5-6 ขวด เผยให้เห็นสีหน้า ของซัซที่นั่งพูดคุย
เพื่อนๆในวงดนตรี เขาจิบเบียร์พลางๆ ท่าทางของซัซเหม่อลอย บางครั้งก็ แอบผลอยยิ้ม เสียง
หัวเราะเฮฮาของเพื่อนๆในวง ขณะที่ซัซนั่งยิ้มนิ่งๆ ไม่มีท่าทีมากนัก ซัซนั่ง นั่งๆมองดูบรรยากาศใน
ร้านไปเรื่อยๆ อย่างเหม่อลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอก

เพื่อคนเดียวบ่อยวัยไฉนี้ หรือมีงมีสาวปะวะ

ซัซยิม เขาหัวเราะเบาๆ

ในขณะที่มีเสียงพูดคุยกันอย่างเฮฮา มีพนักงานในร้านเดินเข้ามาที่โต๊ะของเขา และยื่นกระดาษ ใต
 โบเล็กๆขนาด A6 ให้เขา 2-3 ใบ ซัซทำหน้าที่งกับกระดาษใตใบนั้นแต่ก็รับมันมา เขาใส่มันไว้ใน
 กระเป๋าเสื้อด้านหน้าของเขา

พัท
 ให้ตอนพวกกูเล่นเสร็จแล้วเนี่ยนะ

พัทส่ายหน้า พร้อมหันไปท้วงเด็กเสิร์ฟเบาๆ ขณะที่กำลังถือแก้วเบียร์

เอก

ลูกค้าคนนี้เค้าคิดไรกับมีงปะ ดูไป ไม่เห็นจะเหมือนชื่อเพลงเลยหะวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอก มือกีตาร์อีกคนในวงพูดขึ้นพร้อมกับยกกระดาษโน้ตขอเพลงขึ้นมาดู ชัชหันไปมองที่กระดาษ ที่เอกถืออยู่ มันถูกเขียนด้วยลายมือว่า “ กลับมา ” สีหน้าเขาดูแปลกใจแต่ไม่แสดงท่าทีออกมามากนัก ชัชไม่ทันได้มอง เขาไม่ทันได้อ่านกระดาษโน้ตที่เหลือ เขายัดมันไว้ในกระเป๋า อย่างเดิม

เสียงเพื่อนๆ ในวงเฮฮาแซวสนุก ชัชยิ้มอย่างเคอะเขิน แต่ยังไม่เก็บทำที่นิ่งๆ ของตัวเองไว้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 9. ภายนอก.อพาร์ทเมนต์-ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

ซัชกลับมาที่ห้อง เขาถอดแจ็คเก็ตของเขาออก กระดาะไน้ตในกระเป๋าเสื้อหล่นออกมา ไปกองที่พื้น เผยให้เห็นกระดาะที่ดูเหมือนขยะวางเรียงรายตามพื้น ซัชมองนาฬิกาที่ผนังห้อง บอกเวลาตี 1 เขาส่องตัวเองในกระจกเชคความเรียบร้อย ก่อนจะถือกล่องและขาตั้งกล่อง ออกจากห้องไป

ซัชนั่งอยู่ที่ร้านก๋วยเตี๋ยว เขามองนาฬิกาข้อมือ และมองเหม่อเหมือนหาใครสักคน เวลา ผ่านไป ก๋วยเตี๋ยว 2 ชามเบื้องหน้าเขา เหลือเพียงแค่น้ำซุป ซัชนั่งเหม่อ เขาลุกไปจ่ายดั่งคิ๊ป่า พร้อมเดินออกจากร้านด้วยท่าที่แข็งๆ ด้วยความหวังว่าจะเจอลิน

ระหว่างทางที่เดิน ซัชเดินเหม่อๆท่าที่ท้อแท้ อยู่ๆ เขาก็เจอผู้หญิงคนหนึ่งที่ยืนอยู่ เบื้องหน้าเขา ซัชเพ่งมอง ตาของเขาเบิกโตขึ้น ลินยืนอยู่ริมทาง เธอคุยโทรศัพท์และเพ่งวางสาย ซัชยังคงนั่งมองเธอ ซัชยกกล่องขึ้นมาถ่ายรูปลิน เขายิ้มบางๆ ลินวางโทรศัพท์เงยหน้าขึ้นมา สบตากับซัชพอดี ซัชยิ้มให้ ลินบางๆ เธอเดินเข้ามาหาเขา ซัชพยายามเก็บอาการ

ซัช

เจอกันอีกแล้วนะครับ

ลินยิ้มให้ซัชเช่นเคย เธอมองซัชนิ่งๆ ไม่มีบทสนทนาเกิดขึ้นประมาณ 10 วินาที

ลิน

คุณชอบถ่ายรูปหรือคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 10. ภายนอก. ดาดฟ้า-กลางคืน

ซัชและลินยืนอยู่บริเวณดาดฟ้าของตึก ขาดั่งกลิ้งอยู่ตั้งอยู่ที่เดิมที่ซัชเคยมาถ่ายรูปที่นี่

ซัช

คุณเชื่อไหม ใต้ตึกที่มีคราบน้ำฝนหนาๆนั้นนะ ผมมองมันทุกครั้งที่ผมมาเลย

ลินหันไปมองซัช ที่พูดพร้อมเหม่อไปข้างหน้า

ลิน

ดูคุณจะชอบตึกพวกนี้มากนะคะ

ซัชหันมาสบตากับลินนิดหน่อย เขามองเหม่อไปที่ตึกอีกครั้ง

ซัช

คุณว่ามันแปลกดีมี๊ยะละ ผมชอบมาตั้งกล้องถ่ายรูปที่นี่มุ่มเดิมๆ ตึกก็ตึกเดิมๆ แต่ไม่รู้สิ ผมว่ามันให้ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ผมรู้สึกว่ามันเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน ทั้งๆที่ตึกมันก็อยู่กับที่

ลินยิ้มและเหม่อมองไปข้างหน้าตึก ซัชหันมามองลินที่มองเหม่อออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้คุณเอาไปจำหน่ายไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซ

คุณชอบที่ใหม่

ลินหันกลับมาซ้าๆ เธอยิ้มบางๆ ไม่พูดอะไร ยิ้มอย่างทุกครั้งเมื่อเธอยิ้มให้เขา ทั้งสองมองหน้ากัน ระหว่างทางที่ซัซและลินเดินกลับด้วยกัน พวกเขาเดินอยู่ใกล้กันมากขึ้น ซัซเดินเข้าไปหาลิน พวกเขาทั้งสองเดินใกล้กันมากขึ้น

ลินหันมายิ้มให้ซัซ

ซัซ
พรุ่งนี้คุณว่างมั๊ยครับ

ลิน

ทำไมหรรหะ

ซัซใช้มือซ้ายจับท้ายทอยตัวเองนิดหน่อย เขานิ่งสักพัก

ซัซ

คุณอยากมาดูผมเล่นดนตรีที่ร้านมั๊ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิพนธ์ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลินหยุดเดินซักพัก เธอหันมายิ้มให้เขาเชิงรับรู้ แต่ไม่ได้ตอบอะไร

ฉาก 11. ภายนอก.ร้านก๋วยเตี๋ยว-อพาร์ทเมนต์-กลางวัน

ซันนั่งกินก๋วยเตี๋ยวที่ร้านประจำร้านเดิม ซันหยิบอัลบั้มรูปในถุงขึ้นมาดู เขาเปิดผ่านไป 4-5 หน้า เป็นรูปตึก ต่างๆที่เขาถ่าย และเปิดไปเจอรูปลิน ที่เขาแอบถ่ายเธอ ซันยื่นมองรูปลินที่ถูกแปะไว้บนผนังห้องของเขา ซันยื่นกอดอกนั่งมองดูภาพที่แปะอยู่ เขายิ้มให้เธอในภาพ

ฉาก 12. ภายใน.ร้านร้อยโคบาร์-กลางคืน

ซันนั่งที่เคาเตอร์บาร์ของร้าน เขานั่งมองเหม่อหาใครซักคน ซันเพ่งมองหาลิน ซันพยายามมองหาเธอ ซันร้องเพลงอยู่บนเวที เขามองหาเธอ แต่ก็ไม่มีวีแววของลินเลย ซันยื่น ดูปุหรี่ที่หน้าร้าน เพื่อว่าจะเห็นเธอเดินผ่านมาแต่ก็ไม่เลย ซันเดินออกจากร้านด้วยสีหน้าที่ผิดหวัง

ฉาก 13. ภายนอก.ตลาดฟ้า-กลางคืน

ซันเดินผ่านร้านก๋วยเตี๋ยว เขายืนมองอยู่สักพัก ซันเดินผ่านไป เขายืนอยู่ที่ตลาดฟ้า มุมเดิม ซันถอนหายใจ เขาจับกีตาร์ขึ้นมา ซันเล่นกีตาร์ฮัมเพลงที่ตัวเองแต่งจนสะดุด ท่อนที่แต่งไม่ได้ ซันส่ายหน้าไปมา ซันหันไปเจอลินที่ยืนอยู่เบื้องหลัง ซันเบิกตาขึ้น เขาตกใจ ที่ได้เจอเธอที่นี่ ลินยิ้มให้เขาบางๆ ซันยังคงนั่งงัน เวลาผ่านไป ทั้งสองนั่งอยู่ข้างๆกัน บนม้านั่ง

ซัน

เมื่อกี้ คุณได้ยินที่ผมร้องเพลงมั๊ยครับ

เอกสารนี้ ซันโพสต์ขึ้นมาอย่างเคอะเขิน หลังจากที่ยับร่ายภาคเสียบไปนาน | ลินไม่ตอบ เธอพยักหน้าให้เขา | การค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซ

ผมไม่เคยเล่นให้ใครฟังเลย คุณเป็นคนแรกเลยนะที่ได้ยิน

ซัซพูดไปแบบตืดๆซัด ๆ นิดหน่อย เขาไม่กล้าสบตาเธอ ซัซหันมายิ้มบางๆ ให้ลิน ตอนที่พูดประโยค
หลัง

ลินยิ้มให้ซัซอย่างจริงใจ เธอพูดสั้นๆ นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ซัซยิ้มกว้าง เขาพยักหน้าเบาๆ 2 ที

แต่ตอนนี้...ผมยังแต่งมันไม่เสร็จซักที

ลินหันมามองที่ซัซอีกครั้ง เธอสบตากับเขาก่อนจะพูดว่า

ลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลินยิ้มบางๆ ให้ซัช ซัชกลับมาที่อพาร์ทเมนต์ คำพูดของลินวนอยู่ในหัวของซัช

ลิน VO.

ฉันอยากฟังเพลงของคุณ

ซัชนั่ง ยิ้มได้ยินเสียงที่ก้องอยู่ในหัวของตัวเอง มือก็เขียนเพลงไปด้วย เขาพยายามแต่งเพลง ซัชเพิ่งไปที่กระดาษโน้ตเขียนเพลง

ฉาก 14. ภายใน.อพาร์ทเมนต์-อพาร์ทเมนต์-กลางวัน

ซัชตื่นขึ้นมาด้วยท่าที่งัวเงีย นาฬิกาบอกเวลา 6 โมงเย็น เขารีบลุกออกจากเตียง ซัชรีบเดินมาที่ร้านกาแฟ และเขาก็พบลิน เธอยืนคุยกับป้าที่ร้านกาแฟด้วยรอยยิ้ม ซัชมอง เธอหนึ่งๆ เขามองเธอเพลินจนลินหันมาสบตา ลินเบิกตากว้างยิ้มให้เขา ทั้งสองนั่งอยู่โต๊ะเดียวกัน ซัชและลินนั่งหันหน้าเข้าหากัน

ซัช

มานานรึยังครับ

ลินวางมือจากชามกาแฟ เธอลงยหน้า ยิ้มให้เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิน

ไม่นานค่ะ

ซัซหยิบรูปใบหนึ่งจากกระเป๋าเสื้อของเขามาวางไว้ ข้างๆชามก๋วยเตี๋ยวของลิน ลินเบิกตาขึ้น

วันเสาร์นี้ที่ร้านมีงาน ผมอยากให้คุณไปดูผมเล่นนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ซัซพูดพร้อมมองไปที่ลิน เธอเงยหน้าขึ้นมายิ้ม
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 15. ภายในร้านรีคโคบาร์-กลางคืน

ซัชนั่งอยู่ที่เคาเตอร์บาร์ เขาจับเบียร์อยู่พลงๆกับพัท ซัซดูรำเริงและ ยี่ม้ผิดปกติ

พัท

หงุดหงิดจริงๆ ยี่ม้น้อยยี่ม้ใหญ่อยู่ได้ ช่วงนี้มึงเพื่อไรนักหนาอะ

พัทพูดแซวๆ สายหน้าเบาๆ ซัซหันมาพยักหน้าทีนึงไม่ตอบอะไร

พัท

เฮอ เสาร์นี้ มึงจะเอาเพลงที่มึงแต่งมาเล่นปะวะ

ซัซถือแก้วเบียร์ขยับไปมา หันมาทางพัท

ซัซ

ไม่แน่หว่า แมงยังแต่งไม่เสร็จซักที คาอยู่ท่อนเดียวเนีย

ซัซหันมาจับเบียร์ต่อ มีผู้หญิงในร้านคนเข้ามาชนแก้วกับพัท พัทพยักหน้าใส่ซัซและเดินออกไป เด็ก

เอกรสารนี้เขียนอีกสารที่ส่งวัน ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ ซึ่งในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซ

ลูกค้าขอเพลงครับพี่

ซัซพยักหน้า ยิ้มให้เด็กเสิร์ฟ ก่อนจะเก็บกระดาษโน้ตลงกระเป๋ากางเกงแบบไม่ใส่ใจ

ฉาก 16. ภายในร้านร็อคโคบาร์-กลางคืน

กลับถึงห้อง เขาหยิบกระดาษที่อยู่ในกระเป๋ากางเกงออกมา กระดาษโน้ตหล่นลงพื้น ซัซเปิดอ่านกระดาษที่เป็นรอยยับและเขียนด้วยลายมือว่า “รอยยิ้มของเธอ” ซัซเพ่งมอง ที่กระดาษโน้ต แล้วจู่ๆ เขารีบหยิบกีตาร์ขึ้นมาเล่นเพลงที่ตัวเองแต่งค้างไว้ ซัซเบิกตาราวกับว่า มันคือสิ่งที่รอคอย เขาเขียนคำๆนี้ลงไปบนกระดาษ ซัซหยิบมันขึ้นมามองพร้อมยิ้มอย่าง สายตามีความหวัง

ฉาก 17. ภายในร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

ซัซรีบเดินเข้าไปที่ร้านก๋วยเตี๋ยว เขานั่งรอที่ร้านสักพักแต่ก็ไม่เจอใคร ซัซถอนหายใจ เดินผ่านไป เขากดโทรศัพท์ “ ท่านกำลังเข้าสู่บริการรับฝากข้อความ...” เธอเปิดเครื่อง ซัซเริ่ม เป็นห่วง

ซัซเดินมาจนถึงที่บริเวณตลาดฟ้า ซัซยื่นมองไปที่ตึกนั้นๆ เขาหวังว่าเธอจะมา ซัซกดโทรศัพท์ “ ท่านกำลังเข้าสู่บริการรับฝากข้อความ...” ซัซถอนหายใจ เขาเก็บโทรศัพท์ ไว้ในกระเป๋ากางเกงเหมือนเดิม ซัซสีหน้าฉงน เขาหยิบกระดาษใบหนึ่งที่ค้างไว้ในกระเป๋า กางเกงของเขา มันเป็นรอยยับอยู่และเขียนด้วยลายมือว่า “อยากฟังเพลงของคุณ” ซัซฉงน เสียงของลินก้องเข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **ลิน VO** เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ฉันอยากฟังเพลงของคุณ

ซัชมองกระดาษหนึ่งๆ ก่อนจะวิ่งออกจากตาดฟ้าไป เสียงของลินก้องเข้ามาในหัวของเขา ซัซกดโทรศัพท์โทรหาเธอ “ท่านกำลังเข้าสู่บริการรับฝากข้อความ...”

ซัซกลับมาถึงที่ห้อง เขามองดูห้องตัวเองที่เต็มไปด้วยเศษกระดาษที่เขาเพิ่งจะสั่งเกตมัน ซัซหยิบกระดาษเขียนเพลงที่เขาเขียนเสร็จ ข้างๆมีกระดาษโน้ตที่เข้าเพิ่งได้รับเมื่อวาน ซัซวาง คู่กัน “รอยยิ้มของเธอ” อีกใบ “อยากฟังเพลงของคุณ” ซัซนิ่งงัน ลายมือเป็นลายมือเดียวกัน ซัซงกับสิ่งที่เกิดขึ้น ลมพัดเข้ามาเบาๆ ผ่านทางระเบียง ซัซเหลือบไปมองเห็นกระดาษโน้ต หลายใบที่ถูกทิ้งอยู่ กระดาษที่มีขนาดเท่าๆกัน กระดาษโน้ตที่ถูกค้าเคยขอเพลงปลิวมา แต่ที่เท่าของซัซ ซัชมองไปที่กระดาษ เขามองเลยไปจนถึงกองกระดาษที่เขาทิ้งๆไว้รวมกัน มุมห้อง กระดาษโน้ตขนาด A6 หลายใบถูกซัซหยิบขึ้นมา เขานำทุกๆใบมาเรียงต่อกัน ซัซแปลกใจกับสิ่งที่เห็น เขาเรียงๆสลับกันไปมา สีหน้าครุ่นคิด และตกใจ กับสิ่งที่เห็น

ซัซกลับไปที่โซฟาและนำเนื้อเพลงที่เขาเขียนมาดู เขานำมาเรียงๆต่อกัน สีหน้าซัซนิ่งงัน ซัซถอนหายใจซ้าๆ เขานำมาเรียงต่อจากกระดาษโน้ตทั้งหมด หลายๆคำเป็นคำที่เขาคุ้นเคย ซัซเทียบมันกับเนื้อเพลงของเขาเอง ซัซตกใจ ทุกคำมันเป็นเนื้อเพลงของเขา ซัซสลับที่กระดาษ โน้ต มันยิ่งตอกย้ำความชัดเจนของเนื้อเพลง เขานิ่งงัน ชันนึ่งนึ่งที่โซฟา มองสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า เขากดโทรศัพท์ “หมายเลขนี้ยังไม่เปิดให้บริการ กรุณาตรวจสอบ...”

ซัซค่อยๆลุกขึ้น เขานิ่ง สีหน้างงันกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซัซเพลงมองไปที่ผนังห้องของเขา รูปของลินปลิวตกลงมา ซัชมองไปที่พื้นด้วยสีหน้างงวยแกมเศร้าๆ

ฉาก 18. ภายในร้านก๋วยเตี๋ยว-ถนน-ตาดฟ้า-กลางคืน

ซัซเดินผ่านทางที่เขาและลินเคยเดินด้วยกัน เขามองนิ่งๆอย่างเหงาๆ ตรงนั้นว่างเปล่า ไม่มีใครยืนอยู่ สีหน้าซัซดูเหม่อลอย ตาของเขาเศร้าๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษานะเน้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซนิ่งงันก๋วยเตี๋ยที่เดิมคนเดียว เขามองเหม่อนึกถึงวันที่เขานิ่งด้วยกันนี้กับเธอ

ฉาก 19. ภายในร้านรีคโคบาร์-กลางคืน

ซัชเล่นดนตรีอยู่ที่ร้านเดิม เขายังคงสังสรรค์กับเพื่อนๆเหมือนเดิม ซัชยังเหม่อลอย พัท โบกมือเรียก ซัช ซัชพยักหน้าเป็นอันรู้กัน ซัชถือกีตาร์ขึ้นไปบนเวที

ซัช

สำหรับเพลงนี้ ผมขอมอบเป็นของขวัญพิเศษสำหรับทุกคนที่มาในคืนนี้เลยนะครับ

ผมอยากขอบคุณ... ขอบคุณจริงๆ สำหรับผู้หญิงคนหนึ่งที่ทำให้ผมแต่งเพลงนี้จบได้

วันนี้ผมหวังจริงๆ ว่าเธอจะมาที่นี่

เสียงปรบมือดังประปราย เพื่อนในวงที่อยู่ข้างล่าง มองหน้ากันแบบงงๆ เสียงโห่แหวดังนิด น้อย
ดนตรีเริ่มบรรเลง

ซัช

อีกครั้ง ที่ฉันค่อยๆวาดภาพวันที่มีความสุขกับเธอ ผู้ดังาม

รอยยิ้มของเธอ ทำให้ฉันนึกถึงวันนั้นที่เราพบกัน

ระหว่างที่ซัชร้องเพลง สายตาเขาพลันไปมองเก้าอี้ตัวหนึ่งที่ว่างอยู่ ที่เขาเคยเห็นเธอนั่งอยู่ตรง ในครั้ง
หนึ่ง ซัชยิ้มบางๆ เก้าอี้ที่ไม่มีใครนั่ง มันว่างเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 20. ภายนอก. ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางวัน

ซซเดินผ่านร้านก๋วยเตี๋ยวร้านเดิมที่เขาเคยนั่ง ร้านก๋วยเตี๋ยวที่เขาเคยเจอกับเธอ เขากำลัง จะนั่งลง แต่แล้วเขาก็ชนกับผู้หญิงคนหนึ่ง

ซซ

ขอโทษครับ

ซซรับรู้ได้ถึงเหตุการณ์นี้ได้เคยเกิดขึ้น เหมือนเป็นความรู้สึกเหมือนมันเคยเกิดขึ้นครั้งหนึ่งแล้ว ครั้งนั้นเขาไม่ได้มองหน้าเธอ แต่ครั้งนี้เขาหันไปมองหน้าเธอ ซซยิ้มอีกครั้ง เป็นรอยยิ้มที่เขาจะยิ้มให้กับเธอคนนี้เพียงคนเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงการเขียนบทภาพยนตร์

1. สรุปรูปการเขียนบทภาพยนตร์

หากจะกล่าวถึงแรกเริ่มการเริ่มต้นการเขียนบทภาพยนตร์ ตั้งแต่การคิดพล็อต การทดลองเขียนเรื่องสั้นหลายๆครั้ง เพื่อให้ประเด็นของของเรื่องชัดเจน การเขียนโครงเรื่องโดยละเอียด (Treatment) จนในที่สุดกลายมาเป็นบทภาพยนตร์ได้ ระหว่างที่เขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์อยู่นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำการค้นคว้าหาข้อมูลใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา ทำให้บทภาพยนตร์มีฉบับร่างหลายฉบับ การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นอาจยังไม่เพียงพอต่อการเขียนบทภาพยนตร์หนึ่งเรื่องให้เสร็จสมบูรณ์ได้ภายในครั้งเดียว

การเขียนบทภาพยนตร์ใหม่ทุกครั้ง ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพราะเราได้ใส่สารหรือข้อมูลใหม่เข้าไปในแต่ละครั้งที่เราแก้ไข ข้อมูลที่ช่วยให้บทภาพยนตร์ของเราสมบูรณ์และพร้อมในการถ่ายทำได้มากที่สุด ระหว่างที่เขียนบทภาพยนตร์นั้นมีการหาข้อมูลใหม่อยู่ตลอดเวลา ด้วยตัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักที่ลึกซึ้งระหว่างคนกับวิญญาณ และตัวละครหลักที่มีอาชีพเป็นนักดนตรีกลางคืน ทำให้มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องค้นคว้าข้อมูลอย่างจริงจัง โดยภาพยนตร์สั้นเรื่อง “พบ” มีการเขียนบทภาพยนตร์ทั้งหมด 6 ครั้ง ภาพยนตร์ฉบับ สมบูรณ์คือ บทภาพยนตร์ฉบับร่าง 6

2. การปรับปรุงบทภาพยนตร์ฉบับร่างที่ 2 - 5

กรณีบทภาพยนตร์ฉบับร่าง 2 - 3 ค่อนข้างปรับเปลี่ยนมาจากบทภาพยนตร์ฉบับร่างตัวแรกค่อนข้างมาก ช่วงแรกๆในการเขียนบทค่อนข้างจะมีตัวละครหญิงสาวเข้ามามากเกินไป ทำให้ภาพยนตร์ดูไม่ลึกซึ้ง ดูเปิดเผย รวมถึงความเป็นไปได้ของภาพยนตร์ค่อนข้างต่ำ ทำให้บทภาพยนตร์ไม่ตรงกับแนวทางของภาพยนตร์ที่ตั้งไว้ จึงทำให้ต้องปรับบทภาพยนตร์ให้มีความลึกซึ้งมากขึ้น และในฉบับนี้ยังไม่สามารถให้ข้อมูลของหนังได้ครบถ้วนเท่าที่ควร จนมาถึงฉบับร่างที่ 4 ฉบับนี้ค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ต้องแก้ไขในเรื่องของการเปิดเรื่องและการจบของเรื่อง ในฉบับนี้นั้นเป็นส่วนขอเทคนิคการเขียน เพราะสิ่งที่ต้องการจะบอกในภาพยนตร์นั้นค่อนข้างครบถ้วนแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการคิดและแก้ไขในส่วนของตอนจบและสถานที่ในภาพยนตร์ การปรับเปลี่ยนเรื่องสถานที่ให้กับตัวละครหญิงสาว ที่ควรจะพบกับตัวละครชายในสถานที่ใด ที่จะส่งผลให้รู้สึกถึงความลึกซึ้ง โดยไม่เปิดเผยว่าหญิงสาวนั้นเป็นวิญญาณ

ฉบับร่างที่ 5 ได้มีการแก้ไขในส่วนของตัวละครสนับสนุนในเรื่อง ทั้งเพื่อนพระเอก และตัวละครอื่นๆ มีการปรับเปลี่ยนตัวละครค่อนข้างเยอะ ในส่วนของตัวละครสนับสนุนที่ทำให้เรื่องดำเนินต่อไป ระหว่างการเขียนบทภาพยนตร์ฉบับนี้ การคัดเลือกนักแสดงที่เล่นเป็นตัวละครหลักนั้น ในแง่ของการแสดงนั้นเห็นว่าควรให้บทเข้ากับบุคลิกภาพของนักแสดงด้วย จึงทำการปรับบทให้เข้ากับนักแสดง โดยตัดตัวละครบางส่วนออกและเพิ่มตัวละครเสริมเข้าไป

3.การพัฒนาบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์ (Final Draft)

ก่อนจะกลายเป็นบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องมีการคิดและไตร่ตรองกับสิ่งที่เขียนลงไป เพราะต่อจากนี้สิ่งที่เราเขียนออกมานั้นจะต้องใช้ในการถ่ายทำจริง บทภาพยนตร์ฉบับร่างที่ 5 สมบูรณ์แล้ว แต่ฉบับนี้มีการแก้ไขเพื่อให้ถ่ายทำเป็นตามสถานที่ เนื่องจากบางสถานที่ไม่สามารถถ่ายทำได้อย่างที่เขียนไว้ในบทภาพยนตร์ เนื่องจากปัญหาด้านงบการถ่ายทำภาพยนตร์ ทำให้ต้องกลับมาคำนึงและแก้ไขที่ตัวต้นเหตุ นั่นก็คือบทภาพยนตร์ จึงมีการแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับตัวบทและสถานที่ รวมถึงการแก้ไขตามเพลงประกอบภาพยนตร์ ระหว่างที่เขียนบทภาพยนตร์นั้น เพลงที่ใช้ในภาพยนตร์ถูกแต่งขึ้นไปพร้อมๆกัน มีการเปลี่ยนแปลงประโยคในกระดาศไนต์ให้เป็นไปตามเนื้อเพลง แต่โดยทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงบทนั้นไม่ได้ทำให้ข้อความของหนังสือไป สิ่งที่ต้องการจะสื่อในหนังยังคงอยู่เหมือนเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ ฉบับสมบูรณ์ เรื่อง “พบ” (Final Draft)

ฉาก 1. ภายใน.หน้าร้านร็อคโคบาร์-กลางคืน

ณ ร้านร็อคโคบาร์ บาร์เอนด์เรสเทอรองย่านลาดพร้าว เสียงเพลงดังก้องออกมา นอกร้านท่ามกลางค่ำคืนฤดูหนาว มองเห็นเงาชายหนุ่มรูปร่างสูงยืนอยู่บริเวณพนักงานพิงหน้าร้าน กระจ่างก็ตำริสึดำวางตั้งอยู่ข้างๆเขา มือขวาของเขาถือบุหรี ซัซซิ่งบุหรีลงพื้นเพื่อที่จะกลับ เข้าไปในร้าน ซัซซิ่งลงบริเวณเคาเตอร์บาร์ ตรงข้ามเขามีบาเทนเดอร์หนุ่มที่กำลังวุ่นอยู่กับการ เช็ดแก้วใสหลายๆใบ

พัทท์ทักทายขณะที่ตนเองกำลังเขย่า Cocktail Shaker (กระบอกสำหรับเขย่าเหล้าผสม) ซัซซียัก หน้ายิ้มเล็กน้อย เขาไม่พูดอะไร พัทท์ถอนหายใจ เขาใช้ที่เปิดขวดก่อนจะยื่นขวดเปียร์ให้ซัซซิ่ง ซัซซิ่งรับขวดเปียร์ ก่อนจะถูกจากเคาเตอร์บาร์ไปบริเวณเวที ซัซซิ่งวางกระจ่างก็ตำริสึดำเขานำก็ตำริสึดำออกมา ซัซซิ่งเซตเครื่องดนตรีนิดหน่อย ก่อนที่จะทดสอบเสียงไมค์อยู่ครู่หนึ่ง ซัซซิ่งเริ่มเล่นก็ตำริสึดำ

ฉาก 2. ภายนอก.ถนน-ตลาดฟ้าบดึก-กลางคืน

ซัซซิ่งเดินออกจากร้านร็อคโคบาร์ ซัซซิ่งเดินไปตามถนน ข้างกายเขามีกระจ่างก็ตำริสึดำ ระหว่างนั้นเขาเดินผ่านทางม้าลาย ซัซซิ่งหันมองซ้ายมองขวา ก่อนจะข้ามถนนไป ซัซซิ่งยื่นมองท้องฟ้า ในยามค่ำคืน ข้างๆเขามีกล้องถ่ายรูปที่ถูกตั้งด้วยขาตั้งกล้อง ซัซซิ่งกดชัตเตอร์และเดินออกมา นั่งที่ม้านั่งบริเวณมุมหนึ่งของตลาดฟ้า ซัซซิ่งมองเหม่อไปที่ตึก แสงสียามค่ำคืนที่สาดส่องตึกเรียงราย ที่อยู่เบื้องหน้าเขา ซัซซิ่งยืนอยู่หน้ากล้อง เขามองไปที่ตึก เพ่งไฟก๊สก่อนจะกดถ่ายมัน ภาพใน กล้องปรากฏเห็นตึกและท้องฟ้ายามค่ำคืน

ฉาก 3. ภายใน.อพาร์ทเมนต์ของซัช-กลางวัน(เย็น)

ห้องฟ้ายามเย็น ซัชยืนมองท้องฟ้าด้วยอาการเหม่อลอยอยู่ที่ระเบียงห้องของเขา ซัชถอนหายใจ เผยให้เห็นผนังห้องเบื้องหลังของเขาที่ถูกติดด้วยรูปตึกมากมาย ปฏิทินถูกแปะไว้ เดือนมีนาคม 2556

ไม่นานนักเขาเดินมาที่โซฟา เผยให้เห็นกีตาร์ที่ตั้งอยู่ข้างๆ และเดินไปด้วย cd เพลงที่วางเรียงรายซัชหยิบกล่องที่วางอยู่บนโต๊ะขึ้นมานั่งดูที่บริเวณเตียงนอน

ฉาก 4. ภายนอก.ร้านก๋วยเตี๋ยว- 6 โมงเย็น(มัลลาย) ,กลางคืน

ซัชสะพายกระเป๋าถือกีตาร์ พร้อมถือถุงกระดาษใบหนึ่ง เขายืนอยู่ระหว่างทางมัลลาย ที่มีคนยืนอยู่ประมาณหนึ่ง เขาเดินข้ามทางมัลลายไป ซัชเดินผ่านร้านก๋วยเตี๋ยวข้างทาง เขาเดิน ไปส่งป่าที่รถเข็น

ซัช
ป่า หมี่เกี๊ยวขามหนึ่งครับ

ในขณะที่เขากำลังจะเดินไปนั่งลงที่โต๊ะตัวหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งลุกขึ้นพอดี เขาผลอไปชนกับเธอ สีหน้าของซัชจ่อจอกับถุงกระดาษของเขาที่กำลังจะตก ซัชไม่ได้ใส่ใจ เขาเอียงหน้าหัน ไปพูดแต่ไม่ทันเห็นเธอ ซัชเอ่ยขอโทษแต่ไม่ได้มองหน้าเธอ

ซัช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานขอโทษครับ ขอโทษครับ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัชลุกขึ้นและเขาก็เดินออกไป ซัชเดินมาจนถึงในซอย มองเห็นไฟริมทางสีส้ม กระจกที่ เขาเดินอยู่ ไปได้ระยะหนึ่ง ช่วงที่ซัชเงยหน้าขึ้น สายตาของเขาปะทะกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธอเดิน มุ่งหน้ามาที่เขา ซัชไม่อาจจะสายตาไปจากเธอ เธอยิ้มให้เขาและเดินผ่านไป ซัชยืนนิ่ง เขาเหลียวกลับไปมองเธอ ซัช รู้สึกตกอยู่ในภวังค์ เขาหันไปอีกที่ เธอก็หายไปไหนแล้วไม่รู้ ซัชยังคงชะงัดและนั่งคิดกับสิ่งที่เขาได้ พบ

ฉาก 5. ภายในร้านรีคโคบาร์-กลางคืน

ซัชนั่งบริเวณเคาเตอร์บาร์ที่ร้าน เขามีท่าที่เหม่อลอย ซัชยกแก้วเบียร์ขึ้นมา เขาจิบมันนิดๆ ซัชวาง แก้วลง สีหน้าของเขามีรอยยิ้มออกมาบางๆ เด็กเสิร์ฟในร้านเดินเข้ามา

พี่ซัช มีลูกค้าฝากขอเพลงค่ะ

ซัชพยักหน้ารับกระดาดษไหนด 2-3 ใบ พลอยยิ้มให้ซัชบางๆ ก่อนจะเดินผ่านไป ซัชรับมันมา เขาวางไว้ บนโต๊ะข้างๆแก้วเบียร์ พัท บาร์เทนเดอร์มองตามพลอย ก่อนจะหันกลับมาที่ซัช

พัท

พลอยมันให้อะไรพี่อะ เห็นมาบ่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พัทถามด้วยท่าที่สอดรู้สอดเห็น ซัชส่ายหน้าแบบเอือมๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหลังที่แท้จริงและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซ

ลูกค้าขอเพลงนะ

ซัซพูดขึ้นพร้อมใช้มือสะกิดที่โน้ตบนโต๊ะเบาๆ พัทพักหน้ายิ้มเล็กน้อย ก่อนจะค่อยๆเดินถอย หลังหันกลับไปทำงานของตนเองต่อ ซัซจิบเบียร์ มองดูกระดาษโน้ตที่เพิ่งได้รับมา เขาหยิบ ม้วนขึ้นมาดูพร้อมกันทั้ง 3-4 ใบนั้น พอถึงใบที่ 3 ซัซทำหน้าหงายกับกระดาษโน้ตใบนั้น เขาทำที่ สงสัยเล็กน้อย ก่อนจะเก็บกระดาษทั้งหมดไว้ในกระเป๋ากางเกงของตัวเอง เสียงเพลงดังขึ้น ไฟในร้านเริ่มสลัวลง ซัซเริ่มร้องเพลงและเล่นกีตาร์

ซัซ

“ อาจจะเป็นเพราะฉัน ไม่อาจทนร้อนพื้น ให้รักเรากล้าคลื่นกันต่อไปได้ไหว

อาจจะเป็นเพราะเธอมีเขามาในใจ ทำให้รักเราบางไปกว่าเดิม

อาจจะเป็นเพราะฉัน เริ่มหมดแรงและท้อ นานเท่าไรที่รอ รอคอยเธอเรื่อยไป

อาจจะเป็นเพราะใจเธอนั้นเริ่มสิ้นไหว เคยรักกันยังงัยกลับลืม..

อยากที่จะลืม เธอ ลบภาพเธอจากใจ อยากที่จะลืม ไป ลบเธอจากวันนี้

เหนื่อยใจที่มีเธออยู่ เหน็ดเหนื่อยกับการรอคอย จิตใจรับมาเลื่อนลอย ฝ้าคอยใครสักคน

ที่ยังคงมีความรักให้ไป แต่มันยิ่งไกลยิ่งห่าง รักเราเลยดูจืดจาง หมดหนทางไปต่อ.. ”

ภาพผู้คนในร้านมองไปที่ซัซที่กำลังร้องเพลงอยู่บนเวที พลอย เด็กเสิร์ฟยืนอยู่ตรงบริเวณมุม ของร้าน เธอยืนมองดูซัซเล่นดนตรีบนเวที สีหน้าเธอยิ้มบางๆ พัท บาร์เทนเดอร์หนุ่ม เขาหันไป เห็นพลอยมองดูซัซร้องเพลงด้วยรอยยิ้ม สีหน้าซัซเปลี่ยนเป็นสีหน้าหม่นๆ พัทมองตามสายตา ของพลอยตามไปที่เวที ระหว่างที่ซัซกำลังร้องเพลงนั้น ตาของซัซเบิกโตขึ้น สายตาของเขา เหลือบไปเห็นใครคนหนึ่ง ผมสีดำยาวของเธอยาวสลวยรับกับใบหน้า เธอยิ้มให้เขาอย่างเป็นมิตร เขารู้สึกถูกดึงดูตในเวลา

หนึ่ง ขณะที่เพลงก็ยังคงดำเนินต่อไป ผู้คนเดินผ่านไปผ่านมาบัง บริเวณโต๊ะที่เธอนั่งอยู่ เธอหายไป แล้ว ชัชพยายามมองตาม แต่เขาไม่เห็นเธอแล้ว โต๊ะนั้น วางเปล่า ไม่มีใครนั่งอยู่ ชัชฉงนหน้า สีหน้าเขาดูแปลกใจและสงสัย เขาพยายามมองหาเธอ แต่ก็ไม่มีใคร เขาส่ายหน้ากับทำที่เง่าของตัวเอง เขาคงตาฝ้าไป

เอก
เฮ้ย ชัช

เสียงผู้ชายทักมาจากด้านหลัง ชัชหันกลับไปตามเสียง เห็นเอกยืนสะพานกระเป๋ากีตาร์ยืนอยู่ที่ อีกร่มมของร้าน

ฉาก 6. ภายใน.อพาร์ทเมนต์ของชัช-กลางคืน

ชัชหยิบแก้วกาแฟขึ้น เขานั่งอยู่ที่โซฟา เขามองข้อความที่อยู่บนกระดาษ สีหน้าเขาฉงน ซีดมำข้อความนั้นทั้ง ชัชส่ายหัวเบาๆ เขาเล่นกีตาร์ไปเรื่อยๆ สายตามองเหม่อไปทางระเบียง ชัชเล่นกีตาร์และฮัมเพลงเบาๆ เขาหยุดและกอดปากกลางที่กระดาษเป็น จังหวะ สายตาของเขาเพ่งเล็งไปที่กระดาษ ชัชเล่นกีตาร์ตีคอร์ดไปเรื่อยๆ เขาฮัมเพลงเบาๆ จังหวะกอดปากกาเริ่มถี่ขึ้นเรื่อยๆ ชัชวางปากกากลางกระแทกโต๊ะ สายตามองไปที่กระดาษ ชัชส่ายหน้า ชัชนั่งนิ่งสักพัก คำที่เขียนถูกขีดคำทิ้งไปเรื่อยๆ เขาทำแบบนี้อยู่สักพัก ชัชมองดูที่กระดาษด้วยทำที่นิ่งๆ ก่อนจะลุกออกจากโซฟาไป

ฉาก 7. ภายนอก.ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ชัชเดินผ่านร้านก๋วยเตี๋ยวกลางคืน เขาเห็นหญิงสาวนั่งกินก๋วยเตี๋ยวอยู่ ชัชมองไปที่เธอ เขาเดินผ่านเธอไป แต่แล้วเขาก็เดินวกกลับมา เขานั่งลงเบาๆที่โต๊ะด้านหลังเธอ ทั้ง สองนั่งหันหลังให้กัน

ซัซแอบหันไปมองหญิงสาว ซัซและเธอสบตากันทั้งสองคนเดินด้วยกัน ระหว่างทางที่กลับ ซัซทิ้งระยะห่างประมาณ 1 เมตร ซัซมีท่าที่เขินอาย เขาทำอะไรไม่ถูก หันมาที่ไร เธอก็ยิ้มให้เขาทุกที

ซัซ

เพิ่งย้ายมาอยู่แถวนี้หรือครับ

หญิงสาวยิ้มบางๆ ซัซยิ้มให้เธอ ลินหยุดเดิน เธอยืนอยู่เบื้องหน้าของเขา ลินยิ้มให้ซัซจนเขา ตั้งตัวไม่ทัน เขาหยุดนิ่งสักระยะ

เอ่อ... ผมชื่อซัซนะครับ ไม่ทราบว่าคุณชื่ออะไร

หญิงสาวหันกลับมา พร้อมยิ้มบางๆ

ฉาก 8. ภายในอพาร์ทเมนต์ของซัซ-กลางคืน

ซัซนอนกายนอนหลับอยู่คนเดียว เสียงของลินก้องเข้ามาในหัวของเขา สีหน้าของ ซัซเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ลิน VO.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ลินคะ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซลุกขึ้นจากเตียง เขาหยิบกระดาษโน้ตเขียนเพลงบนโต๊ะขึ้นมาดู หยิบกีตาร์ขึ้นมาเริ่มแต่งเพลง ซัซ
 เฟ้งไปที่กระดาษ เขาเริ่มเล่นกีตาร์

ซัซ

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู...

ซัซฮัมเพลงสลับกับเขียนเนื้อ สีหน้าซัซครุ่นคิด ซัซกดปากกลางเป็นจังหวะๆ ตามเพลงที่เขาฮัม เขา
 สายหน้า ซิดฆ่าข้อความทิ้ง ซัซเริ่มฮัมเพลงอีกรอบ

ซัซ

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู...

แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย

ซัซหยุดฮัมเพลง ซัซสายหน้า เขาวางปากกลาง เวลาผ่านไป เขาวางกีตาร์ลง สายตาของเขา มอง
 ไปที่พื้น สภาพห้องของเขาเต็มไปด้วยกระดาษวอนเต็มห้อง บนพื้นห้องเต็มไปด้วยกระดาษที่ ปลิวทั่ว
 บริเวณพื้น มีทั้งกระดาษที่ถูกขยำและถูกทิ้งไว้

ฉาก 9. ภายในร้านรีออคโคบาร์-กลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ซัซนั่งอยู่ที่โต๊ะ ขวดเบียร์เรียงรายอยู่บนโต๊ะประมาณ 5-6 ขวด เผยให้เห็นสีหน้า ของซัซที่นั่งพูดคุย
 ไม่ว่ากริบ เคี้ยวหงสน อีกหนึ่งท่ามมให้คิดเขียนเนื้ออีก และห้องอึ้งอึ้งถึงใจของเอกสารทุกครั้งที่มีกรีนนี่ เอ๊ะ
 เพื่อนๆ เขาจับเบียร์พลางๆ ท่าทางของซัซเหม่อลอย บางครั้งก็แอบเปลือยยิ้ม เสียงหัวเราะเฮฮา

ซัซ

ตลอดเลยมึง

เอกหยิบโน้ตในมือของซัซมาอ่าน

วินเพิ่งมองไปที่กระดาษ วินชักสีหน้า

วินพูดขึ้นพร้อมกับยกกระดาษโน้ตขอเพลงขึ้นมาดู ซัซหันไปมองที่กระดาษที่วินถืออยู่ มันถูกเขียนด้วยลายมือว่า “ วันเก่าหมูนวน ” สีหน้าเขาดูแปลกใจแต่ไม่แสดงท่าทีออกมามากนัก ซัซหันกลับไปทางพลอย แต่เขาไม่ได้คิดอะไรมาก เขาไม่ทันได้อ่านกระดาษโน้ตที่เหลือ เขายัดมันไว้ในกระเป๋าอย่างเดิม

ซัซ

“ คงไม่มีไรหรอก ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินโผล่ขึ้นมา

วิน

เอก วันนี้ไปต่อด้วยกันปะวะ

ซัซตอบ

ซัซ

คงไม่ไปหะ

ซัซวางแก้วเบียร์ลง เอกยกแก้วเบียร์ขึ้น

เอก

นานๆที ไปกับเพื่อนไม่ได้หระ

ซัซตอบด้วยน้ำเสียงเบาๆ

ซัซ

มีนัดแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วินกับเอกหันมามองหน้ากัน ก่อนจะจ้องที่ซัซ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

นะ มีนัดๆ ไร่ชัชแม่งมีสาวชั้วรๆหว่า

เสียงเพื่อนๆในวงเฮฮาแซวสนุก ชัชได้แต่ส่ายหน้าและยิ้มอย่างเคอะเขิน แต่ยังเก็บท่าที่นิ่งๆ ของตัวเองไว้

ฉาก 10. ภายนอก.อพาร์ทเมนต์-ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

ระหว่างทางที่เดิน ชัชเดินเหม่อๆท่าที่ท้อแท้ อยู่ๆ เขาก็เจอผู้หญิงคนหนึ่งที่ยืน อยู่เบื้องหน้าเขา ชัชเพ่งมอง ตาของเขาเบิกโตขึ้น ลินยืนอยู่ริมทาง เธอคุยโทรศัพท์และเพ็ง วางสาย ชัชยังคงนั่งมองเธอ ชัชยกกล้องขึ้นมาถ่ายรูปลิน แต่แบตเตอรี่ในกล้องกลับหมด ชัชทำท่าแข็ง ก่อนจะหยิบแบตเตอรี่ใหม่ขึ้นมาเปลี่ยน ขณะที่ชัชเงยหน้าขึ้นมา ลินสบตากับชัชพอดี ชัชยิ้มให้ลินบางๆ เธอเดินเข้ามาหาเขา ชัชพยายามเก็บอาการ

ชัช

เจอกันอีกแล้วนะครับ

ลินยิ้มให้ชัชเช่นเคย เธอมองชัชนิ่งๆ ไม่มีบทสนทนาเกิดขึ้นประมาณ 5 วินาที

ลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงแก้ไข คุณชอบถ่ายรูปรึ้อคะ

ฉาก 11. ภายนอก.ศาลฟ้า-กลางคืน

ซัชและลินยืนอยู่บริเวณศาลฟ้าของตึก ซาตั้งกล้องถูกตั้งอยู่ที่เดิมที่ซัชเคยมาถ่าย รูปที่นี้ ซัชมอง
เหม่อไปที่ตึก

ซัช

คุณเชื่อไหม ไอ้ตึกที่มีคราบน้ำฝนหนๆนั้นนะ ผมมักจะมองมันทุกครั้งที่ผมมาที่นี่

ลินหันไปมองซัชที่พูดพร้อมเหม่อไปข้างหน้า ซัชหันมาสบตากับลินนิดหน่อย ลินหลบตา เธอยิ้ม
แบบอายๆ เขามองเหม่อไปที่ตึกอีกครั้ง

ซัช

คุณว่ามันแปลกดีมั้ยละ ผมชอบมาตั้งกล้องถ่ายรูปที่นี้มุ่มเดิมๆ ตึกก็ตึกเดิมๆ แต่ไม่รู้สิ ผมว่ามันให้
ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ทั้งๆที่มันก็อยู่กับที่

ลินยิ้มและเหม่อมองไปข้างหน้าตึก ซัชหันมามองลินที่มองเหม่อออกไป

ซัช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คุณชอบที่นี้ไหม
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิน ยิ้ม ซัชยกกล้องขึ้นมาจากซาตั้งกล้อง เขาคดซัดเตอร์ไปที่ลิน ลินเบนหน้าหนี เธอหันมายิ้ม

ลิน

ฉันไม่ค่อยชอบถ่ายรูป

เธอยิ้มบางๆ ไม่พูดอะไรต่อ บรรยากาศเงียบไปนาน จนซัซเอ่ยขึ้น

ซัซ

ขอโทษครับ จ๊น ... คุณอยากลองถ่ายรูปดูมั้ย

ลินพยักหน้ายิ้มให้เขา ทั้งสองมองหน้ากัน ซัซตั้งกล้องไว้ที่ขาตั้งกล้องเหมือนเดิม ซัซให้ลิน ลองถ่ายรูปดู เขาสอนเธอถ่ายรูป มือของเขาสัมผัสกับมือของเธอ ลินกดชัตเตอร์กล้อง

ฉาก 12 . ภายนอก. ป้ายรถเมล์-กลางคืน

ระหว่างทางที่ซัซและลินเดินกลับด้วยกัน

ซัซ

พุงนี้คุณว่างมั๊ยครับ

ลินหันมายิ้มให้ซัซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิน

ทำไมหอคะ

ซซใช้มือซ้ายจับท้ายทอยตัวเองนิดหน่อย เขานิ่งสั๊กพัก

ซซ
คุณอยากมาดูผมเล่นดนตรีที่ร้านมั๊ย

ลินหยุดเดินซซพัก เธอหันมายิ้มให้เขาเชิงรับรู้ แต่ไม่ได้ตอบอะไร รถวิ่งผ่านไป ซซและลินนั่ง อยู่บริเวณป้ายรถเมล์ในเวลา ตี 3 บรรยากาศเงียบ ไม่มีใคร ได้ยินแต่เสียงรถที่วิ่งผ่านไปมา ทั้งสองคน นั่งอยู่ใกล้ๆกัน ซซมองเหม่อไปข้างหน้า จู่ๆ ลินก็ขบลงที่ไหล่ของซซ เธอเฉลอหลับไป ซซรู้สึกตกใจ นิดหน่อย แต่เขาไม่ได้แสดงอาการอะไร ซซมองไปที่ลิน ทั้งสองอยู่ใกล้กันมาก

ฉาก 13. ภายในร้านรีอ็อคโคบาร์-กลางคืน

บรรยากาศในร้านไม่ครึกครื้นมากนัก ซซวางกีตาร์ลง เขาอยู่บนเวที เขามองหา เธอ แต่ก็ไม่มีวีแววของลินเลย ซซเดินเข้ามานั่งลงที่เคาเตอร์บาร์ของร้าน เขานั่งมองเหม่อหา ใครซักคน ซซเพ่งมองหา ลิน ซซพยายามมองหาเธอ ซซยืนอยู่หน้าร้าน เพื่อว่าจะได้เห็นเธอเดิน ผ่านมา แต่ก็ไม่เลย ซซเดิน ออกจากร้านด้วยสีหน้าที่ผิดหวัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ฉาก 14. ภายนอก.ตาดฟ้า-กลางคืน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซซนั่งอยู่ที่เก้าอี้ไม้ไม่มีพนักพิง เขาจับกีตาร์ขึ้นมา

ซัซ

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู
แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย เนิ่นนาน ไม่หมุนมา...

ซัซเล่นกีตาร์ฮัมเพลงที่ตัวเองแต่งจนสะดุดท่อนที่แต่งไม่ได้ ซัซสายหน้าไปมา ซัซหันไปเจอลินที่ ยืน
อยู่เบื้องหลัง ซัซเบิกตาขึ้น เขาตกใจที่ได้เจอเธอที่นี่ ลินยิ้มให้เขาบางๆ ซัซยังคงนิ่งงัน เวลาผ่านไป
ทั้งสองนั่งอยู่ข้างๆกัน บนเก้าอี้

ซัซ

คุณได้ฟังเพลงที่ผมร้องมั๊ยครับ

ซัซโผล่ขึ้นมาอย่างเคอะเขิน หลังจากที่ยบรยากาศเสียบไปนาน ลินไม่ตอบ เธอพยักหน้าให้เขา

ซัซ

ผมไม่รู้มันดีรึเปล่า คุณอาจจะไม่ชอบมัน

ซัซพูดไปแบบตืดๆซัด ๆ นิดหน่อย เขาไม่กล้าสบตาเธอ ซัซหันมามยิ้มบางๆ ให้ลิน ตอนที่พูดประโยค
หลัง ลินไม่พูดอะไร เธอยิ้ม ลินยิ้มให้ซัซอย่างจริงใจ นั่นเป็นสิ่งที่ทำให้ซัซยิ้มกว้าง เขาพยักหน้า

เบาๆ 2 ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัซ

ตอนนี้...ผมยังแต่งงานไม่เสร็จเลย

ลินหันมามองที่ซัซอีกครั้ง เธอสบตากับเขาก่อนจะพูดว่า

ลินยิ้มบางๆ ให้ซัซ

ซัซยิ้มอย่างจริงใจ เขามองไปที่ลิน

ลิน

ฉันอยากฟังเพลงของคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 15. ภายใน.อพาร์ทเมนต์-กลางวัน(เย็น)

ซ้ชกลับมที่อพาร์ทเมนต์ คำพูดของลินวนอยู่ในหัวของซ้ช

ลิน VO.

ฉันอยากฟังเพลงของคุณ

ซ้ชนั่ง ยิ้มได้ยินเสียงที่ก้องอยู่ในหัวของตัวเอง มือก็เขียนเพลงไปด้วย เขาพยายามแต่งเพลง ซ้ชฟังไปที่กระดานโน้ตเขียนเพลง ซ้ชตื่นขึ้นมาด้วยท่าที่งัวเงีย นาฬิกาบอกเวลา 6 โมงเย็น เขารีบลุกออกจากเตียง

ฉาก 16. ภายใน.ร้านรีคโคโคบาร์-กลางคืน

ซ้ชนั่งยิ้ม เขานั่งอยู่ที่เคาเตอร์บาร์ เขาจิบเบียร์อยู่พลางๆ

พัท

เป็นไรป่าวพี่ ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่อยู่ได้ที่ ช่วงนี้แปลกๆนะ

พัทพูดแซวๆ สายหน้าเบาๆ ซ้ชหันมาพยักหน้าทีหนึ่งไม่ตอบอะไร ซ้ชถือแก้วเบียร์ขยับไปมาหัน มาทางพัท ซ้ชยักคิ้ว ยิ้มบางๆไม่พูดอะไร ซ้ชหันมาจิบเบียร์ต่อ พัทยกไหล่ก่อนจะหันไปเซ็ด แก้วต่อ มีผู้หญิงเข้ามานั่งข้างๆ บริเวณเคาเตอร์บาร์ เธอยิ้มให้ซ้ช ซ้ชหันไปยกแก้วยิ้มให้ ก่อนจะหันกลับมา ซ้ชหันมาจิบเบียร์ต่อ พัทยิ้มให้ซ้ชอย่างมีเลศนัย เสียงพลอยดังมาจาก ด้านหลัง

พลอย

พีชช ลูกค้าขอเพลงค่ะ

ชัชพยักหน้า ยิ้มให้พลอย ก่อนจะเก็บกระดาษโน้ตลงกระเป๋ากางเกงแบบไม่ใส่ใจ

พลอยถลึงตาใส่พัทเบาๆ

พัท

ก็เห็นแก ชอบเอาโน้ตขอเพลงมาให้พี่เค้าอยู่เรื่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัทพูดแกมหยอกล้อเบาๆ พัทหัวเราะเชิงแซว

พลอย

แล้วเกี่ยวไว้กับแฉะ ใครๆ เค้าก็ชอบพีชชกันทั้งนั้นละ

พลอยขึ้นเสียงกับพัท ชัชสายหน้าเบาๆ

ชัช

พอๆ 2 คนนี่อยู่ใกล้กันไม่ได้ ทะเลาะกันทุกที

ชัชโผล่ขึ้นมา ยิ้มบางๆ กับท่าทีของ บาร์เทนเดอร์และเด็กเสิร์ฟในร้าน ก่อนจะเดินออกไป

ฉาก 17. ภายใน อพาร์ทเมนต์ของชัช-กลางคืน

ชัชวางกระเป๋ากีตาร์ลงและถอดแจ็กเก็ตออก ก่อนที่เขาจะหยิบกระดาษที่อยู่ ในกระเป๋าทางเกงออกมา กระดาษโน้ตหล่นลงพื้น ชัชเปิดอ่าน กระดาษที่เป็นรอยยับและเขียน ด้วยลายมือว่า “รอยยิ้มของเธอ” ชัชเพ่งมองที่กระดาษโน้ต แล้วจู่ๆ เขารับหยิบกีตาร์ขึ้นมาเล่น เพลงที่ตัวเองแต่งค้างไว้ ชัชเบิกตาราวกับว่ามันคือสิ่งที่รอคอย เขาเขียนคำๆ นี้ลงไปบนกระดาษ ชัชหยิบมันขึ้นมามองพร้อมยิ้มอย่างมีความหวัง

ฉาก 18. ภายใน ร้านก๋วยเตี๋ยว-ดาตฟ้า-อพาร์ทเมนต์-กลางคืน

ชัชเดินเข้าไปที่ร้านก๋วยเตี๋ยว เขา นั่งรอที่ร้านสักพัก ก็แต่ก็ไม่เจอใคร ชัชถอน หายใจ เดินผ่านไป ชัชนั่งอยู่ที่ร้านอยู่นาน หวังว่าจะเจอลิน แต่ก็ไม่เจอ ลูกค้าหลายคนเริ่มลุก ออกจากร้าน ชัชเดินมาจนถึงที่บริเวณดาตฟ้า ชัชยืนมองไปที่ตึกนั้นๆ เขาหวังว่าจะเจอเธอ ชัชถอนหายใจ ชัชกลับมาถึงที่

ห้อง ด้วยท่าทีเศร้าๆ เขามองดูห้องตัวเองที่เต็มไปด้วยเศษ กระจาดที่เขาเพิ่งจะสังเกตมัน ชัชหิบบ กระจาดเขียนเพลงที่เขาเขียนเสร็จ ช่างๆมีกระจาดไม้ด ที่เข้าเพิ่งได้รับเมื่อวาน มันถูกเขียนด้วย ลายมือว่า “อยากฟังเพลงของคุณ” ชัชหิบบมาวางคู่กัน “รอยยิ้มของเธอ” อีกใบ “อยากฟังเพลง ของคุณ” ชัชหิบบงั้น ลายมือเป็นลายมือเดียวกัน ชัชหิบบงั้นกับสิ่งที่เกิดขึ้น

ลิน VO.

ฉันอยากฟังเพลงของคุณ

เสียงของลินแว่วเข้ามาในหู ลมพัดเข้ามาเบาๆ ผ่านทางระเบียง ชัชหิบบไปมองเห็นกระจาด ไม้ด หลายใบที่ถูกทิ้งอยู่ กระจาดที่มีขนาดเท่าๆกัน กระจาดไม้ดที่ลูกค้าเคยขอเพลงปลิวมาเตะ ที่เท้า ของชัช ชัชมองไปที่กระจาด เขามองเลยไปจนถึงกองกระจาดที่เขาทิ้งๆไว้รวมกันมุมห้อง กระจาด ไม้ดขนาด A6 หลายใบถูกชัชหิบบขึ้นมา เขานำทุกๆใบมาเรียงต่อกัน ชัชแปลกใจกับสิ่งที่เห็น เขา สลับกันไปมา เรียงๆสลับกันไปมา สีหน้าครุ่นคิดและตกใจกับสิ่งที่เห็น

ชัชกลับไปโซฟา ปฏิทินบอกวันที่ 6 มีนาคม เขานำเนื้อเพลงที่เขาเขียนมาดู เขานำมาเรียงๆต่อกัน สี หน้าชัชหิบบงั้น ชัชถอนหายใจซำๆ เขานำมาเรียงต่อจากกระจาดไม้ดทั้งหมด หลายๆคำ เป็นคำที่ เขาคุ่นเคย ชัชเทียบมันกับเนื้อเพลงของเขาเอง ชัชตกใจ ทุกคำมันเป็นเนื้อเพลงของเขา ชัชสลับที่ กระจาดไม้ด มันยิ่งตอกย้ำความชัดเจนของเนื้อเพลง เขานั่งงั้น ชัชนั่งนิ่งที่โซฟา มองสิ่งที่อยู่เบื้อง หน้า ชัชค่อยๆลุกขึ้น เขานิ่ง สีหน้างั้นงั้นกับสิ่งที่เกิดขึ้น เหมือนตัวเขาถูกทิ้งให้ยืนอยู่ในห้องคนเดียว เขายืนนิ่งงั้น

ฉาก 19. ภายในร้านรีคโคบาร์-กลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือพบข้อผิดพลาดประการใด กรุณาแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เสียงปรบมือดังประปราย ชัชหิบบอยู่บริเวณเวที ดนตรีเริ่มบรรเลง

ซัซ

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู
 แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย เนิ่นนาน ไม่หมุนมา
 บางอย่าง ยังคงว่างเปล่า เพื่อรอ บางสิ่งจากใคร
 ใฝ่รอคอย จากใจข้างใน เก็บเรื่องราว ทุกความทรงจำ

วันเก่าหมุนวน ให้ได้พบใคร ที่ตามหา
 ให้ความรู้สึกนี้ ยังเติมไปด้วยรอยยิ้มของเธอ
 เรื่องราวต่างๆ แค่เวลาไม่นาน
 ทุกสิ่งนั้น ก่อตัวจนฉันทันใจ
 วันที่เธอจากไป เธอจากไป

ระหว่างที่ซัซร้องเพลง เขาพยายามมองหาเธอ แต่ท่าทีของเขาไม่ได้กระวนกระวายมากนัก ซัซไม่ได้หวังว่าจะเจอคนที่นี้ ความหวังของเขามันน้อยลง ณ ขณะนั้น สายตาเขาพลันไป มองเก้าอี้ตัวหนึ่ง ลินกำลังนั่งอยู่และหันมายิ้มให้เขา นี่เป็นเก้าอี้ตัวเดิม ตัวที่เขาเคยเหม่อ ลอยเห็นลินนั่งอยู่ ซัซยิ้ม บางๆ ให้กับลิน เขาร้องเพลงด้วยรอยยิ้ม ผู้คนเดินผ่านไปผ่านมา บดบังลิน เก้าอี้ตัวนั้นไม่มีใครนั่งแล้ว เธอหายไป เก้าอี้ถูกปล่อยให้ว่างไว้ ซัซเดินออกจาก ร้านด้วย เขาเดินไปตามทาง เหลียวหัน กลับมามอง หวังว่าจะเจอใคร แต่สุดท้ายเขาก็พบกับความว่างเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

ฉาก 1. ภายใน.หน้าร้านร้อยโคบาร์-กลางคืน

1. MS ชายหนุ่มรูปร่างสูงยืนอยู่บริเวณพนักงานพิงหน้าร้าน กระจ่างก็ตำรา
สีดำวางตั้งอยู่ข้างๆเขา มือขวาของเขาถือบุหรี่ ชัชที่นั่งหรือลงพื้น cut
2. LS PAN LEFT ชัชนั่งลงที่เคาเตอร์บาร์ ตรงข้ามเขามีบาเทนเดอร์หนุ่ม ชัชนั่งเหม่อ cut
3. OS ข้ามไหล่ชัช เขานั่งจิบเบียร์ พัท บาร์เทนเดอร์เซ็ดแก้วและมองมาทางชัช

พัท
เบียร์ขวดมัยพี

4. MCU ชัชพยักหน้ายิ้มเล็กน้อย เขาไม่พูดอะไร cut
5. LS ชัชหยิบกระจ่างก็ตำราและลูกออกจากเคาเตอร์บาร์ cut
6. LS PAN RIGHT ชัชเซตเครื่องดนตรีนิดหน่อย ก่อนจะเทสเสียงไมค์อยู่ครู่หนึ่ง
กลัองหยุดแพนตอนชัชเริ่มเล่นก็ตำรา cut

ฉาก 2. ภายนอก.ถนน-ตลาดฟ้าบดึก-กลางคืน

7. LS ชัชเดินไปตามถนน ข้างกายเขามีกระจ่างก็ตำรา cut
8. LS ชัชยืนรอสัญญาณไฟเขียว ระหว่างทางมีลาย ชัชหันมองซ้ายมองขวา
ก่อนจะข้ามถนน cut
9. MS ถ่ายรับด้านข้างของชัช ชัชยืนจุดบุหรี่อยู่บริเวณตลาดฟ้า ชัชมองเหม่อไปที่ตึก cut
10. LS ชัชยืนดูบบุหรี่ ถ่ายชัชยืนจากด้านหลัง เห็นวิวตึกในเมืองยามค่ำคืน cut
11. Insert MS ภาพตึกใน View finder กลัองของชัช cut
12. LS ชัชยืนอยู่หน้ากลัอง เฟ้งไฟก๊สก่อนจะกดถ่ายมัน ชัชกดชัตเตอร์กลัองถ่ายรูป cut

ฉาก 3. ภายใน.อพาร์ทเมนต์ของชัช-กลางวัน(เย็น)

13. Insert ELS ภาพบรรยากาศในเมืองกรุงเทพฯ ช่วงเวลาเย็น cut
14. LS รับผิดชอบหลังชัช เขายืนมองท้องฟ้าด้วยอาการเหม่อลอยอยู่ที่ระเบียงห้องของเขา
เห็นชัชยืนท่ามกลางท้องฟ้ายามเย็น cut
15. Insert CU ปฏิทินถูกแปะไว้ เดือนมีนาคม 2556 cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการพิจารณาเรื่องเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. LS เขาเดินมาที่ไซฟา ชัชหีบกล่องที่วางอยู่บนโต๊ะแล้วเดินผ่านไป cut

17. MS รับด้านข้างชัช เขานั่งดูรูปที่อยู่ในกล่องบริเวณเตียงนอน cut

ฉาก 4. ภายนอก.ร้านก๋วยเตี๋ยว- 6 โมงเย็น(ม้าลาย) ,กลางคืน

18. LS ชัชสะพานกระบี่ดำร์ พร้อมถือถุงกระดาษใบหนึ่ง เขายืนอยู่ระหว่างทางม้าลาย cut

19. MLS รับด้านข้างชัช จากรถเข็นก๋วยเตี๋ยว ชัชเดินผ่านร้านก๋วยเตี๋ยวข้างทาง เขาเดิน ไปสั่งป้าที่รถเข็น

ชัช
ป้า หมี่เกี๊ยวชามหนึ่งครับ

cut

20. LS รับหน้าร้านเห็นด้านซ้ายเป็นรถเข็นก๋วยเตี๋ยวและด้านขวาเป็นโต๊ะลูกค้าประปราย ในขณะที่เขากำลังจะเดินไปนั่งลงที่โต๊ะตัวหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งลุกขึ้นพอดี เขาผลอไปชนกับเธอ สีหน้าของชัชจดจอกับถุงกระดาษของเขากที่กำลังจะตก ชัชไม่ได้ใส่ใจ เขาเอียงหน้าหัน ไปพูดแต่ไม่ทันเห็นเธอ ชัชเอ่ยขอโทษแต่ไม่ได้มองหน้าเธอ

ชัช
ขอโทษครับ

fade

21. MLS ชัชเดินมาจนถึงในซอย มองเห็นไฟริมทางสีส้ม ระบุว่าที่ เขาเดินอยู่ไปได้ระยะหนึ่ง ช่วงที่ชัชเงยหน้าขึ้น สายตาของเขาปะทะกับผู้หญิงคนหนึ่ง cut

22. MS (ถ่าย 50 Frame ต่อ วินาที) ลินกำลังเดินผ่านไป เธอหันมายิ้มให้ชัช cut

23. MS ชัชยืนนิ่ง ชัชรู้สึกตกอยู่ในภวังค์ เขาเหลียวกลับไปมองเธอ cut

24. MCU เขาเหลียวกลับไปมองเธอ เธอก็หายไป ชัชยังคงชะงัด ชัชส่ายหน้าทำเหมือนไม่ใส่ใจ ลักพักเขาเดินผ่านไปจากทางตรงนั้น cut

ฉาก 5. ภายใน.ร้านร้อยโคบาร์-กลางคืน

เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวัน เวสท์ทวีป การแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
25. MCU ชัชนั่งบริเวณเคาเตอร์บาร์ที่ร้าน เขาเหม่อลอย เขายกแก้วขึ้นมาจิบเบียร์นิดๆ cut

26. LS รับจากด้านข้าง ชัชวางแก้วลง เด็กเสิร์ฟในร้านเดินเข้ามา

พลอย

พี่ซัช มีลูกค้าฝากขอเพลงค่ะ

ซัชพยักหน้ารับกระดาศไนต์ 2-3 โใบ พลอยยิ้มให้ซัชบางๆ ก่อนจะเดินผ่านไป

ซัชรับมันมา เขาวางไว้บนโต๊ะข้างๆแก้วเบียร์

cut

27. OS MS ซ้ามไหล่ซัช พัท บาร์เทนเดอร์มองตามพลอย ก่อนจะหันกลับมาที่ซัช

พัท

พลอยมันให้อะไรพี่อะ เห็นมาบ่อยๆ

พัทถามด้วยท่าที่สอดรู้สอดเห็น

cut

28. MCU ซัชส่ายหน้าแบบเฉื่อยๆ

ซัช

ลูกค้าขอเพลงนะ

ซัชพูดขึ้นพร้อมใช้มือสะกิดที่ไนต์บนโต๊ะเบาๆ ซัชจิบเบียร์ มองดูกระดาศไนต์
ที่เพิ่งได้รับมา เขาหยิบ มันขึ้นมาดูพร้อมกันทั้ง 3-4 โใบนั้น พอถึงใบที่ 3 ซัชทำ
หน้าจงบกับกระดาศไนต์ใบนั้น เขาทำที่สงสัยเล็กน้อย

cut

29. LS PAN RIGHT ซัชเริ่มร้องเพลงและเล่นกีตาร์

ซัช

“ อาจจะเป็นเพราะฉัน ไม่อาจทนร้อนพื้น ให้อารมณ์รักเรากล้ากันต่อไปได้ไหว

อาจจะเป็นเพราะเธอมีเขามาในใจ ทำให้รักเราบางไปกว่าเดิม

อาจจะเป็นเพราะฉัน เริ่มหมดแรงและท้อ นานเท่าไรที่รอ รอคอยเธอเรื่อยไป

อาจจะเป็นเพราะใจเธอนั้นเริ่มสั้นไหว เคยรักกันยังงกลับลิ้ม . .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถูกสงวนลิขสิทธิ์และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหนื่อยใจที่มีเธออยู่ เหน็ดเหนื่อยกับการรอคอย จิตใจรับมาเลื่อนลอย ฝากคอยใครสักคน

ที่ยังคงมีความรักให้ไป แต่มันยิ่งไกลยิ่งห่าง รักเราเลยดูจืดจาง หมดหนทางไปต่อ.. ”

30. Insert MS บรรยากาศในร้าน ผู้คนพูดคุยกัน จิบเบียร์ชนแก้วกัน cut
31. Insert CU แสงไฟในร้าน cut
32. MS รับผิดชอบข้างพ้อมองพลอยที่กำลังมองไปที่ซัชร้องเพลงอยู่ พลอยยิ้ม ซัชมองที่พลอยด้วยสีหน้าหม่นหมอง ก่อนจะกลับมามองซัชร้องเพลง cut
33. MCU ระหว่างที่ซัชกำลังร้องเพลงนั้น ตาของซัชเบิกโตขึ้น สายตาของเขา เหลือบไปเห็นใครคนหนึ่ง cut
34. MCU Track in ลินนั่งอยู่ที่โต๊ะ มีคอมพิวเตอร์อยู่ด้านขวามือ เธอยิ้มให้กับซัช ระหว่างที่เพลงยังดำเนินต่อไป ผู้คนเดินผ่านไปผ่านมาบังโต๊ะที่เธอนั่งอยู่ เธอหายไป cut
35. MS ซัชพยายามมองตาม แต่เขาไม่เห็นเธอแล้ว โต๊ะนั้น ว่างเปล่า ไม่มีใครนั่งอยู่ ซัชงงหน้า เขาพยายามมองหาเธอ แต่ก็ไม่เจอใคร fade

ฉาก 6. ภายใน. อพาร์ทเมนต์ของซัช-กลางคืน

36. MCU ซัชนั่งอยู่ที่โซฟา ซัชหยิบแก้วกาแฟขึ้น เขามองข้อความที่อยู่บนกระดาษ สีหน้าเขาฉงน เขาขีดฆ่าข้อความนั้นทิ้ง ซัชสายหัวเบาๆ cut
37. LS จากด้านข้าง Foreground เป็นคอมพิวเตอร์ ซัชเล่นกีตาร์ เขาฮัมเพลงที่ตัวเองแต่ง แต่แล้วมันก็ไม่ได้ตั้งใจ ซัชโยนกระดาษที่เขียนเพลงทิ้ง cut
38. Insert CU กระดาษที่ซัชขยำทิ้งกองรวมกันอยู่ในบริเวณมุมห้อง fade

ฉาก 7. ภายนอก. ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

39. MLS ซัชเดินผ่านร้านก๋วยเตี๋ยวลูกกลางดึก เขาเห็นหญิงสาวนั่งกินก๋วยเตี๋ยวยุ่ ซัชเหลือบมองไปที่เธอ เขาเดินผ่านเธอไป cut
40. MCU ลินนั่งกินก๋วยเตี๋ยวยุ่ cut
41. LS รับผิดชอบด้านหน้าของร้าน เห็นลินนั่งกินก๋วยเตี๋ยวยุ่ที่โต๊ะด้านซ้าย ซัชเดินกลับมาที่นั่งที่โต๊ะด้านขวา ทั้งสองนั่งหันหลังให้กัน ทั้งสองบังเอิญหันมาเจอกัน cut
42. Two shot ทั้งสองคนเดินด้วยกันระหว่างทางที่กลับ ซัชมีท่าที่เขินอาย ซัชแอบหันไปมองหญิงสาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัช

เพิ่งย้ายมาอยู่แถวนี้หรือครับ

43. MCU หญิงสาวยิ้มบางๆ เธอไม่ตอบอะไร ลินยิ้มให้ซัซ

cut

ฉาก 8. ภายใน.อพาร์ทเมนต์ของซัซ-กลางคืน

44. MS PAN RIGHT ซัซนอนก่ายหน้าผากอยู่บนเตียง เสียงของลินก้องเข้ามาในหัวของเขา สีหน้าของซัซเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ลิน VO.

ลินคะ

cut

45. LS ซัซลุกขึ้นจากเตียง เขาหยิบกระดาษโน้ตเขียนเพลงบนโต๊ะขึ้นมาดู หยิบกีตาร์ขึ้นมาเริ่มแต่งเพลง ซัซฟังไปที่กระดาษ เขาเริ่มเล่นกีตาร์

ซัซ

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู...

ซัซฮัมเพลงสลับกับเขียนเนื้อ สีหน้าซัซครุ่นคิด ซัซกดปากกากลางเป็นจังหวะๆ ตามเพลงที่เขาฮัม เขาส่ายหน้า ชิดฆ่าข้อความทิ้ง

cut

46. ซัซเริ่มฮัมเพลงอีกรอบ

ซัซ

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู...

แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย

ซัซหยุดฮัมเพลง ซัซส่ายหน้า เขาวางปากกากลาง เวลาผ่านไป เขาวางกีตาร์ลง

cut

ฉาก 9. ภายใน.ร้านรีคโคโคบาร์-กลางคืน

47. LS PAN RIGHT รับด้านข้าง เห็นเอกและวินนั่งด้วยกัน ซัซนั่งอีกฝั่ง ขวดเบียร์

เรียงรายอยู่บนโต๊ะประมาณ 5-6 ขวด เผยให้เห็นสีหน้า ของซัซที่นั่งพูดคุยกับเพื่อนๆ

cut

48 MCU ซัซจิบเบียร์พลางๆ ทำทางของซัซเหม่อลอย บางครั้งก็แอบเผลอยิ้ม

cut

49. Two shot เอก วิน แสรซัซหลังจากที่สังเกตเห็นอาการและท่าทีของซัซ

เอก

เพื่อคนเดียวบ่อยเว้ยไฉน มีงมีสาวปะวะ

cut

50. MCU ชัชสายหน้า เขายิ้มแบบเขินๆ

cut

51. MCU พลอย เด็กเสิร์ฟเอากะดาศไนต์ขอเพลงมาให้ชัช เธอยื่นกะดาศไนต์ใบเล็กๆขนาด A6 ให้เขา 2-3 ใบ ชัชทำหน้าจ้องกับกะดาศไนต์ใบนั้นแต่ก็รับมันมา พลอยยิ้มบางๆ เธอเดินออกไป

พลอย

พี่ชัช ลูกค้าขอเพลงคะ

cut

52. Two shot เอกและวินมองตามพลอย

วิน

เห้ย เด็กเสิร์ฟนั่นใครวะ น่ารักหะ

cut

53. MCU ชัชมองกะดาศไนต์ในมือ เขาเงยหน้าขึ้น ยิ้มพร้อมสายหน้า

ชัช

ตลอดเลยนะมึง

Cut

54. Two shot เอกและวิน เอกมองกะดาศไนต์ในมือชัช เขาหยิบมันจากมือชัช เอกเพ่งมอง เขาจ้องหน้า

เอก

ลูกค้าคนนี้ได้คิดไรกับมึงป่าววะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วินเพ่งมองไปที่กะดาศไนต์ชัชสีหน้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

เออหว่า เพลงไรวะ .. ไม่ใช่ขอเพลงแล้วมั้ง

วินพูดขึ้นพร้อมกับยกกระดาษโน้ตขอเพลงขึ้นมาดู

cut

55. MCU ชัชหีบกระดาษโน้ตกลับคืนมา เขาถ่ายหน้าเขา

ชัช

คงไม่มีไรหรอกมั้ง คิดมากนะพวกมึง

cut

56. LS รับด้านข้าง เห็นเอกและวินนั่งด้วยกัน ชัชนั่งอีกฝั่ง

วิน

เออ วันนี้ไปต่อดูด้วยกันปะวะ

ชัชตอบ

ชัช

คงไม่ไปหว่า

ชัชวางแก้วเบียร์ลง เอกยกแก้วเบียร์ขึ้น

cut

ฉาก 10. ภายนอก. อพาร์ทเมนต์-ร้านก๋วยเตี๋ยว-กลางคืน

57. LS ชัชเดินเหม่อๆทำที่ท่อแท้ เขาสะพายกระเป๋ากล้อง ในมือถือกล้องถ่ายรูปอยู่

ชัชหยุดเดิน เขาเพ่งมอง ตาของเขาเบิกโตขึ้น ชัดกตชัดเตอร์ถ่ายรูป แบตกล้องหมด

cut

58. MS หลังเสียงชัดเตอร์ลินหันมาสบตาชัชพอดี เธอยิ้มให้ชัชบางๆ

cut

59. Insert CU กล้องของชัช เขาหีบแบตเตอรี่ในกล้องออกมา

cut

60. Two shot Track in ทั้งสองยืนข้างๆกันอยู่ริมสะพาน ไม่มีบทสนทนานานเกิน 5 วินาที เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิน

คุณชอบถ่ายรูปหรือคะ

cut

61. MCU ชัซหันมามองลิน เขายิ้มพยักหน้าเบาๆ

ชัซ

คุณมาที่นี่บ่อยหรือครับ

cut

ฉาก 11. ภายนอก. ดาดฟ้า-กลางคืน

62. Insert LS บรรยากาศตึกที่มีแสงไฟในยามค่ำคืน

cut

63. LS Track in จากด้านหลังเห็นชัซกับลินยืนอยู่ข้างกัน

ชัซ

คุณเชื่อไหม ไอ้ตึกที่มีคราบน้ำฝนหนาๆนั้นนะ ผมมักจะมองมันทุกครั้งที่ผมมาที่นี่

cut

64. MCU จากด้านข้างชัซ เห็นลินอยู่อีกฝั่ง เขามองเหม่อไปด้านหน้า เขามองไปที่ตึก
ลินหันไปมองชัซที่พูดพร้อมเหม่อไปข้างหน้า ชัซหันมาสบตากับลิน
นิดหน่อย ลินหลบตา เขายิ้มแบบอายๆ เขามองเหม่อไปที่ตึกอีกครั้ง

ชัซ

คุณว่ามันแปลกดีมั้ยละ ผมชอบมาตั้งกล้องถ่ายรูปที่นี่มุ่มเดิมนๆ ตึกก็ตึกเดิมนๆ
แต่ไม่รู้สิ ผมว่ามันให้ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ทั้งๆที่มันก็อยู่กับที่

cut

65. MCU จากด้านข้าง เห็นลินยิ้มและเหม่อมองไปข้างหน้าตึก

cut

ชัซหันมามองลินที่มองเหม่อออกไป

ชัซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คุณชอบที่นี่ไหม

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

cut

66. LS จากด้านหลังของชัซและลิน ชัซยกกล้องขึ้นมาจากขาตั้งกล้อง

เขาคัดชุดเตอร์ไปที่ลิน ลินเบนหน้าหี

cut

67. MCU จากด้านข้างของซัท ลินหันมายิ้ม

ลิน

ฉันไม่ค่อยชอบถ่ายรูป

เธอยิ้มบางๆ ไม่พูดอะไรต่อ บรรยากาศเงียบไปนาน จนซัทเอ่ยขึ้น

ซัท

ขอโทษครับ ั้ง ... คุณอยากลองถ่ายรูปดูมัย

ลินพยักหน้ายิ้มให้เขา ทั้งสองมองหน้ากัน

cut

68. LS ซัทตั้งกล้องไว้ที่ขาตั้งกล้องเหมือนเดิม ซัทให้ลินลองถ่ายรูปดู

เขาสอนเธอถ่ายรูป มือของเขาสัมผัสกับมือของเธอ ลินกดชุดเตอร์กล้อง

fade

ฉาก 12 . ภายนอก.ป้ายรถเมล์-กลางคืน

69. MS แพนตามระหว่างที่ซัทและลินเดินคุยกัน

ซัท

พุ่มนี้คุณว่างมัยครับ

ลินหันมายิ้มให้ซัท เธอไม่ตอบอะไร

cut

70. OS MCU ซ้ำมไหล่ลิน รับสีหน้าซัทพูดกับลิน ซัทใช้มือซ้ายจับท้ายทอยนิดหน่อย

ซัท

คุณอยากมาดูผมเล่นดนตรีที่ร้านมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

71. OS MCU ซ้ำมไหล่ซัท รับสีหน้าลินยิ้ม เธอไม่พูดอะไร

cut

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนั้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

72. MCU ทั้งสองคนนั่งอยู่ใกล้ๆกัน ซัทมองเหม่อไปข้างหน้า

cut

ลินก็ซบลงที่ไหล่ของซัท เธอเปลอหลับไป ซัทรู้สึกตกใจนิดหน่อย

cut

73. ELS ภาพกว้างเห็นป้ายรถเมล์ ชัชและลินนั่งอยู่ด้วยกันที่มุมซ้ายของป้ายรถเมล์ cut

ฉาก 13. ภายในร้านร็อคโคบาร์-กลางคืน

74. MS ชัชนั่งอยู่บนเวที ชัชวางกีตาร์ลง เขามองหาเธอ แต่ก็ไม่มีวีแววของลิน cut

75. MCU ไฟล์สตามท่าทางของชัช ชัชนั่งดื่มเบียร์อยู่บริเวณเคาเตอร์บาร์
ชัชหันไปมา ชัชเหม่อมองหาลิน cut

76. MLS ชัชยืนอยู่ประตูหน้าร้าน มีกระเป๋ากีตาร์อยู่ข้างกาย เขามองผู้คนผ่านไปมา cut

ฉาก 14. ภายนอก. ดาดฟ้า-กลางคืน

77. MLS Tilt Down เห็นชัชจากด้านหลัง เขานั่งอยู่ที่เก้าอี้ที่ไม่มีพนักพิง
หันหน้าไปทางตึก เขาเล่นกีตาร์และร้องเพลงและเหม่อมองไปทางตึก

ชัช
ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู
แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย เน้นนาน ไม่หมุนมา...

78. MS จากด้านข้างของชัช ชัชเล่นกีตาร์ฮัมเพลงที่ตัวเองแต่งจนสะดุดตอนที่แต่งไม่ได้
ชัชส่ายหน้าไปมา ชัชหันไปเจอลินที่ยืนอยู่เบื้องหลัง ชัชเบิกตาขึ้น cut

79. MLS ลินยื่นยิ้มให้ชัช cut

80. MCU ชัชยังคงนั่งมองลินด้วยท่าที่อึ้งที่เห็นเธอ cut

81. Insert LS PAN RIGHT ตึกที่มีแสงไฟ cut

82. LS ชัชและลินนั่งคุยกันที่เก้าอี้ไม้ตัวเก่าๆ

ชัช

คุณได้ฟังเพลงที่ผมร้องมั๊ยครับ

ชัชโพล่งขึ้นมาอย่างเคอะเขิน หลังจากที่ยบรยากาศเงียบไปนาน เธอพยักหน้าให้เขา cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
83. MCU PAN RIGHT รับหน้าชัช
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัช

ผมไม่รู้มันดีรีเปล่า คุณอาจจะไม่ชอบมัน

ซัซพูดไปแบบตืดๆตืด ๆ นิดหน่อย เขาไม่กล้าสบตาเธอ ซัซหันมายิ้มบางๆ ให้ลิน

cut

84. MCU รับหน้าลิน เธอยิ้มให้ซัซ ไม่พูดอะไร

cut

85. MCU รับหน้าลิน เห็นซัซเป็น Foreground ด้านหลัง หมุนไฟก็สตามที่ตัวละครพูด

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 15. ภายใน อพาร์ทเมนต์-กลางวัน(เย็น)

86. MS ชักกลับมาที่อพาร์ทเมนต์ คาพูดของลินนอนอยู่ในหัวของซัช

ลิน VO.

ฉันอยากฟังเพลงของคุณ

- ซัชนั่งยิ้มได้ยินเสียงที่ก้องอยู่ในหัวของตัวเอง เขาสะดุ้งเมื่อหันไปดูนาฬิกา cut
 87. Insert CU นาฬิกาบอกเวลา 6 โมงเย็น cut
 88. MLS จากด้านข้าง เขาพยายามแต่งเพลง ซัชฟังไปที่กระดาดาดันต์เขียนเพลง cut

ฉาก 16. ภายใน ร้านร็อคโคบาร์-กลางคืน

89. LS จากด้านข้าง ซัชนั่งอยู่บริเวณเคาเตอร์บาร์ ตรงข้ามมีพัทยืนเขย่า cocktail shaker ซัชนั่งยิ้ม เขานั่งอยู่ที่เคาเตอร์บาร์ เขาจิบเบียร์อยู่พลางๆ

พัท

เป็นไรปาวพี่ ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่อยู่ได้พี่ ช่วงนี้แปลกๆนะ

- พัทพูดแซวๆ สายหน้าเบาๆ ซัชหันมาพยักหน้าทีหนึ่งไม่ตอบอะไร ซัชถือแก้ว เบียร์ขยับไปมาหัน มาทางพัท cut
 90. MCU รับหน้าซัช ซัชยกแก้ว ยิ้มบางๆไม่พูดอะไร ซัชหันมาจิบเบียร์ต่อ cut
 91. LS จากด้านหลังของซัช พัทยกไหล่ก่อนจะหันไปเซ็ด แก้วต่อ มีผู้หญิงเข้ามานั่งข้างๆ บริเวณเคาเตอร์บาร์ เธอยิ้มให้ซัช ซัชหันไปยกแก้วยิ้มให้ ก่อนจะหันกลับมา ซัชหันมาจิบเบียร์ต่อ พัทยิ้มให้ซัชอย่างมีเลศนัย cut
 92. MS รับหน้าซัช เห็นพลอยเดินเข้ามาจากด้านหลัง

พลอย

พี่ซัช ลูกค้าขอเพลงค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัชพยักหน้า ยิ้มให้พลอย ก่อนจะเก็บกระดาดาดันต์ลงกระเป๋ากางเกงแบบไม่ใส่ใจ cut

93. MS รับหน้าพัท เห็นพลอยยืนค้ำเคาเตอร์บาร์ ข้างๆบริเวณที่ซัชนั่งอยู่

พัท
พลอย นี่แกชอบพีชปะเนี่ย

พัทเอ๋ยถามขึ้น

พลอย
จะบ้าเหวอ

พลอยถลิ่งตาใส่พัทเบาๆ

พัท
ก็เห็นแก ชอบเอาไม้ขอเพลงมาให้พี่เค้าอยู่เรื่อย

พัทพูดแถมหยอกล้อเบาๆ พัทหัวเราะเชิงแซว

94. MS รับหน้าซัซและพลอย ซัซค้อยลุกขึ้น

พลอย

แล้วเกี่ยวไรกับแกวะ ใครๆ เค้าก็ชอบพีชกันทั้งนั้นล่ะ

พลอยขึ้นเสียงกับพัท ซัซส่ายหน้าเบาๆ

ซัซ

พอๆ 2 คนนี้อยู่ใกล้กันไม่ได้ ทะเลาะกันทุกที

ซัซโพล่งขึ้นมา ยิ้มบางๆกับท่าทีของ บาร์เทนเดอร์และเด็กเสิร์ฟในร้าน

ก่อนจะเดินออกไป

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
จาก 17. ภายใน.อพาร์ทเมนต์ของซัซ-กลางคืน

95. LS PAN ตาม Action ตัวละคร ซัซวางกระเป๋าที่ตำรังและถอดแจ็กเกตออก

- ก่อนที่เขาจะหยิบกระดาษที่อยู่ ในกระเป๋าทางแกงออกมา กระดาษโน้ตหล่นลงพื้น cut
96. Insert CU กระดาษที่เป็นรอยยับและเขียน ด้วยลายมือว่า “ รอยยิ้มของเธอ ” cut
97. MCU สีหน้าซัซ ซัซเพ่งมองที่กระดาษโน้ต cut
98. LS PAN ซัซยื่นนิ้วมองสักพัก แล้วจู่ๆเขารีบหยิบก็ดาร์ขึ้นมา ซัซนั่งไปที่โซฟา cut
99. MCU ซัซเล่นกีตาร์และร้องเพลง

ซัซ

ให้ความรู้สึกนี้ยังเต็มไปด้วย ... ยังเต็มไปด้วย..รอยยิ้ม...รอยยิ้มของเธอ

เขาเขียนคานี่ลงไปบนกระดาษ ซัซหยิบมันขึ้นมามอง พร้อมยิ้มอย่างมีความหวัง cut

ฉาก 18. ภายใน.ร้านก๋วยเตี๋ยว-ตลาดฟ้า-อพาร์ทเมนต์-กลางคืน

100. LS ซัซเดินเข้าไปที่ร้านก๋วยเตี๋ยว เขานั่งรอที่ร้านสักพัก แต่ก็ไม่มีใคร ซัซเดินผ่านไป cut
101. MS ซัซเดินมาจนถึงที่บริเวณตลาดฟ้า ซัซยื่นมองไปที่ตึกนิ่งๆ เขาเหม่อลอย cut
102. LS PAN RIGHT จากด้านหน้าซัซ ซัซยื่นด้วยด้วยท่าที่เศร้าๆ เขามองดูห้องตัวเอง ที่เต็มไปด้วยเศษ ซัซถอดเสื้อออก เขานั่งลงที่อาร์มแชร์ cut
103. MCU สีหน้าซัซ เขาถอนหายใจ เขามองกระดาษที่เขาเพิ่งจะส่งเกตมัน ซัซหยิบ กระดาษเขียนเพลงที่เขาเขียนเสร็จ ซัซมีกระดาษโน้ต ที่เขาเพิ่งได้รับเมื่อวาน cut
104. Insert CU กระดาษโน้ต มันถูกเขียนด้วยลายมือว่า “อยากฟังเพลงของคุณ” ซัซหยิบมาวางคู่กัน “รอยยิ้มของเธอ” อีกใบ “อยากฟังเพลงของคุณ” cut
105. MCU ซัซนั่งงัน งุงงกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซัซเหลือบไปเห็นกองกระดาษมู่มอง เขาลุกขึ้น cut
106. MS ถ่ายแบบ Handheld ซัซหยิบกระดาษที่เรียงรายกองอยู่ที่พื้น เขาเลือกกระดาษสีครีมเท่านั้น ถ่ายตามมือซัซที่จับไปตามกระดาษ cut
107. MCU ซัซกลับมานั่งที่อาร์มแชร์ ซัซเพ่งมองกระดาษที่หยิบมาในมือ เขานำทุกๆใบมาเรียงต่อกัน ซัซแปลกใจกับสิ่งที่เห็น เขาสลับกันไปมา เรียงๆสลับกันไปมา สีหน้าครุ่นคิดและตกใจกับสิ่งที่เห็น cut
108. Insert CU PAN กระดาษที่ถูกเรียงแล้ว cut
109. MS รับผิดชอบหน้าของซัซ เขานิ่งงัน ซัซนั่งนิ่งที่โซฟา มองสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า cut
110. LS Track out เขายืนนิ่งงันอยู่ในห้องคนเดียว cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำไฟล์ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 19. ภายในร้านร็อคโคบาร์-กลางคืน

111. LS ถ่ายจากด้านหน้าเวที Foreground ด้านหน้าเป็นโคมไฟสีส้ม
 ชัชชั่งร้องเพลงและเล่นกีตาร์

ชัช

ผ่านมา แสนนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู
 แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย เนิ่นนาน ไม่หมุนมา
 บางอย่าง ยังคงว่างเปล่า เพื่อรอ บางสิ่งจากใคร
 ฝักรอคอย จากใจข้างใน เก็บเรื่องราว ทุกความทรงจำ
 วันเก่าหมุนวน ให้ได้พบใคร ที่ตามหา
 ให้ความรู้สึกนี้ ยังเต็มไปด้วยรอยยิ้มของเธอ
 เรื่องราวต่างๆ แค่เวลาไม่นาน
 ทุกสิ่งนั้น ก่อตัวจนฉันทวนใจ
 วันที่เธอจากไป เธอจากไป

cut

112. MCU ระหว่างที่ชัชร้องเพลง เขาพยายามมองหาเธอ แต่ท่าทีของเขาไม่ได้
 กระวนกระวายมากนัก ชัชไม่ได้หวังว่าจะเจอคนที่นี้ ความหวังของเขามันน้อยลง
 ณ ขณะนั้น สายตาเขาพลัดไป มองเก้าอี้ตัวหนึ่ง เขาเบิกตาขึ้น

cut

113. MCU Track out ลินกำลังนั่งอยู่และหันมายิ้มให้เขา นี่เป็นเก้าอี้ตัวเดิม
 ตัวที่เขาเคยหม่อม ลอยเห็นลินนั่งอยู่ ชัชยิ้มบางๆ ให้กับลิน ผู้คนเดินผ่านไปผ่านมา
 บดบังลิน เก้าอี้ตัวนั้นไม่มีใครนั่งแล้ว เธอหายไป เก้าอี้ถูกปล่อยให้ว่างไว้

cut

114. LS ชัชเดินออกจากร้านด้วยท่าที่เศร้า เขาเดินไปตามทางเปลี่ยวหันทัน
 กลับมามอง หวังว่าจะเจอใคร แต่สุดท้ายเขาก็พบกับความว่างเปล่า

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากผ่านขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์แล้วขั้นตอนต่อไปคือ การเตรียมงานการถ่ายทำภาพยนตร์ การเตรียมงานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการทำภาพยนตร์ภาพยนตร์จะออกมาสมบูรณ์ได้นั้น ต้องอาศัยการเตรียมพร้อมและการวางแผนที่ดี

ภาพยนตร์เรื่องนี้จำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการเตรียมพร้อมค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของนักแสดง ซึ่งจำเป็นต้องมีการซ้อมเพลงก่อนการถ่ายทำจริงการคัดเลือกนักแสดงนำจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ยากพอสมควร อีกทั้งยังมีการแต่งเพลงที่ต้องใช้ประกอบในภาพยนตร์ซึ่งต้องแต่งเพลงขึ้นมาใหม่ต้องมีเวลาที่ให้นักแสดงซ้อมอีกด้วย

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้ค่อนข้างยาก มีการมุ่งเน้นในการคัดเลือก นักดนตรีจริงๆ มาทำการทดลองการแสดง วิธีการคัดเลือกจะมองจากบุคลิกภาพก่อน และจากนั้นดูจากการแสดง เหตุผลที่ใช้ศิลปินแสดงนั้นเพราะต้องการให้เรื่องราวสมจริง เพราะนักดนตรีย่อมถ่ายทอดเรื่องราวได้เหมือนจริงมากที่สุดในส่วนของนางเอกของเรื่อง แม้จะมีบทไม่มาก แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการคัดเลือกบทนี้คือ การยิ้ม เป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากในการค้นหานักแสดงนำหญิง เนื่องจากการหาคนสวยนั้นไม่ใช่เรื่องยาก แต่การหาคนที่เหมาะสมนั้นยากยิ่งกว่า เราจำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมระหว่างนักแสดงนำชายและนักแสดงนำหญิงว่าทั้งสองคนเข้ากันได้หรือไม่ ทั้งในเรื่องของการพูดคุย น้ำเสียง บุคลิก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การคัดเลือกตัวละครหลัก “ซัช”

ซัช วัย 27 ปี นักดนตรีเล่นกีตาร์และร้องเพลงแนวอคูสติกร็อค เขาเล่นดนตรีประจำที่ร้านในย่านลาดพร้าว กรุงเทพฯ เป็นคนเหม่อลอย เบื่อหน่ายในชีวิต เขาเป็นคนคิดน้อย ไม่ค่อยยึดติดกับอะไร รักอิสระและชอบอยู่คนเดียวเป็นประจำ

หลักในการคัดเลือกนักแสดงนำชาย มีการหานักแสดงต้นแบบโดยขั้นตอนแรกใช้วิธีการหานักแสดงที่มีบุคลิกคล้ายกับตัวละครในบทมากที่สุดมาเป็นตัวอย่าง การเป็นศิลปินหรือนักดนตรีมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการเสริมบุคลิกภาพของตัวละคร

ดังนั้นหลักในการคัดเลือกจึงคัดเลือกจากชายที่มีอาชีพเป็นศิลปินหรือนักดนตรีมาเป็นอันดับแรก โดยคำนึงถึงลักษณะและท่าทางที่จะทำให้คนดูเชื่อได้ว่าชายคนนี้เป็นนักดนตรีจริงๆ อันดับแรกต้องเล่นกีตาร์และร้องเพลงได้เป็นอย่างดี จากนั้นจึงทำการทดสอบการแสดง โดยให้เล่นบทภาพยนตร์ในฉากสำคัญๆ ที่ใช้การแสดงออกสีหน้าและการแสดงออกทางแววตา ในเรื่องของเสียงพูดของนักแสดงนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญด้วย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่เน้นบรรยากาศและต้องคุมอารมณ์ให้ไปในเชิงลึกลับ ดังนั้นการพูดของนักแสดงในทุกๆ ประโยคส่งผลต่อภาพยนตร์ด้วย จึงต้องดูที่เสียงพูดและเสียงร้องเพลงให้ไปในทิศทางเดียวกัน ถือว่าตัวละครนี้จำเป็นต้องดูให้ละเอียดทั้งทักษะการแสดงและบุคลิกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่อนุญาตให้ชมและใช้งานเพื่อการเรียนเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 6 ภาพนักแสดงต้นแบบ (References) แทน ฮองจูลี อดีตศิลปินวง Prince
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การคัดเลือกตัวละครหลัก “ ลิน ”

ลิน วัย 24 ปี วิญญาณหญิงสาวแสนสวยที่เธอมาพร้อมรอยยิ้ม ลักษณะของลินคือ เป็นคนสวยที่เมื่อเห็นแล้วต้องเหลียวมอง ลินไม่ค่อยพูด เธอมักจะยิ้มอยู่เสมอๆ สายตาของเธอ นั้นบอกได้ว่าเธอคิดอะไรอยู่

หลักในการคัดเลือกนักแสดงนำหญิงนั้น นอกจากเรื่องหน้าตาที่ต้องดึงดูดใจผู้คนแล้ว ในบทบาทย่นตรนั้นต้องการสื่อให้เห็นถึงหญิงสาวที่สวยงามแต่แท้จริงแล้วเป็นวิญญาณ แต่เราไม่ต้องการจะบอกคนดูว่าเธอเป็นผีหรือวิญญาณ กล่าวคือให้ตัวละครมีความลึกซึ้งนั่นเอง ดังนั้นการคัดเลือกนักแสดงจึงมีส่วนช่วยได้เยอะในการบอกความเป็นมาของตัวละคร อีกทั้งยังต้องให้ความสนใจไปที่รอยยิ้มและแววตา สิ่งนี้ถือเป็นปัจจัยหลักของตัวละครนำหญิง ที่จะช่วยเสริมให้ตัวละครดูลึกซึ้งมากขึ้นไปอีก เพราะในบทบาทย่นตรตัวละครต้องมีรอยยิ้มที่ดึงดูดใจเป็นอย่างมาก ดังนั้นการคัดเลือกจึงต้องละเอียด เพราะผู้หญิงบางคนสวยแต่ยิ้มออกมาแล้วไม่ได้ตามลักษณะของตัวละครที่วางไว้ในบทบาทย่นตร

ในเรื่องของการทดสอบการแสดง ในภาพยนตร์เรื่องนี้บทบาทค่อนข้างน้อยมาก มีเพียงแค่ 2-3 ประโยคเท่านั้น ดังนั้นการคัดเลือกเน้นการทดสอบการแสดงจึงเน้นไปที่สีหน้าและท่าทาง หรือ Re-action นั่นเอง แววตาเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับตัวละคร “ ลิน ” การแสดงออกทางแววตา เพราะนักแสดงไม่ค่อยพูด ดังนั้นจึงให้พูดด้วยแววตาแทน ทำให้การค้นหาตัวละครนำหญิงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน เป็นสิ่งที่ยากที่จะค้นหานักแสดงที่มีองค์ประกอบที่วางไว้ข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 7 ภาพนักแสดงต้นแบบ (References) ใหม่ ดาวิกา โฮเน่ อาชีพ นักแสดง

เพลงประกอบภาพยนตร์

การแต่งเพลงที่ใช้ในภาพยนตร์นั้น กระบวนการไม่ต่างจากการเขียนบทภาพยนตร์โดยเราจำเป็นต้องมีการแก้ไขในแต่ละแบบ มีการหาตัวอย่างอ้างอิงหลายรูปแบบก่อนจะทำการแต่งเพลงขึ้นได้ การทำเพลงประกอบภาพยนตร์เกิดจากการเขียนทำนองก่อน ตามด้วยการเขียนเนื้อเพลง เนื่องด้วยการแก้ไขหลายอย่างและแนวคิดของผู้ที่แต่งทำนอง ทำให้เพลงออกมาหลายลักษณะ โดยทำออกมาทั้งหมด 3 เพลง โดยใช้เมโลดีเดียวกัน ในที่สุดจึงคัดเลือกแบบที่ดีที่สุดเพื่อนำมาใช้ในภาพยนตร์

ในส่วนของเนื้อเพลงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะในที่นี่เราต้องการสื่อผ่านเนื้อเพลงให้บอกเรื่องราวของภาพยนตร์ทั้งหมดได้ รวมถึงบอกความรู้สึกของตัวละครหลัก ได้อีกด้วย โดยเพลงนี้เป็นเพลงที่ใช้เรื่อยระหว่างภาพยนตร์ เพราะเป็นเพลงที่ตัวละครหลักแต่ง และเป็นเพลงที่ใช้ในฉากปิดของภาพยนตร์อีกด้วย โดยในเพลงนี้เดิมทีมีชื่อว่า เพลง “ ณ ” ภายหลังจึงเปลี่ยนชื่อเป็นเพลง “ พบ ” เนื่องจากชื่อแรกนั้นผิดหลักไวยากรณ์ภาษาไทย แต่งเสร็จก่อนถ่ายทำประมาณ 1 เดือน และหลังจากนั้นเมื่อได้ นักแสดงนำแล้ว จึงมีการแก้ไขเพลงอีกครั้ง ปรับเปลี่ยนโน้ตเพลง (Melody) ในการร้องให้เข้ากับนักแสดงที่เลือกมา

สำหรับผู้แต่งทำนองและเรียบเรียงเพลงนี้คือ นายรัตนพล โกมล ผู้เขียนเนื้อร้องคือ นางสาวอภิษฐา ไพโรสินธุ์

ผ่านมา แล่นนาน วันก็เปลี่ยนหมุนวน ตามฤดู
แต่บางสิ่ง ช่างล่องลอย เนิ่นนาน ไม่หมุนมา
บางอย่าง ยังคงว่างเปล่า เพื่อรอ บางสิ่งจากใคร
เฝ้ารอคอย จากใจข้างใน เก็บเรื่องราว ทุกความทรงจำ
วันเก่าหมุนวน ให้ได้พบใคร ที่ตามหา
ให้ความรู้สึกนี้ ยังเติมไปด้วยรอยยิ้มของเธอ

เรื่องราวต่างๆ แค่เวลาไม่นาน

ทุกสิ่งนั้น ก่อตัวจนฉันทวนใจ

วันที่เธอจากไป เธอจากไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ในการถ่ายทำ

สถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นให้สถานที่นั้นๆ สื่ออารมณ์ไปด้วยกับบทภาพยนตร์ด้วย โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่ในการถ่ายทำไม่มากนัก การค้นหาสถานที่ต้องให้สถานที่นั้นให้ความรู้สึกร่วมไปกับภาพยนตร์ด้วย

โดยฉากที่ใช้ถ่ายทำส่วนใหญ่ได้แก่ ฉากอพาร์ทเมนต์ของซัช ฉากดาดฟ้าและฉากที่ร้านรีคโคบาร์ โดยฉากอพาร์ทเมนต์นั้นใช้เป็นห้องโถงธรรมดาและนำมาอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ เข้ามาเซตตามแบบที่ออกแบบไว้ให้ตรงตามกับบุคลิกภาพของตัวละคร ไม่ได้มีฉากสถานที่จริง เพื่อตัดปัญหาของการถ่ายทำในช่วงเวลากลางคืน เนื่องจากฉากอพาร์ทเมนต์เกือบทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นช่วงเวลากลางคืน การเซตฉากจึงเป็นข้อดีต่อการควบคุมเวลาในการถ่ายทำ

ฉากดาดฟ้าเป็นฉากที่สำคัญ เพราะเป็นสถานที่พูดคุยกันของซัชและลิน ทำให้ต้องมีการคัดเลือกที่ละเอียด สำหรับดาดฟ้าที่คัดเลือกนั้น ตั้งใจให้เห็นภาพทิวทัศน์เป็นตึกในกรุงเทพฯ ยามค่ำคืนที่ส่องแสงไฟ เพื่อให้เข้ากับบุคลิกภาพของตัวซัชเอง และสภาพบริบทของดาดฟ้าต้องมีความเก่าและรกรกพอสมควร เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานที่ที่ไม่ค่อยมีคนมา ทำให้รู้สึกลึกลับนั่นเอง โดยสรุปแล้วในฉากดาดฟ้า สถานที่ในการถ่ายทำคือบริเวณดาดฟ้าของตึกรอยัลพลาซ่า คอนโดชั้น 30 แยกราชประสงค์ เนื่องด้วยเป็นสถานที่ๆ มีความเก่าและมีลักษณะเฉพาะตัว และตรงตามบทภาพยนตร์ด้วย

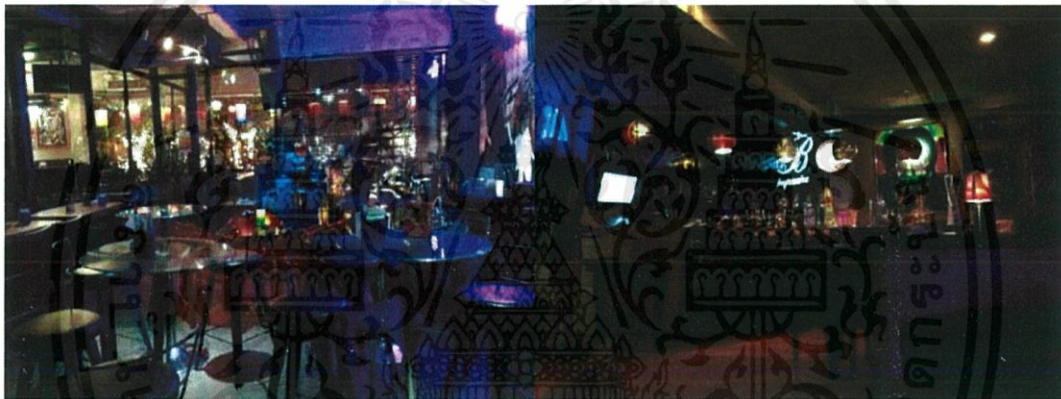

เอกสารนี้

งานการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 8 ภาพสถานที่ถ่ายทำฉากดาดฟ้า รอยัลพลาซ่าคอนโด แยกราชประสงค์

ในส่วนของฉากร้านร็อคโคบาร์นี้ การค้นหาร้านที่ใช้ในการถ่ายทำนั้นค่อนข้างยาก เนื่องด้วยปัญหาเรื่องงบประมาณและเรื่องต่างๆ ทำให้มีข้อจำกัดในการหาสถานที่ ในตัวบทภาพยนตร์สิ่งที่ปรากฏคือบริเวณเคาเตอร์บาร์และบริเวณเวทีที่ซัซซีใช้ร้องเพลง ดังนั้นจึงต้องหาร้านที่ตรงกับตัวบทภาพยนตร์ ซึ่งส่วนใหญ่ในปัจจุบันร้านโดยทั่วไปจะไม่ค่อยมีเคาเตอร์บาร์มากนัก ในช่วงแรกของการค้นหา มีการค้นหาตามร้านอาหาร ผับหรือบาร์ที่มีลักษณะตามบทภาพยนตร์ ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณเขตลาดพร้าว เอกมัย และบริเวณถนนข้าวสาร โดยสรุปแล้วสถานที่ที่ใช้ถ่ายฉากในร้านร็อคโคบาร์คือ ร้าน Brownsugar บริเวณถนนพระสุเมรุ หรือใกล้กับถนนข้าวสาร เนื่องด้วยมีสิ่งทีปรากฏใกล้เคียงในภาพยนตร์มากที่สุด

ภาพที่ 9 ภาพสถานที่ในการถ่ายทำฉากร้านร็อคโคบาร์ ร้าน Brownsugar ถนนพระสุเมรุ

การออกแบบงานสร้าง

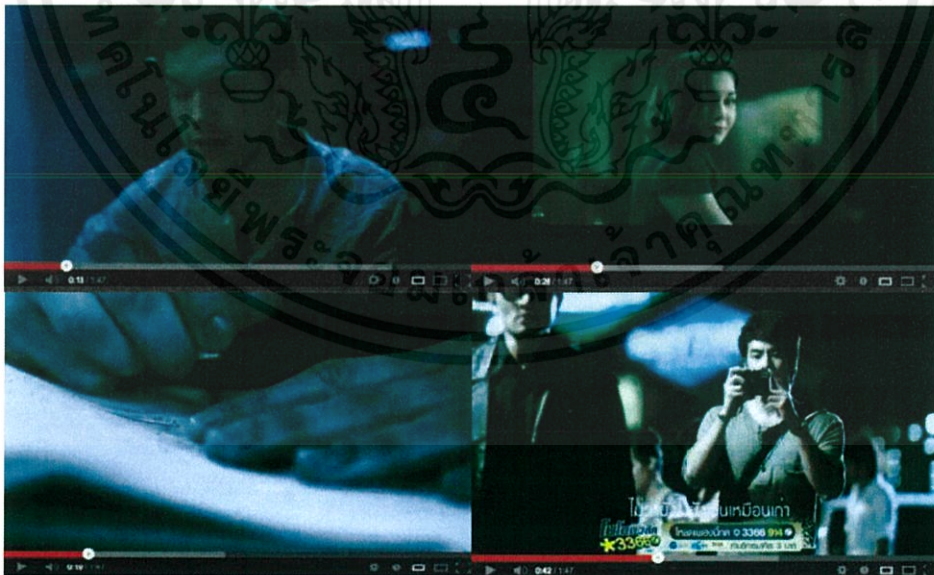
ภาพยนตร์เรื่องนี้การออกแบบงานสร้างเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องด้วยอารมณ์ของนั้นค่อนข้างละเอียดอ่อน การกำกับให้เกิดความรู้สึกในเชิงลึกจำเป็นต้องใช้การออกแบบ ดังนั้นการอธิบายให้ทีมงานทุกคนเข้าใจนั้นจึงเป็นสิ่งที่จะต้องทำ

1. โทนสีและอารมณ์ของภาพ (Mood and Tone)

อารมณ์ของภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นไปทางโทนสีเขียวอ่อนๆ ภาพยนตร์เกือบทั้งเรื่องถ่ายทำในเวลาหัวค่ำถึงเที่ยงคืน ดังนั้นจึงมีการใส่ใจในเรื่องของเสื้อผ้า การคัดเลือกรูปแบบของเสื้อผ้าและสี ซึ่งส่งผลต่อบรรยากาศของภาพยนตร์ รวมถึงสถานที่ในการถ่ายทำด้วย

ในส่วนของโทนสีของภาพยนตร์นั้น วิธีการนำเสนอเพื่อให้ง่ายต่อการทำงาน ใช้การหาตัวอย่างอ้างอิง (Reference) จากวิดีโอที่เกี่ยวข้องและนำมาตัดต่อผสมกัน รวมถึงการหาตัวอย่างเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงในภาพยนตร์มากที่สุด เพื่อใช้ในการทำงานร่วมกัน อาจเรียกได้ว่าเป็นโทนสีตัวอย่าง (Mood and Tone) ในรูปแบบวิดีโอก็ว่าได้ เนื่องด้วยเกิดปัญหาในการทำงาน ส่วนที่เจอบ่อยสุดคือการที่ทีมงานหลายคนอ่านบทภาพยนตร์ไม่ค่อยละเอียด อาจเข้าถึงอารมณ์ที่ต้องการสื่อไม่ทั่วถึงกัน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

โดยสรุปแล้วโทนสีของภาพยนตร์เรื่องนี้นั้นจะเน้นไปในทางสีเขียว ในเรื่องนั้นเกิดในช่วงเวลากลางคืนเกือบทั้งหมด เป็นการใช้โทนสีเขียวอมเหลือง ถือเป็นสีที่อบอุ่นเมื่ออยู่ในช่วงเวลากลางคืน ภาพยนตร์กลางคืนส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์สยองขวัญ โดยตามหลักทั่วไปจะเน้นการใช้โทนภาพสีน้ำเงิน แต่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ประยุกต์การใช้โทนสีให้เข้ากับเรื่องราวเนื่องด้วยเป็นภาพยนตร์โรแมนติคที่อยู่ในบรรยากาศกลางคืนตลอดเรื่อง จึงต้องการที่จะนำเสนอโทนสีหนึ่งให้ออกมาในโทนอบอุ่น คือสีเขียวอมเหลืองนั่นเอง โดยในภาพยนตร์เน้นการใช้เสื้อผ้าและสถานที่ช่วยในการเน้นโทนสีของหนังให้ไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ห้องของซัชที่ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์โทนสีน้ำตาล ชุดของลินที่เป็นสีน้ำเงินแกมเขียว การใช้โทนสีเหลืองโดยการให้ตัวละครเปิดคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

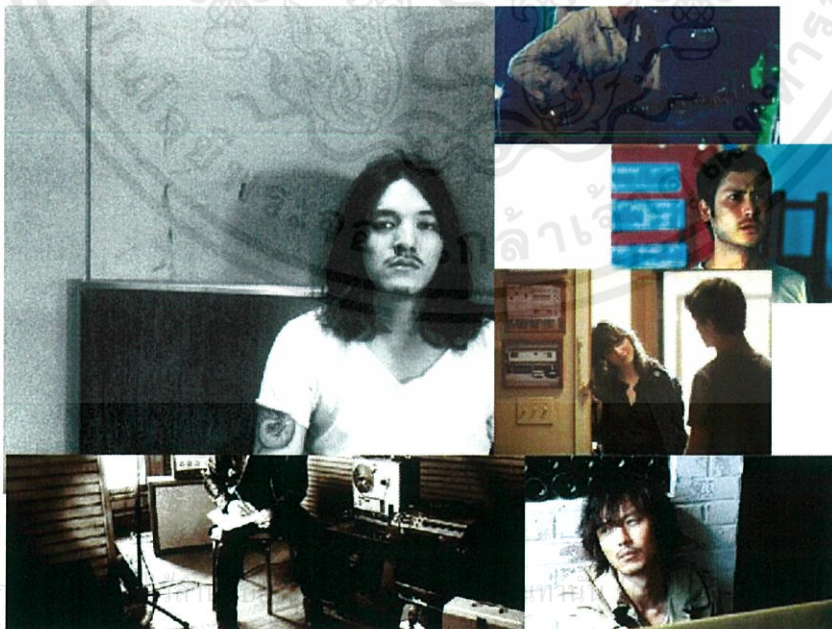
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้รับทราบใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้าภาพที่ 10 ภาพวิดีโอที่ใช้เป็นตัวอย่างโทนสีและอารมณ์ของภาพ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสื้อผ้าของนักแสดง

โดยในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้คำนึงถึงอุณหภูมิของเสื้อผ้าเป็นอย่างดี การเลือกโทนสีเสื้อผ้าให้ไปในทิศทางเดียวกัน โดยตัวละครฝ่ายชายเป็นนักดนตรี ใช้เป็นเสื้อยืดสีเรียบ โทนหม่นเช่น เทา ดำ ขาว เขียวซีม้า เป็นต้น รองเท้าเป็นรองเท้าบูธสีน้ำตาล ใช้ชีวิตเรียบง่าย มีเอกลักษณ์เฉพาะที่ใส่หมวกไหมพรม ส่วนนักแสดงนำฝ่ายหญิง เนื่องจากต้องมีความลึกลับ และต้องสวयจนใครเห็นเป็นต้องสะดุด ดังนั้นการเลือกเสื้อผ้าให้ใบหน้าของตัวละครเด่นนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ใช้เป็นชุดเดรสเรียบสีเข้มหรืออ่อน เช่น ฟ้าอ่อน ครีมขาว น้ำเงินเข้ม เป็นต้น

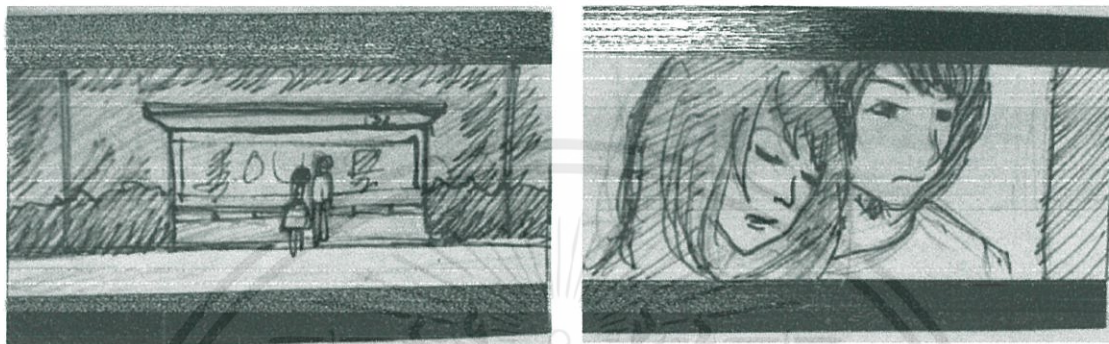
ภาพที่ 11 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของลิน ตัวละครนำหญิง

ภาพที่ 12 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าและทรงผมของชัช ตัวละครนำชาย

3. บทภาพ (Storyboard)

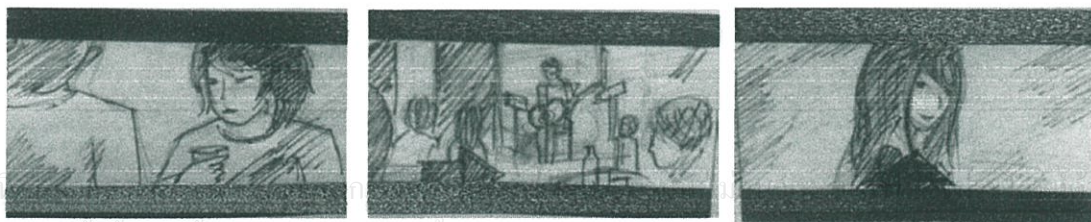
บทภาพหรือ Storyboard ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีเพียงบางฉากเพื่อเพิ่มความสะดวกในการถ่าย โดยฉากที่มีบทภาพมีดังต่อไปนี้

ภาพที่ 13 บทภาพ (Storyboard) จากป้ายรถเมล์

ภาพที่ 14 บทภาพ (Storyboard) จากดาดฟ้า

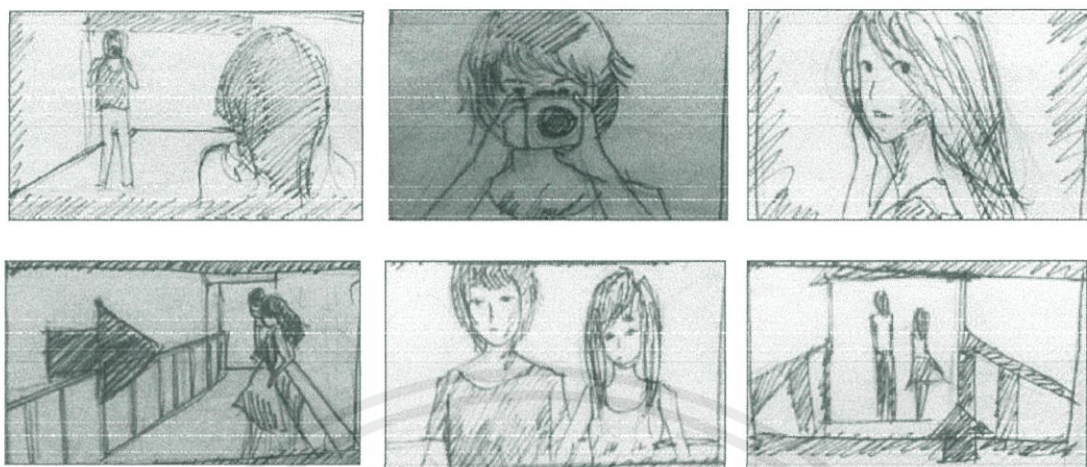

ภาพที่ 15 บทภาพ (Storyboard) จากเล่นดนตรีในร้าน

เอกสาร

นการค้า

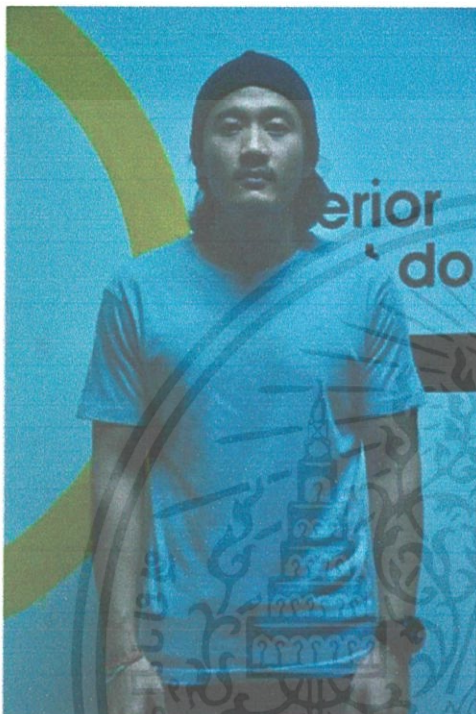
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 บทภาพ (Storyboard) จากคุยกันที่สะพาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet)

บทบาท : <u>ซี้ช</u>
ชื่อ : <u>ชัยเทพ ชื่นสกุล</u>
ชื่อเล่น : <u>ไอ้ค</u>
อีเมลล์ : <u>robotstreet@hotmail.com</u>
การศึกษา : <u>วิทยาลัยช่างศิลป์</u>
อาชีพ : <u>นักดนตรี (ศิลปิน INTO THE AIR)</u>
ประวัติด้านการแสดง : <u>-</u>
โทรศัพท์ : <u>086-1503622</u>
เพศ : <u>ชาย</u> อายุ : <u>28</u>
สัญชาติ : <u>ไทย</u>

สัดส่วน:

ส่วนสูง	174	น้ำหนัก	67
อก	37	เอว	31
สะโพก	40	ผม	ยาวประป่า

ขนาดเสื้อผ้า:

เสื้อ	M	กางเกง	32"
รองเท้า	42	กระโปรง	-
หมวก	-		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet)

บทบาท : <u>ลิน</u>			
ชื่อ : <u>รัตตา พิธาคุณาวร</u>			
ชื่อเล่น : <u>อ๋ม</u>			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : ปี 3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง			
อาชีพ : นักศึกษา			
ประวัติด้านการแสดง : หนังสั้นนักศึกษา , Music Video			
โทรศัพท์ : 086-3273002			
เพศ	<u>หญิง</u>	อายุ	21
สัญชาติ	<u>ไทย</u>		

สัดส่วน:

ส่วนสูง	168	น้ำหนัก	50
อก	34	เอว	27
สะโพก	35	ผม	ยาว

ขนาดเสื้อผ้า:

เสื้อ	M,S	กางเกง	27"
รองเท้า	37-38	กระโปรง	M
หมวก	-		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN

PRODUCTION TITLE : IT'S NOT FEBRUARY DIRECTOR :APIZ
 SCENE : 2,4,5,8,12,13,14,16,21,22 DATE : 17 FEBRUARY 2013
 EXT. NIGHT

SCENE NO.	SCRIP T PAGE	SHOT/ DESCRIPTION	CAST	EXTRAS/ STUNTS	WARDROBE
2	2-3	ข้ามทางม้าลาย	พี่ไคค		ชุดซัฟ1
4	3-4	ซัฟถ่ายตึก	พี่ไคค		ชุดซัฟ2
5	4-7	ซัฟเจอลิน	พี่ไคค, พี่อ๋ม		ชุดซัฟ2, ชุดลิน1
8	9	ซัฟเดินกับลิน	พี่ไคค, น้องอ๋ม		ชุดซัฟ3, ชุดลิน2
12	13-15	ซัฟเคี้ยว แบทนมด	พี่ไคค, น้องอ๋ม		ชุดซัฟ4, ชุดลิน3
13	15	ซัฟสอนลินถ่ายรูป	พี่ไคค, น้องอ๋ม		ชุดซัฟ4, ชุดลิน3
14	16	ซัฟเดินกับลิน	พี่ไคค, น้องอ๋ม		ชุดซัฟ4, ชุดลิน3
16	16-18	ซัฟร้องเพลงให้ลิน	พี่ไคค, น้องอ๋ม		ชุดซัฟ5, ชุดลิน4
22	22	ซัฟอยู่ป้ายคนเดียว	พี่ไคค		ชุดซัฟ7
PROPS กระเป๋ากีตาร์, ถุงกระดาษ, กล้อง, ขาตั้งกล้อง, กีตาร์			SPECIAL EQUIPMENT ฟิวเจอร์บอร์ดสีดำ		VEHICLES/ ANIMALS
MAKE-UP / HAIR			SPECIAL EFFECT		PRODUCITON NOTE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN

PRODUCTION TITLE : IT'S NOT FEBRUARY DIRECTOR : APIZ

SCENE : 1,5,9,14,18,22

DATE : 23 FEBRUARY 2013

INT. NIGHT

SCENE NO.	SCRIPT PAGE	SHOT/ DESCRIPTION	CAST	EXTRAS/ STUNTS	WARDROBE
1	2	ซัซนึ่งเคาทเตอร์ - ซัซเล่นเพลง into the air	ที่เอ็ด, บุ่ม ป๊อบ	ลูกค้าในร้าน	ชุดซัซ1 ชุดพนักงาน
5	4-7	ซัซร้องเพลง อาจเพราะ	ที่เอ็ด, บุ่ม น้องป๊อบ	ลูกค้าในร้าน	ชุดซัซ2 ชุดพนักงาน
9	10-12	ซัซคุยกับเพื่อนา	ที่เอ็ด, บุ่ม พี่ตะ, พี่ตุลย์	ลูกค้าในร้าน เพื่อนซัซ 1 เพื่อนซัซ 2	ชุดซัซ4 ชุดพนักงาน ชุดเพื่อน
14	16-18	ซัซหาลิน	ที่เอ็ด	ลูกค้าในร้าน	ชุดซัซ 5
18	18-20	ซัซเหม่อ ได้โน้ตเพิ่ม	ที่เอ็ด, บุ่ม น้องป๊อบ	ลูกค้าในร้าน	ชุดซัซ6 ชุดพนักงาน
22	23	ซัซเล่นเพลงจบ	ที่เอ็ด	ลูกค้าในร้าน	ชุดซัซ (ยังไม่ฟิต)
PROPS กระเป๋ากีตาร์, กีตาร์, แก้วใสหลายใบ, เบียร์ 1 ขวด, Cocktail Shaker, กระจกชนิด 3 ใบ, เบียร์ 1 ลัง, ขวด เบียร์เปล่า, ไมค์, แอมป์, ถาดเสิร์ฟ, แก้วที่ล้นน้ำประจำ			SPECIAL EQUIPMENT		VEHICLES/ ANIMALS
MAKE-UP / HAIR			SPECIAL EFFECT ควัน		PRODUCITON NOTE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN

PRODUCTION TITLE : IT'S NOT FEBRUARY DIRECTOR :APIZ

SCENE : 1,2,4,7,11,13,14,15,17,20,21,23

DATE : 03 MARCH 2013

EXT. NIGHT

SCENE NO.	SCRIPT PAGE	SHOT/ DESCRIPTION	CAST	EXTRAS/ST UNTS	WARDROBE
1	2	ชัชชอยู่หน้าร้าน	ที่ไอศ		ชุดชัช1
2	2-3	ข้ามทางม้าลาย	ที่ไอศ		ชุดชัช1
4	3-4	ชัชกินกวนเตี่ยว	ที่ไอศ		ชุดชัค2
7	7-8	ระหว่างทางกลับ	ที่ไอศ		ชุดชัค3
11	13	ร้านกวยเตี่ยว	ที่ไอศ		ชุดชัค3
13	15	ป้ายรถเมล์ - ทางเดิน	ที่ไอศ		ชุดชัค3
			น้องอู่ม		ชุดลิน4
14	16	ชัชดูคูปุนหน้าร้าน	ที่ไอศ		ชุดชัช5
21	22	ป้ายรถเมล์	ที่ไอศ		ชุดชัช7
23	24	เดินผ่านร้านกวยเตี่ยว	ที่ไอศ		ชุดชัช6
			น้องอู่ม		ชุดลิน1
PROPS กระเป๋ากีตาร์, บุหรี่, กล้อง, ขาตั้งกล้อง, กระเป๋ากล้อง, ถุงกระดาษ, โทรศัพท์, แบตกล้อง			SPECIAL EQUIPMENT พิวเจอร์บอร์ดสีดำ		VEHICLES/ ANIMALS
MAKE-UP / HAIR			SPECIAL EFFECT		PRODUCIT ON NOTE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและห้องข้อเขียนของเอกสารทุกประการที่มิควรนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN

PRODUCTION TITLE : IT'S NOT FEBRUARY

DIRECTOR :APIZ

SCENE : 4,7,11,13,21

DATE : 13 MARCH 2013

EXT. NIGHT

SCENE NO.	SCRIPT PAGE	SHOT/ DESCRIPTION	CAST	EXTRAS/STUNTS	WARDROBE
4	3-4	ชัชเห็นลิน	พี่ไฉด น้องอู๋ม		ชุดชัช2 ชุดลิน1
7	7-8	ชัชสวนกับลิน	พี่ไฉด น้องอู๋ม		ชุดชัช3 ชุดลิน2
11	13	ชัชจะถ่ายลิน	พี่ไฉด น้องอู๋ม		ชุดชัช4 ชุดลิน3
13	15	ชัชชวนลินไปร้าน	พี่ไฉด น้องอู๋ม		ชุดชัช4 ชุดลิน3
21	22	ชัชเดินเหงาๆ	พี่ไฉด		ชุดชัช3
PROPS ลูกกระดาด, กระเป๋ากีตาร์, กล้อง, ขาตั้งกล้อง, โทรศัพท์, แบตกล้อง				SPECIAL EQUIPMENT	VEHICLES/ ANIMALS
MAKE-UP / HAIR				SPECIAL EFFECT	PRODUCTION NOTE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN

PRODUCTION

TITLE : IT'S NOT FEBRUARY

DIRECTOR :APIZ

SCENE : 3,6,8,10,16,19,20

DATE : 17 MARCH 2013

EXT. NIGHT

SCENE NO.	SCRIPT PAGE	SHOT/ DESCRIPTION	CAST	EXTRAS/S TUNTS	WARDROBE
3	3	ชัชเหม่อที่ระเบียง	พีเอ็ค		ชุดชัช2
6	7	ชัชนั่งโซฟา แต่งเพลง	พีเอ็ค		ชุดชัช2 ชุดชัช3
8	9	ชัชนอนก่าย	พีเอ็ค		ชุดชัช3
10	12-13	ชัชกลับเพื่อไปถ่ายรูป	พีเอ็ค		ชุดชัช4
16	16-18	คำพูดลินก้อง ชัชเฉลอ หลับ	พีเอ็ค		ชุดชัช10
19	21	ชัชแต่งเพลง	พีเอ็ค		ชุดชัช6
20	21-22	ชัชรู้ความจริง	พีเอ็ค		ชุดชัช6
PROPS ถุงกระดาษ, กระเป๋ากีตาร์, กล้อง, ขาดั่งกล้อง, โทรศัพท์, แบตกล้อง			SPECIAL EQUIPMENT		VEHICLES/ ANIMALS
MAKE-UP / HAIR			SPECIAL EFFECT		PRODUCITON NOTE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

DATE : 17 FEBRUARY 2013

TITLE : IT'S NOT FEBRUARY DIRECTOR : APIZ

LOCATION : ร้านก๋วยเตี๋ยว, ทางม้าลาย, ทางเดิน, ป้ายรถเมล์, TIME : 01:00 PM – 01:00 AM

CAST / TALENT	IN MAKE UP	IN WARDROBE	ON SET	SET/ LOCATION / SCENES	CONTACT
พี่ไฉด	01:00 PM	01:00 PM	01:30 PM	2,4,5,8,12,13,14,16,21,22	086-1503622
พี่อู๋ม	01:00 PM	01:00 PM	21:00 PM	5,8,12,13,14,16	086-3273002

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
DIRECTOR	เม	086-2292289	ASST. DIRECTOR 1	น้องไฉด	089-6781063
CONTINUITY	น้องไฉด	089-6781063	PROD. MANAGER	สนุก	081-2804391
CAMERAMAN	น้องเมย	086-9766937	ASST. CAMERA		
GRIPTS					
PROD. DESIGNER	กิ้ง	087-0548388	SET DESIGNER		
PROP			COSTUME DESIGNER	เคธี	089-4244966
MAKE-UP ARTIST	เคธี	089-4244966			
PROD. SOUND RECORD			BOOM		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

DATE : 23 FEBRUARY 2013 TITLE : IT'S NOT FEBRUARY

DIRECTOR : APIZ

LOCATION : ร้าน BROWN SUGAR

TIME : 07:00 AM – 04:00 PM

CAST / TALENT	IN MAKE UP	IN WARDROBE	ON SET	SET/ LOCATION / SCENES	CONTACT
พี่ไธศ	08:00 AM	08:00 AM	08:30 AM	1,5,9,14,18,2 2	086-1503622
น้องอู๋ม	08:00 AM	08:00 AM	00:00 PM	5, 22	086-3273002
นุ้ม	08:00 AM	08:00 AM	08:30 AM	5, 9, 18	087-1783119
พี่ตุลย์	08:00 AM	08:00 AM	00:00 PM	9, 22	090-9693692
พี่ต๊ะ	08:00 AM	08:00 AM	00:00 PM	9, 22	087-1369370
น้องป๊อบ	08:00 AM	08:00 AM	08:30 AM	1, 5, 14, 18	086-5551775

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
DIRECTOR	เม	086-2292289	ASST. DIRECTOR 1	น้องไฉด	089-6781063
CONTINUITY	น้องไฉด	089-6781063	ASST. DIRECTOR 2	ไฉด	088-4272037
CAMERAMAN	พีช	089-7996269	PROD. MANAGER	สนุก	081-2804391
GRIPTS					
PROD. DESIGNER	กิ้ง	087-0548388	SET DESIGNER	กิ้ง	087-0548388
PROP			COSTUME DESIGNER	เคอรี่ บ้าน	089-4244966 089-1315613
MAKE-UP ARTIST	เคอรี่ บ้าน	089-4244966 089-1315613			
PROD. SOUND RECORD	กวาง	086-1290501	BOOM	กวาง	086-1290501

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

DATE : 03 MARCH 2013

TITLE : IT'S NOT FEBRUARY

DIRECTOR : APIZ

LOCATION : บุรีรัมย์, ทางเดิน, ทางม้าลาย, ร้านก๋วยเตี๋ยว, TIME : 07:00 PM – 03:00 AM

CAST / TALENT	IN MAKE UP	IN WARDROBE	ON SET	SET/ LOCATION / SCENES	CONTACT
พี่ไฉด	07:00 PM	07:00 PM	07:30 PM	1,2,4,7,11,15,13,17,20,21,23	086-1503622
น้องอู๋ม	07:00 PM	07:00 PM	10:00 PM	4,7,11,13,17,23	086-3273002

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
DIRECTOR	เม	086-2292289	ASST. DIRECTOR 1	น้องไฉด	089-6781063
CONTINUITY	น้องไฉด	089-6781063			
CAMERAMAN	น้องเมย์	086-9766937	PROD. MANAGER	สนุก	081-2804391
GRIPTS					
PROD. DESIGNER	กิ้ง	087-0548388	SET DESIGNER	กิ้ง	087-0548388
PROP			COSTUME DESIGNER	เคธี่	089-4244966
MAKE-UP ARTIST	เคธี่	089-4244966			
PROD. SOUND RECORD	กวาง	086-1290501	BOOM	กวาง	086-1290501

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรมการจัดงานเพื่อการกุศลเท่านั้น มิใช่เอกสารที่เผยแพร่หรือโฆษณา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าภาพเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

DATE : 03 MARCH 2013

TITLE : IT'S NOT FEBRUARY

DIRECTOR : APIZ

LOCATION : ระหว่างทางเดิน, สะพาน

TIME : 07:00 PM – 03:00 AM

CAST / TALENT	IN MAKE UP	IN WARDROBE	ON SET	SET/ LOCATION / SCENES	CONTACT
พี่ไฉด	07:00 PM	07:00 PM	10:30 PM	4,7,11,13,21	086-1503622
น้องอ๋อม	07:00 PM	07:00 PM	10:30 PM	4,7,11,13	086-3273002

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
DIRECTOR	พี่เม	086-2292289	ASST. DIRECTOR 1	น้องไฉด	089-6781063
CONTINUITY	น้องไฉด	089-6781063			
CAMERAMAN	น้องแม็ค	089-1245066	PROD. MANAGER	สนุก	081-2804391
GRIPTS					
PROD. DESIGNER	ก๊ิง	087-0548388	SET DESIGNER	ก๊ิง	087-0548388
PROP			COSTUME DESIGNER		
MAKE-UP ARTIST					
PROD. SOUND RECORD	กวาง	086-1290501	BOOM	กวาง	086-1290501

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก่อนหน้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ กรุณาแจ้งชื่อและนามสกุลของเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีข้อผิดพลาด

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนอย่างละเอียดเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการถ่ายทำภาพยนตร์ยิ่งมีการคิดมากเท่าไรยิ่งส่งผลให้การถ่ายทำภาพยนตร์ราบรื่นมากขึ้นเท่านั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้การเตรียมการค่อนข้างมีความจำเป็นอย่างมาก

ในภาพยนตร์เรื่อง“พบ” มีการวางแผนในการถ่ายทำคือทุกครั้งที่ต้องมีการประชุมงานกันก่อนถ่ายทำและจัดสรรอุปกรณ์ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉากหรือทุกอย่างการทำงานกองถ่ายนั้นระบบกองถ่ายเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในการทำภาพยนตร์ในระดับอุดมศึกษาซึ่งเราไม่ได้จ้างคนที่มาช่วยหรือให้เงินเขาเหล่านั้นเป็นค่าตัวดังนั้นการจัดการระบบกองถ่ายให้ทุกคนที่เข้ามาทำงานรู้สึกสนุกและได้ทำงานร่วมกันอย่างเต็มที่ทุกคนที่เข้ามาของถ่ายมีหน้าที่ทุกคนสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญจะทำอย่างไรให้ผู้เข้าร่วมกองถ่ายนั้นรู้สึกสนุกและประทับใจตั้งแต่การออกกองคิวแรกถึงคิวสุดท้ายการรักษาความรู้สึกของทีมงานเป็นสิ่งที่สำคัญและในที่สุดผลงานออกมาเราจะภูมิใจไปด้วยกัน

การกำกับการแสดง

การกำกับการแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้ ค่อนข้างมีความละเอียดในเรื่องการแสดงออกทางด้านสีหน้าและการใช้คำพูด เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้อยู่กึ่งความเป็นจริงกึ่งจินตนาการ แต่ในโลกของภาพยนตร์นั้นเรานำเสนอให้ออกมาเหมือนความเป็นจริงโดยทั่วไป การกำกับในส่วนนี้เป็นสิ่งที่ยาก เพราะเราต้องการให้มันดูปกติ แต่ในความปกตินั้นจำเป็นต้องให้ภาพยนตร์สื่อความรู้สึกลึกซึ้งออกมาด้วย บทภาพยนตร์นั้นปรากฏบทพูดค่อนข้างน้อย ดังนั้นการแสดงออกทางท่าทางสีหน้าและแววตาเป็นสิ่งที่สำคัญ แววตาเป็นหัวใจของภาพยนตร์เรื่องนี้ จะทำอย่างไรให้คนดูรู้ว่า

ระหว่างสองคนมีการพัฒนาความสัมพันธ์เกิดขึ้น ในส่วนของการกำกับกับการแสดงรายบุคคล ตัวละครหลัก ซัช สำหรับในเรื่อง หากเขาอยู่กับตัวเองนั้นจะไม่ปรากฏบทพูดเลย นักแสดงต้องซ้อมเพลงที่ใช้ร้องก่อนการถ่ายทำประมาณ 2 อาทิตย์ เนื่องจากต้องใช้ทั้งการร้องเพลง การเล่นกีตาร์ จำเป็นต้องใช้เวลาฝึกซ้อม และในส่วนของรายละเอียดลักษณะนิสัย เนื่องจากเราใช้นักแสดงที่เป็นศิลปินจริงๆ นิสัยส่วนตัวของนักแสดงมีส่วนเข้ามา ช่วยในการแสดงค่อนข้างมาก การกำกับจากความ เป็นจริงที่เขาทำอยู่เป็นประจำในปัจจุบันมีส่วนช่วยได้เยอะ สิ่งนี้นั้นส่งผลให้ภาพยนตร์ดูสมจริงมากยิ่งขึ้น ส่วนนักแสดงนำหญิง ความสำคัญอยู่ตรงที่การฝึกให้นักแสดงยิ้มอย่างธรรมชาติ เพราะในเรื่องมีบทพูดน้อยมาก เน้นการแสดงด้วยสายตามากกว่า

การถ่ายทำภาพยนตร์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ถ่ายทำ

เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดภาพและการทำงาน ดังนั้นเราควรเลือกใช้ อุปกรณ์ที่เหมาะสมและช่วยในการทำงานให้สะดวกด้วย การใช้กล้อง DSLR มีความสะดวกใน ถ่ายภาพมาก และช่วยลดค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำได้สูง

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง “พบ” ฉากที่ต้องถ่ายทำนั้นส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลากลางคืน ค่อนข้างมากจึงมีความจำเป็นต้องใช้กล้องที่มีคุณภาพในการถ่ายทำสูง และเลือกใช้เลนส์ที่มีค่ารูรับแสงกว้าง โดยอุปกรณ์ที่ใช้ถ่ายทำในภาพยนตร์เรื่องนี้คือ Canon DSLR 5D Mark III เป็นหลัก กล้องตัวนี้เป็นกล้องแบบ Full-frame ความละเอียดสูงถึง 22.3 ล้านพิกเซล โดยข้อดีคือสามารถ ถ่ายในที่แสงน้อยได้ดีมาก มีช่วง ISO ที่กว้างถึง 100-25600 (ขยายได้ถึง 102400) และมีระบบ ออกโต้โฟกัสแบบหลายจุดในพื้นที่กว้าง เพื่อช่วยให้ตรวจจับโฟกัสวัตถุแม่นยำยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ภาพตัวอย่าง Canon DSLR 5D Mark III

ในการทำความเข้าใจเลนส์ ต้องเข้าใจทางยาวของโฟกัสของเลนส์ก่อน ทางยาวโฟกัสคือ ระยะความยาวจากจุดกึ่งกลางของเลนส์ถึงระนาบของฟิล์ม ทางยาวโฟกัสจะเป็นตัวกำหนดมุมของภาพที่ถ่าย เช่น ถ้าทางยาวโฟกัสของเลนส์นั้น สั้นจะได้ภาพถ่ายที่มีมุมกว้าง ทำให้ตัวละครมากขึ้น นอกจากทางยาวโฟกัสแล้ว เลนส์ยังบอกค่าความสามารถที่จะให้แสงผ่านไปได้มากที่สุดเท่าใด ซึ่งเรียกว่าเอฟสตอป (F-Stop) ถ้าตัวเลขที่บอกเอาไว้ค่าน้อย แสดงว่าเลนส์นั้น มีประสิทธิภาพสูงที่ยอมให้แสงผ่านได้มากนั่นเอง

ในเรื่องของเลนส์ที่ใช้ถ่ายทำด้วยที่ช่วยให้ภาพออกมาดูดีในตอนกลางคืน ในที่นี้เลือกใช้เป็นเลนส์ตระกูล เยอรมัน ได้แก่เลนส์ 35 mm เลนส์ 85 mm เป็นต้น โดยเลนส์ประเภทนี้จะช่วยทำให้ภาพออกมาคมมาก และเก็บรายละเอียดของภาพได้ดีมาก และที่สำคัญเป็นเลนส์ฟิกซ์ (ความยาวโฟกัสเดียว) มีรูรับแสงกว้าง สามารถถ่ายในที่มืดสภาพแสงน้อยได้ ส่งผลต่อการใช้จำนวนไฟน้อยลง และคงสภาพจริงของบรรยากาศแสง ได้ดีกว่าเลนส์ที่มีความยาวโฟกัสแคบ

LENS 85 MM

LENS 35 MM

ภาพที่ 19 ภาพตัวอย่างเลนส์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วิธีการถ่ายทำภาพยนตร์

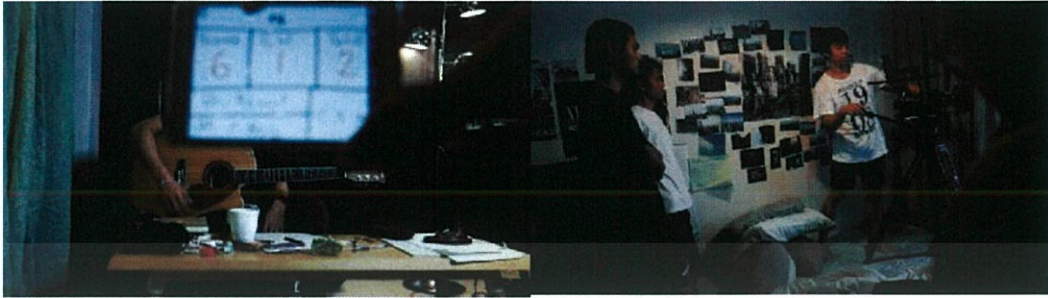
การถ่ายทำภาพยนตร์ในภาพยนตร์เรื่องนี้โดยปกติแล้วจะเริ่มถ่ายทำจาก Master Scene ก่อน เป็นการถ่ายภาพกว้างให้เห็นภาพรวมทั้งหมด จึงต้องให้ความสำคัญกับ Master Scene ค่อนข้างมาก เป็นการถ่ายยาวต่อเนื่อง นักแสดงต้องมีความพร้อม และดูความต่อเนื่องของแอคชั่นให้ละเอียด เช่น การหันหน้าไปทางขวาหรือทางซ้าย ถือว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาด LS หรือภาพขนาดกว้างและหลังนั้นถ่ายภาพขนาดแคบ เช่น MS หรือ CU เป็นต้น

2.1 การถ่ายทำฉากอพาร์ทเมนต์ของซัช

การถ่ายทำฉากอพาร์ทเมนต์นั้น เนื่องจากห้องเป็นห้องที่เซตขึ้นเพื่อการถ่ายทำ จึงทำให้เปิดความสะดวกมากกว่าฉากอื่นๆ และมีเวลาในการถ่ายทำมากกว่าฉากอื่นๆ ด้วย เพราะไม่ต้องกังวลในเรื่องของเวลาที่จำกัด ฉากห้องนอนของซัชนั้น มีการถ่ายทำอยู่ 3 มุมใหญ่ๆ คือ มุมเตียงนอน มุมโต๊ะทำงานของซัช มุมระเบียง ซึ่งในการถ่ายทำจำเป็นต้องวางแผนในการถ่ายทำโดยถ่ายแต่ละมุมให้เสร็จ เนื่องจากจะต้องใช้พื้นที่ในการวางอุปกรณ์ถ่ายทำ เช่น ฉากระเบียง จำเป็นต้องยกเตียงนอนออก เพราะจะต้องวางกล้องถ่ายทำและถ่ายซัชยืนอยู่ริมระเบียง ดังนั้นการเรียงลำดับการถ่ายทำจึงเป็นสิ่งสำคัญในฉากนี้ เพราะการเสียเวลาจัดและเซตของใหม่อยู่เรื่อยๆ จะทำให้ไม่เกิดความต่อเนื่องของภาพยนตร์

ยกตัวอย่างกรณีการถ่ายทำในฉากอพาร์ทเมนต์ มุมโต๊ะทำงานของซัชที่เขาใช้แต่งเพลงเป็นประจำ ต้องยกเตียงออกทั้งเตียงเพื่อจัดสรรพื้นที่สำหรับวางอุปกรณ์กล้อง รวมถึงอุปกรณ์ไฟบางส่วน ในฉากนี้เราใช้สโมคด้วย การใช้สโมคทำให้ภาพยนตร์ดูมีชีวิตและภาพที่ออกมาไม่แข็งกระด้าง ทำให้อารมณ์ของภาพไปในทิศทางเดียวกัน โดยฉากที่ถ่ายทำนี้เป็นฉากตอนที่ซัชรู้ความจริงว่ากระดาษโน้ตเพลงที่เขาได้รับนั้นเป็นคนส่งให้เขานั่นเอง โดยการถ่ายทำฉากนี้เป็นฉากอารมณ์ จึงใช้วิธีการถ่ายทำยาวเพื่อให้การแสดงของนักแสดงต่อเนื่อง จึงทำให้ใช้เวลาในการถ่ายทำกับฉากนี้ค่อนข้างมาก ในเรื่องของการจัดไฟ เนื่องด้วยพื้นที่ในการถ่ายทำจำกัด ไม่สามารถจัดไฟได้เต็มรูปแบบทำให้จำนวนไฟไม่พอ จึงมีการใช้คอมไฟประดับช่วยในการจัดไฟด้วย ซึ่งคอมไฟนี้เป็นอุปกรณ์ประกอบฉากไปในตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

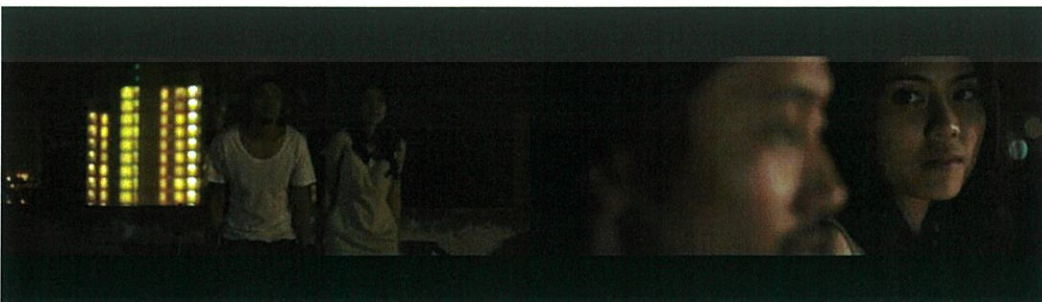

ภาพที่ 22 เบื้องหลังการถ่ายทำฉากอพาร์ทเมนต์

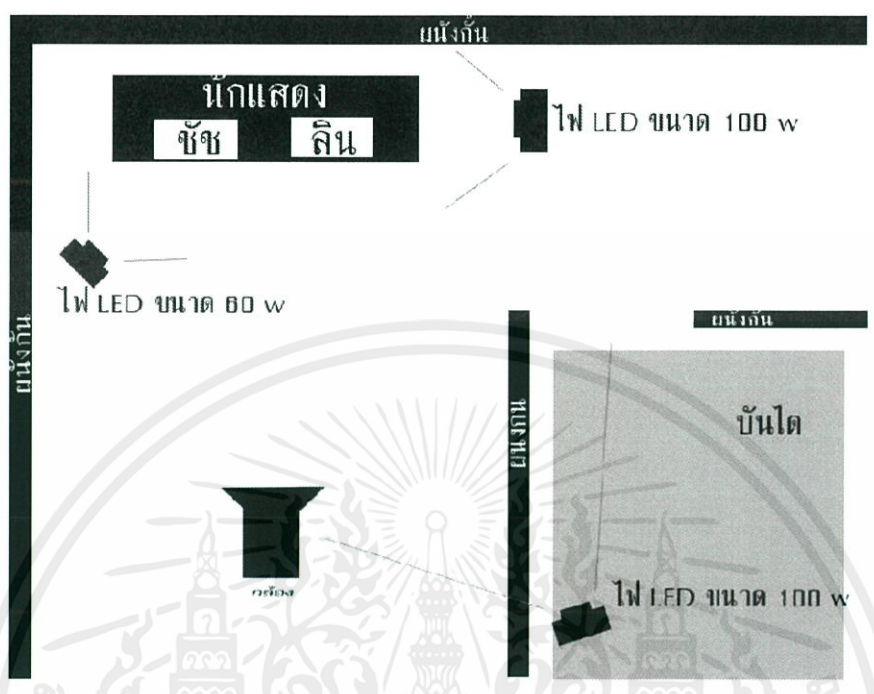
2.2 การถ่ายทำจากตาดฟ้า

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เกือบทั้งเรื่องนั้นใช้เวลาถ่ายทำในช่วงกลางคืน ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนและจัดสรรอุปกรณ์ และดูแลเรื่องการจัดการกันอย่างพิถีพิถัน โดยในสถานที่ที่เราไม่สามารถจัดไฟได้ จึงทำให้ต้องได้รับตัวช่วยจากกล้องและเลนส์เป็นอย่างมาก โดยการถ่ายทำที่ตาดฟ้านี้ เป็นการถ่ายทำจากตึกชั้นที่ 30 ทำให้มีอุปสรรคในการจัดไฟ จึงใช้วิธีการจัดไฟแบบใช้ไฟแบตเตอรี่ LED โดยในที่นี้รีเฟลค (แผ่นสะท้อนแสง) มีส่วนช่วยในการถ่ายทำเป็นอย่างมาก ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก เพราะแสงไม่พอ สิ่งนี้ช่วยให้หน้าของนักแสดงมีแสงเข้า ถือเป็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แม้ว่าแสงสว่างก็คงยังไม่เพียงพอ แต่ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

กรณีฉากตาดฟ้า ฉากที่ยกตัวอย่างคือ ฉากที่ซัชและลินนั่งฟังที่โต๊ะเก่าๆ อยู่ริมผนังตาดฟ้า ซัชใส่เสื้อยืดสีขาวและลินใส่ชุดสีครีมอ่อน ซึ่งเบื้องหลังของตัวละครในฉากนี้ ถือว่ามีแสงสว่างช่วย ทำให้ดูมีมิติมากขึ้น และทำให้ได้บรรยากาศออกมาในโทนสีเขียวอมเหลืองหม่นๆ ตรงตามโทนสีตัวอย่างที่คิดไว้

ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพในฉากตาดฟ้า

ภาพที่ 24 ภาพแปลนไฟจากตาดฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณอุบล

ไม่ว่ากรณีภาพที่ 25 เนื่องหลังการถ่ายทำในฉากตาดฟ้าจะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการค้า

3. การถ่ายภาพ Slow Motion

การถ่ายทำภาพยนตร์โดยปกติแล้ว ในประเทศไทย Frame rate ปกติคือ 25 เฟรมต่อวินาที แต่ในการถ่ายทำภาพเทคนิค Slow นั้น ในกรณีภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้การถ่ายทำที่ค่า 50 เฟรมต่อวินาที เพื่อใช้ในฉากที่ซ้ซและลื่นพบกัันระหว่างทางเดิน เพื่อให้เกิดเห็นถึงความรู้สึกที่ลื่นสามารถดึงดูดใจซ้ซได้ ซึ่งจะได้ภาพที่ละเอียดมาก จะเห็นการเดินของลื่นที่ละเอียดเพราะมี 50 ภาพต่อวินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ภาพที่ 26 ตัวอย่างการถ่ายภาพ Slow Motion ในฉากทางเดิน จากของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

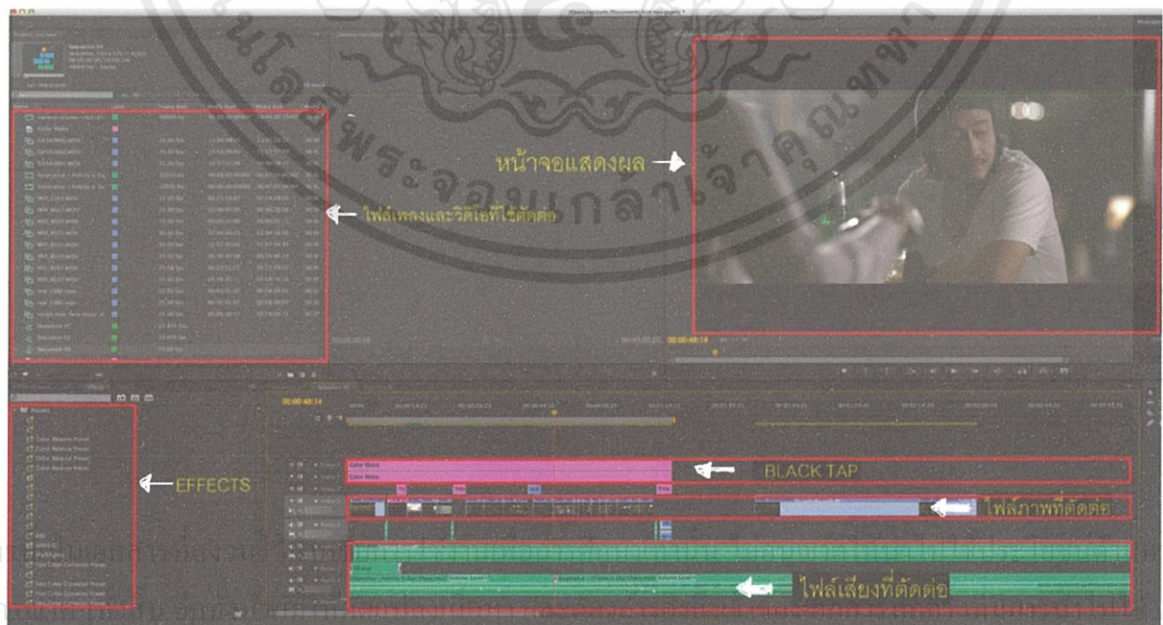
บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการผลิตเป็นขั้นตอนที่ครอบคลุมการทำงานหลังการถ่ายทำทั้งหมดเป็นขั้นตอนต้องใช้ทั้งภาพและเสียงรวมกันในการเล่าเรื่องเป็นขั้นตอนที่ไม่สามารถมองข้ามไปได้เพราะหนังจะดีได้ขึ้นอยู่กับขั้นตอนนี้ดังนั้นการลำดับภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญมากและถือเป็นปัจจัยหลักของการผลิตภาพยนตร์ด้วย

ขั้นตอนการตัดต่อภาพยนตร์

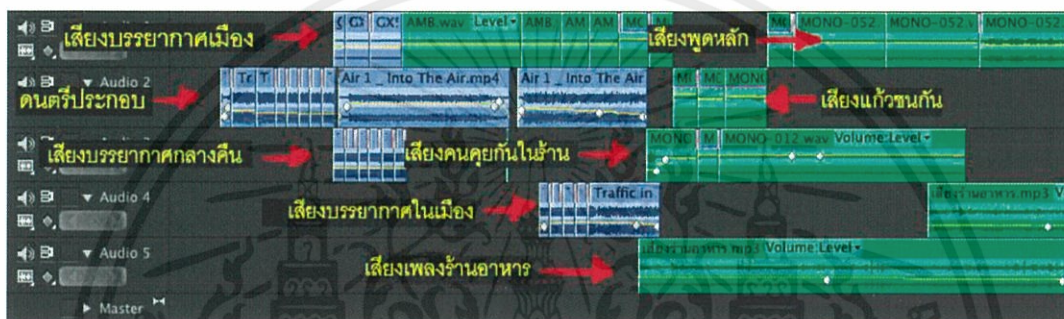
1. การตัดต่อภาพและเสียง

ภาพที่ 27 ภาพหน้าจอชี้แจงการตัดต่อภาพยนตร์ (ภาพจากโปรแกรม Adobe Premier CS6)

2. การปรุงแต่งเสียง

การตัดต่อเสียงเพิ่มเติมสามารถย่นระยะเวลาของภาพยนตร์ได้ เสียงถือเป็นสิ่งที่ใ้มน้ำวอารมณ์ของผู้ชมได้เป็นอย่างดี ในบางครั้งเสียงบรรยากาศหรือความดังของเสียงตัวละครไม่เท่ากัน จึงควรจะมีการแก้ไขให้ทั้งสองอย่างนั้นไปในทิศทางเดียวกันด้วย ในกรณีฉากที่ถ่ายในบาร์ ไม่ได้มีการอัดเสียงมา จึงมีการปรับแต่งเสียงเพิ่มเติมในขั้นตอนการตัดต่อ ซึ่งจะช่วยให้ภาพยนตร์สมบูรณ์

ภาพที่ 28 ภาพ Timeline แยกเสียงส่วนต่างๆ (ภาพจากโปรแกรม Adobe Premier CS6)

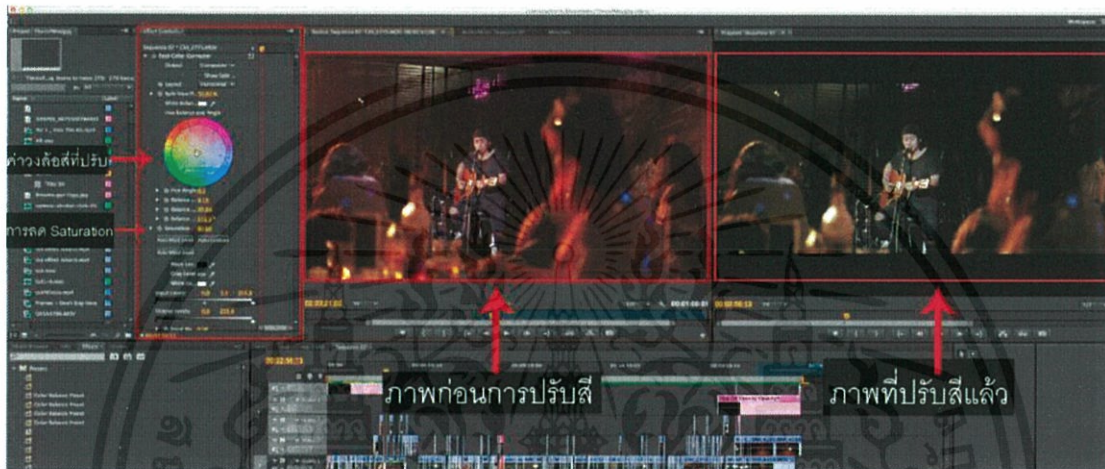
3. การปรับสีภาพ

ขั้นตอนการปรับสีภาพนั้นจะทำให้อารมณ์ของภาพยนตร์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะบางครั้งสิ่งที่เราถ่ายมาอาจจะทำให้อารมณ์ของภาพยนตร์กระตุก เราจึงต้องมีการปรับสีให้ดูไปในทิศทางเดียวกัน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการปรับสีคือสีผิว (Skin tone) ต้องระวังในเรื่องนี้ให้มาก ไม่ให้ผิดเพี้ยน หากความผิดพลาดที่เกิดจากการถ่ายทำอยู่แล้วจะแก้ไขในขั้นตอนนี้อันข้างยาก

ภาพที่ 29 ภาพเปรียบเทียบก่อนการปรับสีและหลังการปรับสีแล้ว

ขั้นตอนการปรับสีในภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นใช้การปรับในโปรแกรม Adobe Premier โดย
ใช้การปรับค่าสีโดยใช้เทคนิค Color Corrector โดยแยกเป็นการปรับค่าวงล้อสี โดยในแต่ละภาพ
นั้นใช้การหมุนวงล้อที่ต่างกันไป แต่เน้นการปรับภาพไปในโทนสีเขียวอ่อนเล็กน้อย และการปรับ
ค่าสีให้รู้สึกมืดและปรับสีของภาพให้ไม่สดจนเกินไป โดยใช้คำสั่งที่เรียกว่า Saturation

ภาพที่ 30 ภาพชี้แจงการปรับสีในโปรแกรม (ภาพจากโปรแกรม Adobe Premier CS6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

มีการ
ดแป

ไม่
อ้าง

ท่านการ
ป้า

22.

23.

24.

25.

26.

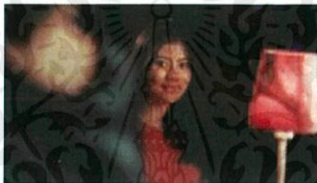
27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

การ
ไม่

มี
ไป

ด้านการค้า
ไปใช้

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

การ
เป็

มื่อ
ข

งานการค้า
ป็นใช้

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

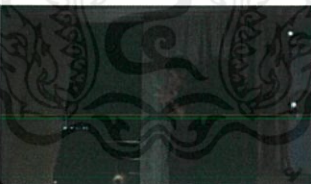
75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณี

การ
เป็

ไม่
อ้าง

งานการ
ใช้

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

95.

96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

มีการ
คแป

ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.สรุปปัญหาและการแก้ไขหลังการตัดต่อ

หลังจากการตัดต่อแบบหยาบ โดยใช้วิธีเรียงฟุตเทจตามบทภาพยนตร์นั้น ทำให้เห็นถึงภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งหมด โดยหลังจากการตัดต่อครั้งแรก ทำให้เห็นว่าภาพยนตร์ยังขาดอะไรไปบ้าง ทำให้เห็นถึงปัญหาในการถ่ายทำ และที่สำคัญทำให้เห็นถึงปัญหาในการเขียนบทภาพยนตร์ การตัดต่อแบบหยาบนั้นทำให้รู้ว่าต้องเพิ่มเติมตรงไหนที่จะช่วยให้การเล่าเรื่องนั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

โดยหลังจากคิดและวิเคราะห์จากการตัดต่อครั้งแรกแล้ว ได้เห็นว่าฟุตเทจ (Footage) บางส่วนที่ถ่ายมานั้นก็เกินความจำเป็น หลายฉากที่ถ่ายมาแล้วไม่ทำให้เรื่องดำเนินต่อไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตัดในส่วนนั้นออกไป นอกจากฟุตเทจที่ตัดออกไปบางส่วนแล้ว ยังต้องมีการถ่ายเพิ่มเพื่อเล่าเรื่องในส่วนที่ขาดหายไปด้วย หลังจากตัดต่อแล้ว ฉากที่ถ่ายแก่นั้น คือ ฉากที่ซัชและลินเดินคุยกัน เนื่องด้วยปัญหาในการถ่ายทำที่ทำภาพที่ออกมาดูนั้นลั่นและอาจกระทบต่อความรู้สึกผู้ชมเป็นได้ และมีการถ่ายเพิ่มเติมในส่วนของการถ่ายฟุตเทจบรรยากาศต่างๆ (Insert) มาขึ้นจากในแต่ละฉากนั่นเอง ซึ่งส่วนนี้มีความจำเป็นมากในการช่วยให้ภาพยนตร์มีช่องว่างมากยิ่งขึ้น ทำให้ภาพยนตร์มี Time & Space (พื้นที่และเวลา)

หลังจากการถ่ายแก่นั้น การตัดต่อครั้งที่ 2 นั้นทำให้เห็นผลได้ชัดเจนขึ้นว่าภาพยนตร์ค่อนข้างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขั้นตอนนี้ทำให้เห็นว่าการตัดต่อที่ดีสามารถช่วยแก้ไขปัญหาของภาพยนตร์ได้เป็นอย่างมาก ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการตัดต่อแก้ไขไปทั้งสิ้น 5 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งเรามักมองเห็นปัญหาที่ออกมาเรื่อยๆ และพยายามแก้ไขให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อส่งผลให้ภาพยนตร์นั้นออกมาสมบูรณ์แบบมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.การตัดต่อที่สมบูรณ์โดยละเอียด (Final Cut)

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

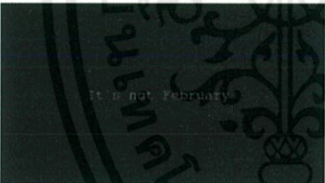
8.

9.

10.

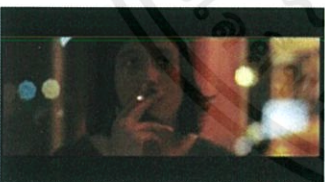
11.

12.

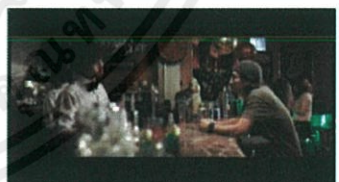
13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

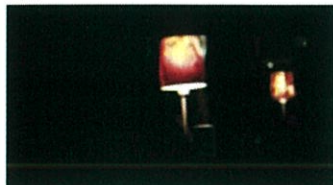

21.

เอกสารนี้... การ... ไม่ว่ากรณี... การค้า... ใช้

22.

23.

24.

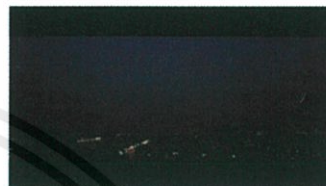
25.

26.

27.

28.

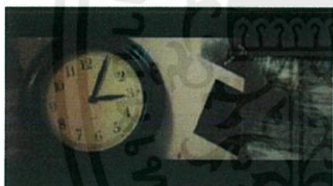
29.

30.

31.

32.

33.

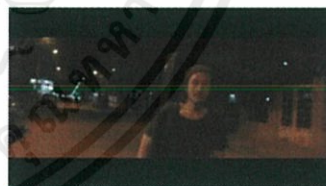
34.

35.

36.

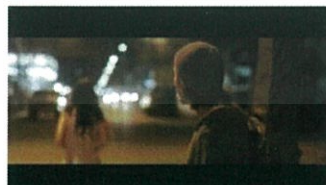
37.

38.

39.

40.

41.

42.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

ในการค้า
ใช้

43.

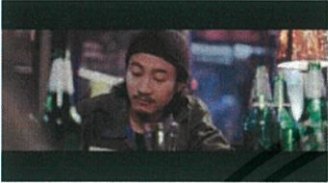
44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

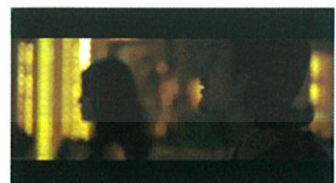
58.

59.

60.

61.

62.

63.

เอกสารนี้... การ... มื่อ... งานการค้า
ไม่ว่ากรณี... เป... ภาย... ภาษี

64.

65.

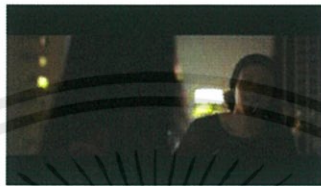
66.

67.

68.

69.

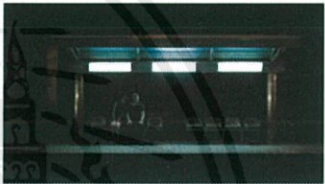
70.

71.

72.

73.

74.

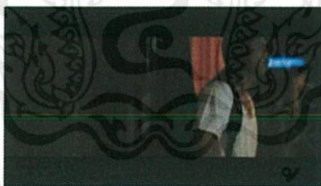
75.

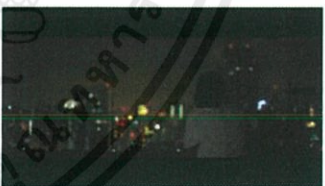
76.

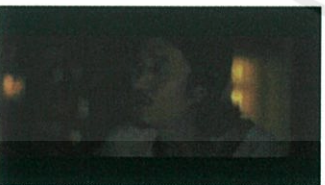
77.

78.

79.

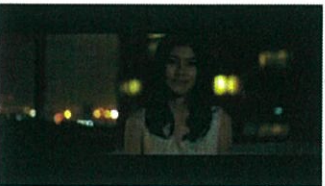
80.

81.

82.

83.

84.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

การ
แปล

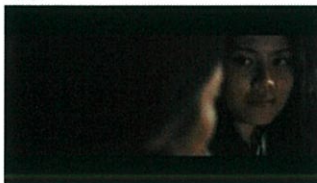
เมื่อ
ขอย

งานการค้า
ใช้

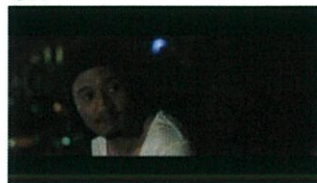
85.

86.

87.

88.

89.

90.

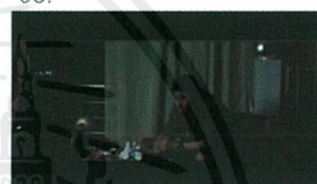
91.

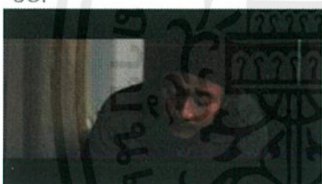
92.

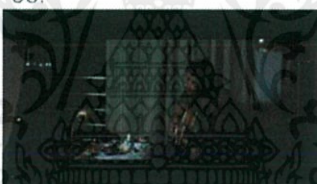
93.

95.

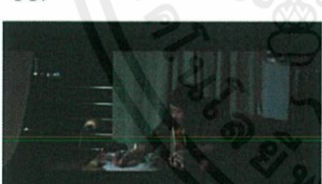
96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

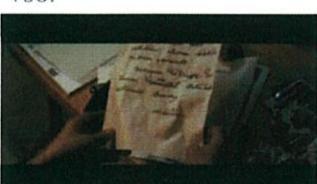
103.

104.

105.

106.

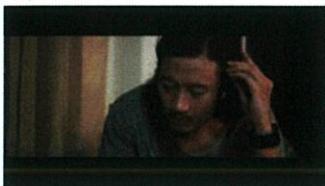
เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

การ
เป็

มือ
ข้างอ

นการค้า
ใช้

107.

108.

109.

110.

111.

112.

113.

114.

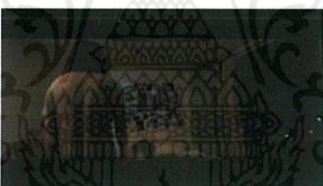
115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123.

124.

125.

126.

127.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

การ
แป

มือ
ท้าย

งานการค้า
ไอซี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดนตรีประกอบภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีรูปแบบเฉพาะตัว การคัดเลือกเพลงที่นำมาใช้นั้นมีความสำคัญมาก เพราะเพลงจะต้องนำพาหนังให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของภาพยนตร์ ดังนั้นเราจึงเลือกใช้เพลงที่ค่อนข้างเหมาะสม โดยใช้เพลงจากวงดนตรีที่ทำดนตรีบรรเลงแนวโฟลคหรือค็อกเทล เพลงที่ใช้ประกอบในภาพยนตร์ โดยขออนุญาตศิลปินแล้ว ดังนี้

Facility is out there / Inspirative (2011)

Flames Trees / Inspirative (2011)

Air#1 / Into The Air (2012)

อาจเพราะ / Cocktail (2007)

นอกจากนั้นเพลงประกอบภาพยนตร์ที่ทำขึ้นนั้น มีการทำเพิ่มเติมในส่วนรูปแบบที่เป็นดนตรีบรรเลง จึงสามารถนำมาใช้เป็นเพลงบรรเลงประกอบได้ ซึ่งเพลงบรรเลงที่จัดทำขึ้นนั้น ค่อนข้างที่จะเข้ากับตัวภาพยนตร์มาก จึงทำให้ภาพยนตร์ค่อนข้างสมบูรณ์ด้วยเสียงเพลงบรรเลง ส่งผลให้ภาพยนตร์ให้ความรู้สึกลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง “พบ” มีกระบวนการทำงานที่เป็นไปตามขั้นตอน การผลิตภาพยนตร์ครั้งนี้ได้ผ่านระยะเวลาการทำงานค่อนข้างนาน ทำให้เรียนรู้และข้อผิดพลาดในหลายๆจุด โดยมีข้อเสนอแนะและบทสรุปดังต่อไปนี้

ข้อสรุป

ผลสรุปจากการกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “พบ” โดยรวมแล้วค่อนข้างสมบูรณ์ หลังจากผ่านกระบวนการทุกขั้นตอนแล้วถือเป็นที่น่าพอใจ ภาพยนตร์ให้อารมณ์ความรู้สึกที่ลึกซึ้งได้อย่างที่ต้องการ แม้จะไม่ทั้งหมด แต่ก็รู้สึกประสบความสำเร็จแล้ว การทำภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้รู้ว่าตัวเองทำอะไรได้บ้าง การทำหนังเรื่องหนึ่งเหมือนเป็นกระจกสะท้อนตัวเราเองได้อย่างชัดเจนว่าเรามีลักษณะนิสัย และมีความชอบอย่างไร

หลังผลงานเสร็จสมบูรณ์แล้ว ทำให้รู้สึกภูมิใจเป็นอย่างมากที่ได้กำกับภาพยนตร์ด้วยตนเอง จริงจังเป็นครั้งแรก แม้จะมีในหลายๆส่วนที่มีปัญหาทั้งในทุกๆขั้นตอน แต่เราก็ผ่านมันมาได้ด้วยดี ทุกครั้งที่ทำงานแม้ว่าจะมีการเตรียมงานแค่ไหน ปัญหาอุปสรรคก็เข้ามาทำทลายเราเสมอ ในการทำงานสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ได้อยู่ที่ตัวงาน แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้นคือระหว่างการทำงานที่เราได้เจอใครหลายคนเข้ามาเป็นทีมงานของเรา ได้รับรู้ถึงน้ำใจของเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ มันทำให้เรารู้สึกคุ้มค่าที่ได้อดทนทำในสิ่งที่ยากลำบาก การที่เราก้าวข้ามผ่านมันไปได้ด้วยกันการทำหนังเหมือนการรวมพลังอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทุกอย่างที่ได้เรียนรู้และพบเจอถือเป็นประสบการณ์ที่ดีที่จะให้เราพัฒนาให้ก้าวไกลขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาก่อนหน้า ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ ใช้งานนอกเหนือจากนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในการทำงาน

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยากลำบากมากในเรื่องกระบวนการทางความคิด เริ่มแรกของการทำงานคือ การค้นคว้าหาข้อมูลในการเขียนบทภาพยนตร์ หลังจากเขียนบทภาพยนตร์แล้วทำให้รู้เลยว่า การเขียนบทนั้นยากมาก ซึ่งส่วนตัวเป็นคนชอบคิดไอเดียเรื่อง แต่เมื่อลงลึกถึงการเขียนบทแล้วนั้น ถือว่าประสบปัญหาอย่างหนักในการเขียนบท

ปัญหาการเขียนบทเป็นปัญหาใหญ่ของการทำภาพยนตร์ ภาพยนตร์จะดีได้ต้องมีบทที่ดี ในช่วงนั้นได้มีการเริ่มต้นการเขียนบทจากประเด็น พลอต และจากนั้นได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา จึงใช้วิธีฝึกเขียนเรื่องสั้นก่อน เพื่อให้เกิดความเคยชิน โดยรวมเขียนเรื่องสั้นไปประมาณ 3 ฉบับร่าง จากนั้นจึงพัฒนาเขียนเป็นบทภาพยนตร์ ปัญหาที่ใหญ่ในการเขียนบทภาพยนตร์ คือ การคิดหาเหตุการณ์ที่ใช้เล่าเรื่อง ต้องน่าสนใจและแปลกใหม่ ซึ่งในส่วนนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่ตักค้ำ ทำให้พัฒนาบททั้งหมด 6 ฉบับร่าง จนถึงเวลาสุดท้ายที่หมดเวลาในการเขียนบทแล้ว ช่วงนั้นส่วนตัวยังไม่มีความพอใจกับตัวบทเท่าไรนัก แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงเวลาและกระบวนการต่อไปด้วย

ขั้นตอนของการคัดเลือกนักแสดงเป็นอีกขั้นตอนที่ยากและละเอียดอ่อน การค้นหานักแสดงชายที่เล่นดนตรีได้ หน้าตาดีและร้องเพลงได้นั้นเป็นสิ่งที่ยาก คัดเลือกนักแสดงนำชายไปทั้งหมด 6 คน ส่วนนักแสดงหญิงคัดเลือกไป 3 คน

ขั้นตอนการทำเพลงประกอบละคร การเตรียมเพลงเป็นสิ่งที่เหมือนไม่จำเป็น แต่มันจำเป็นมากในการถ่ายทำ เพราะตัวพระเอกต้องใช้เพลงนี้ร้องอยู่ในเรื่องตลอดเวลา ปัญหาการแต่งเพลงคือตอนแรกเพลงที่แต่งใกล้เสร็จแล้วแต่ยังไม่ได้เข้าห้องอัด คนแต่งเพลงเกิดประสบอุบัติเหตุคว่ำ ทำให้มือได้รับบาดเจ็บ เล่นดนตรีไม่ได้หลายเดือน ทำให้ต้องแก้ปัญหาโดยการหาคนแต่งเพลงใหม่

ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเตรียมการ การทำงานครั้งนี้ค่อนข้างเตรียมการไว้พร้อม ทั้งเอกสารการถ่ายทำ อุปกรณ์ สถานที่ นักแสดง แต่สุดท้ายปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ปัญหาที่เจอบ่อยก่อนการถ่ายทำส่วนมากจะเป็นสถานที่ไม่อนุญาตให้ถ่ายแล้ว แต่เรากำหนดวันถ่ายไปแล้ว ทำให้กระทบกับงานในหลายๆส่วน ความไม่แน่นอนมักเกิดไม่ว่าการเสมอ ดังนั้นเราต้องเตรียมพร้อมในการรับมือกับปัญหาได้ทุกสถานการณ์

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เกิดปัญหาได้ตลอดเวลา บางปัญหาเราไม่สามารถแก้ไขได้จริงๆ การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ช่วงเวลากการถ่ายทำเป็นกลางคืน เริ่มถ่ายหกโมงเย็น เลิกกองตีสาม เป็นปกติ ทำให้ทีมงานค่อนข้างหายาก และสถานที่ในการถ่ายทำนั้นไม่อนุญาตให้เข้าไปถ่ายทำ โดยเฉพาะจากคาดฟ้าที่ถูกยกเลิกการถ่ายทำกระทัน ทำให้ต้องหาสถานที่ในการถ่ายทำใหม่ ภายในหนึ่งวัน ซึ่งถือเป็นช่วงระยะเวลาที่ยากลำบากมาก

ปัญหาเรื่องการถ่ายภาพ เนื่องด้วยส่วนตัวเป็นคนที่ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องภาพ การถ่ายภาพให้สวยจึงเป็นความต้องการส่วนตัว ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตากล้องเยอะมาก ทำให้การคุมโทนและอารมณ์ของภาพยากมาก แต่ละคิวนั้นตากล้องไม่ซ้กันเลย เป็นปัญหาจากคิวการถ่ายทำที่ไม่สามารถจัดการให้ลงตัวได้ ทำให้การถ่ายทำไม่เป็นไปอย่างที่ต้องการนัก เทคนิคการถ่ายที่คิดไว้เหมาะการใช้ตากล้องคนเดียวถ่ายทำทั้งเรื่อง ถ้ามีโอกาสทำหนังอีกเรื่อง การใช้ตากล้องเพียงคนเดียวจะทำให้คุมงานอยู่กว่านี้ ถือเป็นปัญหาที่แก้ยากในกรณีที่เราทำงานไม่ได้จ่ายค่าตัวให้ใคร แต่ก็พยายามแก้ไขปัญหาย่างเต็มความสามารถแล้ว

เรื่องงบประมาณเป็นสิ่งที่คาดเดาได้ยากเมื่อเป็นกองถ่ายกลางคืน ราคาการใช้ถ่ายทุกอย่างเหมือนกินมาเท่าตัว ทั้งเรื่องค่ารถ ค่าอาหาร ค่าไฟ ทำให้คุมงบประมาณยาก ข้อที่ควรแก้ไขคือการเป็นคนทรงใจคนกินไปทำให้เสียเงินเยอะขึ้นมาก เพราะจากการประเมินแล้วเงินที่เสียไปส่วนใหญ่เป็นค่าเดินทางและค่าอาหารทั้งนั้น

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยากลำบากมาก อันดับแรกปัญหามาจากบทภาพยนตร์ที่ไม่แข็งแรง ทำให้ส่งผลต่อเนื้อมาถึงขั้นตอนนี้ การตัดต่อผ่านไปประมาณ 6 ทราย ถึงอยู่ตัว ตัดออกจาก 30 นาทีเหลือ 20 นาที มันเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ และมีปัญหาเรื่องการอัดเสียงที่ไม่ได้มาตรฐานทำให้ต้องนัดนักแสดงมาอัดเสียงแก้ไข และภาพเล่าเรื่องไม่พอทำให้ต้องถ่าย Insert เพิ่ม การตัดต่อนั้นช่วยแก้ปัญหาได้เยอะมาก ช่วงเวลานั้นไม่อยากเล่าเรื่องด้วย voice over เพราะเป็นทางเลือกสุดท้ายของการเล่าเรื่อง ไม่อยากให้เสียบรรยากาศของหนังไป จึงตัดสินใจถ่าย Insert เพิ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ สุดท้ายแล้วยังคงมีปัญหาลักษณะการอัดเสียง ซึ่งส่งผลต่อมาก ทำให้ไม่เข้าใจ การพูดไม่ชัดเจน เสียงบรรยายกาศดังเกินไป เป็นปัญหาที่ไม่ควรมองข้ามตั้งแต่การถ่ายทำ

ข้อเสนอแนะ

ไม่ว่าจะขั้นตอนการทำงานขั้นตอนไหน ทุกอย่างต้องมีการคิดและวิเคราะห์ที่ละเอียดมาก เพื่อการทำงานที่ง่ายและแม่นยำ เพื่อให้ตรงตามใจเราคิดทุกประการ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ช่วยได้มากที่สุดแล้ว การเขียนบทภาพยนตร์เป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ กว่าเทคนิคและการถ่ายทำทั้งหมด เพราะความคิดเป็นสิ่งที่ได้มายาก แต่เทคนิคต่างๆ เราสามารถกำหนดและเรียนรู้มันได้ แต่เราไม่มีทางรู้ว่าความคิดของเรามันจะออกมาตอนไหน เพียงได้แต่ฝึกฝนไปเรื่อยๆ สิ่งที่ยากแก้ไขแต่เป็นปัญหาที่ต้องพัฒนาที่ตัวเองก่อนคือ ในเรื่องของแนวคิดและไอเดียที่ควรที่จะหาความรู้และฝึกฝนพัฒนาความคิดกันต่อไป

จากกระบวนการทำงานทั้งหมดที่ผ่านมา ไม่ว่าจะขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ ขั้นตอนการคัดเลือกนักแสดง ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ และรวมถึงขั้นตอนหลังการถ่ายทำหรือตัดต่อภาพยนตร์ สิ่งที่ทำให้รู้ว่าภาพยนตร์จะสำเร็จและสมบูรณ์อย่างที่ตั้งใจไว้ คือการวางแผนและการเตรียมพร้อมที่ดี การมีทีมงานที่ดี มีผู้พร้อมจะทำงานร่วมกับเรา ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ควรมีการคัดเลือกทีมงานในการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดี สิ่งนี้นั้นส่งผลต่อการทำงานเป็นอย่างมาก การทำภาพยนตร์เรื่องนี้ หากพูดถึงทีมงานที่มีส่วนในการทำงานจริงๆ นั้นมีน้อย หลายคนเข้ามาที่กองถ่ายอาจยังไม่เข้าใจว่า การทำภาพยนตร์นั้นต้องมีการวางแผนและการเตรียมพร้อมที่ดี การที่ทีมงานมากองถ่ายวันที่ถ่ายภาพยนตร์เลยนั้น ทำให้เสียเวลาในการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะการประชุมก่อนการถ่ายทำถือเป็นสิ่งสำคัญ วันที่ถ่ายทำก็คือวันที่ถ่ายทำ เราไม่จำเป็นที่จะต้องมาเสียเวลาในการคุยงานอีกแล้ว ดังนั้นสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการช่วยให้ภาพยนตร์เป็นไปในแนวทางที่เราต้องการ เพราะอันที่จริงในการถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งนี้นั้น สิ่งที่เราวางแผนไว้นั้น หากจะพูดจริงๆ คือทำได้ไม่ถึงครึ่งของที่วางแผนไว้ ปัญหาต่างๆ นานาที่ทำให้ต้องแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ เกิดความวุ่นวาย จึงทำให้เราเสียข้อมูลหลายอย่างที่ต้องการจะเล่าในหนังไป ถ้าเป็นไปได้อยากทำหนังที่เป็นไปได้อย่างที่เราคิดทุกประการ อยากทำให้เหมือนอย่างที่เราคิดในหัวให้ได้มากที่สุด นั่นคือความสำเร็จอย่างแท้จริงที่จะเกิดขึ้นหลังจากการทำงานมากที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งที่เสริมสร้างความภูมิใจเราให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

อภิสิทธิ์ ไพโรสินธุ์. "พบ". ระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาภาพยนตร์และ ดิจิทัล
มีเดีย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2555

แซ มังกรวงษ์. หลักการและแนวคิดของการตัดต่อภาพยนตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
งานสิ่งพิมพ์เอกสารตำรา สำนักงานคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, 2555.

เจษฎา หันช่อ. นักแต่งเพลง. สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2555.

ปัทมพล ประสานราชกิจ. นักดนตรี. สัมภาษณ์, 5 กันยายน 2555.

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, บัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เท็นวัน พรินติ้ง, 2544.

Mise-en-Scene [ออนไลน์]. สืบค้น 10 ตุลาคม 2555. เข้าถึงได้จาก <http://www.student4x4.com/smf/index.php?action=printpage;topic=584.0>.

Late Autumn Only you can hear me [ออนไลน์]. สืบค้น 11 ตุลาคม 2555. เข้าถึงได้จาก
<http://antastesia.blogspot.com/search?q=late+autumn>.

การผลิตภาพยนตร์ 8 มม [ออนไลน์]. สืบค้น 12 ตุลาคม 2555. เข้าถึงได้จาก <http://free-ebook-ram.blogspot.com/2009/11>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ภาพที่ 30 ชุดภาพเบื้องหลังการถ่ายทำจากร้านร็อคโคบาร์

เอกสารนี้

อีก

งานการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 31 ชุดภาพเบื้องหลังการถ่ายทำจากทางเดินริมถนน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล อภิสสรา ไพรสินธุ์
 ที่อยู่ 99 หมู่ 8 ตำบลพรมเทพ อำเภอท่าตูม
 จังหวัดสุรินทร์ 32120
 E-mail apizarts@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนท่าตูม(สนธิราษฎร์วิทยาคม) จังหวัดสุรินทร์
 พ.ศ. 2551 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัทยมหาสารคาม
 จังหวัดมหาสารคาม
 พ.ศ. 2555 ระดับปริญญาตรี
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ
 สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2554 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 โครงการประกวดโฆษณาณรงค์ไม่บริโภค
 คาเฟอีน โดยกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง "No Kaf No Caffeine"
 พ.ศ. 2554 รางวัลชมเชย โครงการประกวดหนังสือสั้นครบ 40 ปี เรือด่วนเจ้าพระยา
 เรื่อง "ความหลังครั้งก่อน"
 พ.ศ. 2554 กำกับภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง "Meet Better Than Type"
 ความยาว 30 วินาที
 พ.ศ. 2553 รางวัลกำกับการแสดงยอดเยี่ยม โครงการประกวดหนังสือสั้นคุณภาพ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน" โดยกระทรวงต่างประเทศ เรื่อง "ต่าง..!" ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 พ.ศ. 2553 กำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง "เท้จ...จริง" ในรายวิชาการกำกับภาพยนตร์